

การศึกษาความสามารถในการเขียนสื่อความ สาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการเรียนรู้
โดยใช้เทคนิค CIRC

เลิศพันธุ์ มั่นคง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

2551

**A STUDY OF COMMUNICATIVE WRITING ABILITY OF
MATTHAYOMSUKSA II STUDENTS USING CIRC**

Lerthpan Mankong

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Education
Field in Curriculum and Instruction
Phibulsongkram Rajabhat University**

2009

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การศึกษาความสามารถในการเขียนสื่อความ สาระเรียนรู้
ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการเรียนรู้
โดยใช้เทคนิค CIRC

ชื่อนักศึกษา

นายเลิศพันธุ์ มั่นคง

สาขาวิชา

หลักสูตรและการสอน

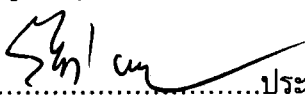
ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

อาจารย์ ดร.กฤษยากาญจน์ โดพิทักษ์

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรอนงค์ อิงคะสุวณิชย์

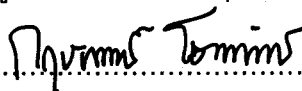
คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม อนุมัติให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

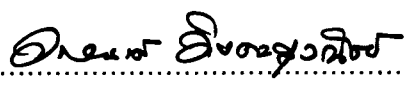

.....ประธานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา
(ดร.สว่าง ภูพัฒน์วิบูลย์)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ 2551

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จุมพต ขำวีระ)

.....รองประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.กฤษยากาญจน์ โดพิทักษ์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรอนงค์ อิงคะสุวณิชย์)

.....กรรมการสถิติ/วิจัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุขแก้ว คำสอน)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิ
(รองศาสตราจารย์วิราพร พงศ์อาจารย์)

.....กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์ ดร.ชนม์ชกรณ วรรณินทร์)

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การศึกษาความสามารถในการเขียนสื่อความ สาระการเรียนรู้
ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับ
การเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC

ผู้วิจัย

นายเลิศพันธุ์ มั่นคง

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

อาจารย์ ดร.กฤษฎากาญจน์ โตพิทักษ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อรอนงค์ อิงคะสุวนิชย์

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อความ
สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้
เทคนิค CIRC ก่อนและหลังเรียน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวังทรายพูนวิทยา ปีการศึกษา 2551 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาพิจิตร เขต 1 จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสื่อความ สถิติที่ใช้ในการ
วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติการทดสอบค่าที่ t-test
(dependent)

ผลการวิจัยพบว่า

ความสามารถในการเขียนสื่อความ สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

หลักสูตร.....ครุศาสตรมหาบัณฑิต.....
สาขาวิชา.....หลักสูตรและการสอน.....
ปีการศึกษา.....2551.....

ลายมือชื่อนักศึกษา.....
ลายมือชื่อประธานที่ปรึกษา.....
ลายมือชื่อกรรมการที่ปรึกษา.....

Title A STUDY OF COMMUNICATIVE WRITING ABILITY OF
MATTHAYOMSUKSA II STUDENTS USING CIRC

Author Mr.Lerthpan Mankong

Advisor Dr.Krittayakan Topithak
Assistant Professor Onanong Ingkasuwanch

The purpose of this research was to compare writing abilities of Matthayom Suksa II students, through the instruction based on CIRC, before and after experiment. The sample consisted of Matthayom Suksa II students of the academic year 2008 of Wangsaipoonwittata School, Phichit Education service Area 1. These students were randomly selected. The data were collected, using the 'Communicative Writing Ability' test. The data were analyzed by using mean, standard deviation, and dependent sample t-test.

The results revealed that writing abilities of Matthayom Suksa II students, who were instructed with CIRC method, had communicative writing abilities significantly higher than before experiment at the .01 level.

Department.....Master of Education.....

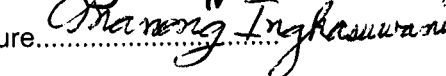
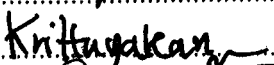
Field of study....Curriculum and Instruction...

Academic year.....2008.....

Student's signature.....

Advisor's signature.....

Co-Advisor's signature.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำหรับสำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาเป็นอย่างดียิ่งจาก อาจารย์ ดร.กฤษยาภาณุฉน์ โตพิทักษ์ ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อรอนงค์ อิงคะสุวณชัย กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ และข้อเสนอแนะต่าง ๆ ในการปรับปรุงแก้ไขจนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ นายมนัส เรืองเดช นางรสริน ป้อมสาหร่าย และ นางสาวปรางทิพย์ ฮอนบุตร ผู้เชี่ยวชาญที่กรุณาตรวจสอบความเหมาะสมของแต่ละองค์ประกอบของแผนจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้เป็นอย่างดี ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิราพร พงศ์อาจารย์ ที่กรุณาให้เกียรติเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในการสอบวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ชนม์ชกรณ์ วรอินทร์ ผู้อำนวยการสำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม และเจ้าหน้าที่ทุกท่าน ที่อำนวยความสะดวก และติดต่อประสานงานส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนวังทรายพูนวิทยา คณะครู และนักเรียนทุกคน ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้

ขอบคุณเพื่อน ๆ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนที่คอยให้การสนับสนุนการจัดทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้เป็นอย่างดี คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ขอมอบเป็น กตเวทิตาแต่ บิดา มารดา ครูอาจารย์ ผู้มีพระคุณทุกท่าน ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องที่ให้การสนับสนุนแก่ผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา และขอน้อมคารวะแต่ผู้เขียนตำราวิชาการที่ได้ศึกษาค้นคว้าและใช้อ้างอิงทุกท่าน

เลิศพันธุ์ มั่นคง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ซ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายการวิจัย.....	5
สมมติฐานการวิจัย.....	5
ขอบเขตการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
การเขียนสื่อความ.....	7
การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC.....	20
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	29
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	33
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	41
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	41
แผนการจัดการเรียนรู้และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	41
การดำเนินการทดลอง.....	50
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 52
	การวิเคราะห์ข้อมูล..... 52
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 52
5	สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ..... 53
	จุดมุ่งหมายของการวิจัย..... 53
	สมมติฐานการวิจัย..... 53
	สรุป..... 53
	อภิปรายผล..... 53
	ข้อเสนอแนะ..... 54
	บรรณานุกรม..... 55
	ภาคผนวก..... 63
	ภาคผนวก ก แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ เทคนิค CIRC..... 64
	ภาคผนวก ข ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดย ใช้เทคนิค CIRC 68
	ภาคผนวก ค แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสื่อความ..... 72
	ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ..... 82
	ภาคผนวก จ ผลการทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสื่อความ..... 84
	ภาคผนวก ฉ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC..... 87

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กำหนดคุณภาพของผู้เรียนไว้เกี่ยวกับการอ่านและการเขียนว่า ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างดี สามารถอ่านและเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ รู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาการใช้ภาษาและสามารถนำภาษาไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ให้ความสำคัญกับทักษะทางภาษามาก โดยเฉพาะเรื่องการนำทักษะทางภาษาไปใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งจำเป็นต้องมีการฝึกฝนให้สามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้ดี ทักษะการอ่านเป็นทักษะของการรับรู้เรื่องราว ส่วนทักษะการเขียนเป็นทักษะของการแสดงความรู้ ประสบการณ์ ความคิดเห็นในการเรียนภาษาไทยต้องเรียนให้สามารถรับสารและส่งสารได้ รับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพตระหนักรู้เลือกใช้คำ เรียบเรียงความคิด ความรู้ ใช้ภาษาได้ถูกต้องตามกาลเทศะ บุคคล และมีประสิทธิภาพ (กรมวิชาการ, 2544 : 2)

ทักษะการเขียนนับว่าเป็นหัวใจสำคัญของการสื่อความอีกทักษะหนึ่ง เป็นการใช้ตัวอักษรในการจารึกข้อความให้เป็นลายลักษณ์อักษรในการสื่อความหมายในแง่มุมต่างๆ แม้แต่การสื่อความในชีวิตประจำวัน นอกจากจะติดต่อกันด้วยภาษาพูดแล้ว ยังต้องใช้ภาษาเขียนเพื่อสื่อสารในรูปแบบต่างๆ เช่น การเขียนจดหมาย การเขียนบันทึก การเขียนสรุปความ การเขียนแสดงความคิดเห็น และการกรอกแบบฟอร์มต่างๆ เป็นต้น สังคมในยุคปัจจุบันถือได้ว่าเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ ผสมผสานกับความเจริญก้าวหน้าทางนวัตกรรมและเทคโนโลยีต่างๆ ทำให้การสื่อสารด้วยภาษาเขียนมีบทบาทสำคัญมากขึ้น ความสามารถในการเขียนสื่อความจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นที่จะใช้ในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเข้าใจ ความรู้สึก ประสบการณ์ต่างๆ โดยผ่านกลไกทางนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อมุ่งสร้างความเข้าใจได้อย่างชัดเจนแจ่มแจ้ง

ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้ให้ความสำคัญเรื่องทักษะการเขียนไว้อย่างชัดเจนและต่อเนื่องเช่นเดียวกันนอกจากนี้แนวทางในการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาทุกแห่งได้ให้ความสำคัญเรื่องการใช้ภาษาเพื่อสื่อสาร ถือได้ว่าการสื่อสารเป็นการสื่อความหมายประเภทหนึ่งที่ต้องใช้เวลาในการประณีตบรรจงมากเพื่อให้ข้อความที่เขียนได้นั้นเป็นที่เข้าใจอย่างชัดเจน นอกจากนี้การสอนทักษะการเขียนถือว่าเป็นเรื่องยากสำหรับครูผู้สอน เพราะการที่จะสอนให้นักเรียนสามารถถ่ายทอดความรู้ ความคิดออกมาเป็นภาษาเขียนได้อย่างสละสลวยนั้นต้องอาศัยการฝึกฝนมาเป็นเวลานาน ทั้งนี้ด้วยในการประเมินผล การเรียนรู้เรื่องการเขียนส่วนมากจะนิยมออกข้อสอบเป็นแบบปรนัยมากกว่าแบบอัตนัย เนื่องจาก

ความสะดวกในการตรวจของครูผู้สอนและเป็นการปิดกั้นความคิดของผู้เรียนให้อยู่ในกรอบ ซึ่งถ้าตอบแบบอัตโนมัติก็ต้องอาศัยความคิด ประสบการณ์จากการอ่านตลอดจนศิลปะการใช้ในการสื่อความหมายเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่ตนเองจะสื่อถึงและต้องสอดคล้องกับโจทย์ที่กำหนดให้ โดยใช้ภาษาของตนเองเป็นผู้ถ่ายทอด (ณรงค์ฤทธิ์ ศักดารณรงค์, 2537 : 14) ปัญหาการสอนภาษาไทยในด้านการเขียนเพื่อการสื่อสาร อาจมีสาเหตุมาจากตัวครูในด้านอื่นๆ อีก เช่น ครูไม่ค่อยฝึกทักษะการเขียนให้กับนักเรียนมากเท่าที่ควร เนื่องจากจำนวนนักเรียนในชั้นเรียนมีมากจนครูไม่สามารถตรวจงานได้อย่างละเอียดถี่ถ้วนนัก ทำให้นักเรียนไม่ทราบข้อผิดพลาดของตนเอง ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการเขียนที่จะต้องมีการตรวจ แก้ไขข้อเขียนของนักเรียนและชี้จุดบกพร่องเพื่อนำไปสู่การแก้ไขและพัฒนาปรับปรุงงานเขียน แต่ทั้งนี้ นักเรียนไม่มีโอกาสทราบผลย้อนกลับในการแก้ไขงานเขียนของตน จึงอาจทำให้มองไม่เห็นความสำคัญของการเขียนไปในที่สุด (สุจริต เพียรชอบ, 2531 : 11)

สำนักงานทดสอบทางการศึกษา (กรมวิชาการศึกษา, 2545 : 4 - 7) ได้ประเมินคุณภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาทางการเขียนโดยสุ่มตัวอย่างจากนักเรียนทั่วประเทศ พบว่า ระดับความสามารถของนักเรียนด้านการเขียนมีความแตกต่างกันมาก ผ่านเกณฑ์ประมาณร้อยละ 63.57 ซึ่งหน่วยงานที่ประเมินคุณภาพการศึกษาได้เสนอแนะเกี่ยวกับความสามารถด้านการเขียนภาษาไทยไว้ว่า ควรพัฒนาทักษะด้านการเขียนให้นักเรียนมีระดับความสามารถสูงให้ใกล้เคียงกันมากขึ้น

ปีการศึกษา 2545 กรมวิชาการศึกษา ได้ออกคำสั่งเป็นหนังสือราชการกำชับให้โรงเรียนมัธยมศึกษาทุกโรงเรียนปรับเปลี่ยนการวัดและประเมินผลใหม่ โดยกำหนดให้ทุกรายวิชาออกแบบทดสอบเป็นข้อสอบอัตนัย 70% และออกแบบทดสอบเป็นข้อสอบปรนัยเพียง 30% ซึ่งมีผลทำให้โรงเรียนประสบปัญหาเดียวกันคือผู้เรียนไม่สามารถใช้ภาษาในการเขียนสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นเรื่องที่ครูทุกคนต้องช่วยกันแก้ไข และโดยเฉพาะวิชาภาษาไทยซึ่งเป็นวิชาแกนหลักและเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องทำให้ผู้เรียนมีความรู้ มีทักษะ มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยเขียนสื่อสาร ถ่ายทอดความคิดเรื่องราว ลำดับเหตุการณ์ได้อย่างชัดเจนสามารถอธิบาย เลือกใช้ถ้อยคำ สำนวน และวิธีเขียนมีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับทุกรายวิชา ครูผู้สอนจึงควรพัฒนาการสอนโดยเฉพาะการสอนเขียนในวิชาภาษาไทย

สภาพการเรียนการสอนการอ่านและการเขียนของชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในปัจจุบันยังประสบปัญหาอยู่ สำนักงานทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการศึกษา (2545 : 4 - 14) ได้ประเมินคุณภาพการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยสุ่มตัวอย่างจากนักเรียนทั่วประเทศทุกสังกัด เพื่อประเมินความสามารถในการรับสารและส่งสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตรงตามวัตถุประสงค์ ผลการประเมินพบว่า นักเรียนมีความสามารถอยู่ในระดับพอใช้ ส่วนการประเมินความสามารถด้านการเขียนเรียงความ และเขียนแสดงความคิดเห็น ผลการประเมินพบว่าระดับความสามารถของนักเรียนมีความสามารถแตกต่างกันมาก มีโรงเรียนที่ผ่านเกณฑ์

การประเมินร้อยละ 63.57 ซึ่งหน่วยงานที่ทำประเมินได้เสนอแนะเกี่ยวกับความสามารถด้านภาษาไทยและการเขียนภาษาไทยว่า ควรพัฒนาให้นักเรียนมีระดับความรู้ ความสามารถสูงใกล้เคียงกันมากขึ้น จากปัญหาดังกล่าวควรควรมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยเน้นการฝึกทักษะปฏิบัติและการเรียนรู้ภาษาอย่างบูรณาการมากกว่าการท่องจำ

จากผลกระทประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนข้อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวังทรายพูนวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร เขต 1 ผลการประเมินการเขียนข้อความอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ผู้วิจัยจึงศึกษาค้นคว้าเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนข้อความของนักเรียน

จากเหตุและปัญหาดังกล่าวข้างต้น การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นวิธีการเรียนวิธีหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาดังกล่าวได้ เนื่องจากเป็นวิธีการเรียนที่ทำให้เกิดการกระตุ้นความคิดซึ่งกันและกันของนักเรียน ให้นักเรียนได้ทำงานเป็นกลุ่มเล็กๆ เพื่อช่วยกันเรียนรู้ให้เกิดความรู้ความคิดรวบยอด ทักษะและความเข้าใจ มีความสุขในการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สลาวิน (Slavin, 1995 : 135 - 137) โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือนี้จะกำหนดนักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 – 6 คน สมาชิกในกลุ่มประกอบด้วย ผู้ที่มีความสามารถในการเรียนรู้แตกต่างกันโดยสมาชิกจะคอยกระตุ้นซึ่งกันและกัน เพื่อพากันไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่ต้องการ และจะได้รับรางวัล เมื่อสมาชิกในกลุ่มเกิดการเรียนรู้หรือมีความสามารถเพิ่มขึ้น ซึ่ง สลาวิน (Slavin, 1990 : บทคัดย่อ) ได้สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือ พบว่า ผลที่เกิดขึ้นที่สำคัญคือ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นมากกว่าการเรียนแบบอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นการเรียนแบบแข่งขัน การเรียนแบบเป็นรายบุคคลหรือการเรียนตามปกติ เพราะการเรียนรู้แบบร่วมมือมีกระบวนการที่ทำให้เกิดการเรียนรู้มากกว่า นอกจากนี้ การเรียนรู้แบบร่วมมือยังทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาเรียน ชั้นเรียน และโรงเรียน มีความมั่นใจในความสามารถทางการเรียนของตนและมีความสนใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น และยังส่งเสริมความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างนักเรียนที่มีพื้นฐานทางสังคมที่แตกต่างกัน ยอมรับเพื่อนที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำกว่า เพิ่มความนับถือในตนเอง มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ให้ความช่วยเหลือผู้อื่นและเข้าใจในความรู้สึกของผู้อื่นได้มากขึ้น

ดังนั้น การเรียนรู้แบบร่วมมือจึงเป็นเทคนิคหนึ่งที่สามารถนำมาแก้ไขปัญหการเรียนดังกล่าวได้ ซึ่งการเรียนรู้แบบร่วมมือมีหลากหลายเทคนิคที่สามารถนำมาใช้ได้ โดยเฉพาะเทคนิคแบบ ซี. ไอ. อาร์. ซี. (CIRC : Cooperative integrated reading and composition) ซึ่งเป็นการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ใช้ในการพัฒนาการอ่านและการเขียนโดยเฉพาะที่ประกอบด้วย กิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมการอ่านแบบเรียน การสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการบูรณาการภาษากับการเรียน (Slavin, 1995 : 104 – 110) จากเหตุผลข้างต้นผู้วิจัยจึงนำเทคนิค CIRC มาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยผู้วิจัยมุ่งเน้นการนำเทคนิค CIRC

มาใช้ในการส่งเสริมการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนข้อความ ซึ่งขั้นตอนของ CIRC เน้นทั้งกระบวนการอ่านและเขียนโดยเริ่มจากการอ่านออกเสียง ฝึกหาความหมายของคำ สะกดคำ อ่านในใจ อ่านออกเสียงเป็นคู่ ค้นหาคำตอบจากเรื่อง โดยการจับประเด็นจากเรื่องที่อ่าน พร้อมทั้งฝึกการวิเคราะห์เรื่องและฝึกการใช้เหตุผล เล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ที่ได้อ่าน และขั้นสุดท้ายคือ สามารถเขียนสรุปเรื่องจากเรื่องที่อ่านได้ จะเห็นได้ว่าขั้นตอนของ CIRC ในแต่ละขั้นนั้นเป็นกระบวนการที่ส่งเสริมการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนข้อความและสามารถพัฒนาไปถึงการอ่านขั้นสูงได้ ซึ่ง สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2537 : 95) ได้เสนอแนะว่า การอ่านหนังสือบ่อยๆ จะทำให้ผลการเรียนดีมากยิ่งขึ้น เพราะถ้าอ่านมากก็จะมีประสบการณ์ทางการอ่านและนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาวิเคราะห์ สังเคราะห์เรื่องที่อ่านได้และทำให้ผู้เรียนฉลาดเลือกหนังสือที่จะอ่านได้ซึ่งส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นตามไปด้วย

นอกจากเทคนิค CIRC จะช่วยส่งเสริมการอ่านเพื่อความเข้าใจและเขียนข้อความแล้วยังมีผู้วิจัยพบว่าเทคนิค CIRC ช่วยส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย ดังงานวิจัยของสชัณฑ์ (Schundler, E. T., 1992) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับผลของการเรียนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะรวมทางภาษา โดยทำการทดลองกับนักเรียน 2 ระดับชั้น คือ นักเรียนเกรด 3 จำนวน 310 คน ครูผู้สอนจำนวน 24 คน และนักเรียนเกรด 5 จำนวน 320 ครูผู้สอนจำนวน 18 คน ในการทดลองครูผู้สอนทั้ง 2 ระดับชั้นในขั้นตอนการสอนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี เปรียบเทียบกับ วิธีสอนอีกวิธีหนึ่งที่ไม่ใช่การเรียนการสอนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี จากการทดลองพบว่า การเรียนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ทางด้านคำศัพท์ของนักเรียนเกรด 3 ดีขึ้นเป็นส่วนมาก ส่วนนักเรียนเกรด 5 ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจในภาษาของนักเรียนดีขึ้นเป็นส่วนมากเช่นกัน

สำหรับงานวิจัยในประเทศไทยพบว่า มีการนำการเรียนแบบร่วมมือมาใช้ได้ผลดีในทุกรายวิชารวมทั้งวิชาภาษา เช่น งานวิจัยของ วรนารถ เกื่อนคำ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้โปรแกรม CIRC ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอังกฤษ พบว่านักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้โปรแกรม CIRC มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ ส่วน วิราพร เกื้อปัญญา (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยวิธี CIRC ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยวิธี CIRC สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพูลศรี กิจเฉลา (2544 : 101 - 102) ได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมวัดมกุฏกษัตริย์ กรุงเทพมหานคร จำนวน 56 คน แบ่งเป็นกลุ่มๆ ละ 28 คน กลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรม CIRC กลุ่มที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามปกติ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมแบบ CIRC มีความสามารถในการเขียนภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

การวิจัย

จากเหตุและผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้นำการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC มาใช้เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนข้อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวังทรายพูนวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร เขต 1 ซึ่งมีผลการประเมินการเขียนข้อความอยู่ในเกณฑ์ต่ำ เพราะเป็นเทคนิค CIRC เป็นเทคนิคที่ช่วยทำให้นักเรียนมีความสามารถใกล้เคียงกันมากขึ้น ทั้งยังเป็นวิธีการสอนที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และการปฏิรูปการศึกษาที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

จุดมุ่งหมายการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนข้อความสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC

สมมติฐานการวิจัย

ความสามารถในการเขียนข้อความสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนวังทรายพูนวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร เขต 1 จำนวน 120 คน

2. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เรื่อง การเขียนย่อความ การเขียนสรุปความ การเขียนเรียงความ และการเขียนแสดงความคิดเห็น ผู้วิจัยคัดเลือกเรื่องที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนวังทรายพูนวิทยา

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรจัดกระทำ คือ การเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC

ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการเขียนข้อความ

4. ระยะเวลาในการวิจัย

ดำเนินการทดลอง เป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ ๆ ละ 4 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการเขียนข้อความ สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรของโรงเรียนวังทรายพูนวิทยา โดยให้ผู้เรียนศึกษาตามขั้นตอนของเทคนิค CIRC ซึ่งมี 4 ขั้นตอนคือ

1) **ชั้นนำเสนอบทเรียน (Teacher Presentation)**

ครูเป็นผู้นำเสนอบทเรียน โดยการทบทวนศัพท์เก่า สอนคำศัพท์ใหม่

2) **ขั้นฝึกทำงานเป็นทีม (Team Practice) ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน**

ดังนี้ คือ ฝึกโดยมีครูควบคุมอยู่และฝึกแบบอิสระ

2.1) ฝึกโดยมีครูควบคุมอยู่ (Controlled Practice)

2.2) ขั้นตอนการฝึกแบบอิสระ (Free Practice)

3) **ขั้นการทดสอบ (Testing)**4) **ขั้นตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม (Team Recognition)**

2. **ความสามารถในการเขียนสื่อความ** หมายถึง ผลงานของผู้เรียนในการใช้ภาษาเรียบเรียงเรื่องราว ถ่ายทอดความรู้ ความคิดให้ผู้อื่นเข้าใจ โดยใช้ถ้อยคำ สำนวนภาษาของตนเอง การเสนอชื่อเรื่อง การใช้ภาษาสื่อความหมาย การขยายความ การลำดับความให้ถูกต้องเหมาะสม โดยเขียนออกมาในรูปแบบของการเขียนประเภทต่างๆ ได้แก่ การเขียนย่อความ การเขียนสรุปความ และการเขียนเรียงความ เป็นต้น ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสื่อความที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. **นักเรียน** หมายถึง ผู้เรียนที่ศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวังทรายพูนวิทยา ปีการศึกษา 2551

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC ซึ่งจะช่วยให้ครูผู้สอนสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนได้

2. เป็นแนวทางสำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถาบันที่ผลิตครู ในการนำไปให้ความรู้แก่ครูผู้สอนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผลการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ ศึกษาหลักการทฤษฎี โดยจัดแบ่งเนื้อหาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปเป็นประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. การเขียนข้อความ
2. การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC
3. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การเขียนข้อความ

การเขียนเป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญมาก เพราะการเขียนเป็นหลักฐานที่ช่วยให้คนรุ่นหลังทราบ ความเป็นมาของอดีตจนถึงปัจจุบันการเขียนจึงเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ช่วยให้โลกเจริญก้าวหน้า นอกจากนี้การเขียนยังมีสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับทักษะการฟัง การพูด และการอ่านอีกด้วย ตามปกติคนที่ฟังมาก อ่านมากและพูดดี ย่อมเขียนได้ดี ดังนั้นจึงควรมีการส่งเสริมทักษะการเขียนเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาทักษะทางภาษา และเพื่อรักษามรดกทางวัฒนธรรมสืบไปได้ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับเอกสารการเขียนดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 ความหมายของการเขียน นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการเขียนไว้ดังนี้

เรื่องอุไร อินทรประเสริฐ และเอนก อัครบัณฑิต (2531 : 63) กล่าวว่า การเขียนคือ การแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกและความต้องการของผู้ส่งสารออกไปเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ผู้รับสารสามารถอ่านเข้าใจ ได้รับความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความต้องการเหล่านั้น ถ้ามนุษย์ไม่รู้จักการเขียนก็ไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ ความคิด และประสบการณ์แก่อนุชนรุ่นหลังๆ ได้ถูกต้องสมบูรณ์ การถ่ายทอดโดยวิธีบอกเล่าปากต่อปาก อาจทำให้สารดกหล่นหรือคลาดเคลื่อนได้

ทินประภา จีระพันธ์ และองอาจ ไร่โลม (2540 : 42) กล่าวว่า การเขียนคือการส่งสารอันได้แก่ ความรู้ ความคิด ประสบการณ์ ความรู้สึก ตลอดจนอารมณ์ต่างๆ จากผู้ส่งสาร โดยผ่านสื่อที่เป็นตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ต่างๆ ไปสู่การรับสาร

นิติมา พรหมเกษตรินทร์ (2540 : 81) กล่าวว่า การเขียน คือ การถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึกและอารมณ์ต่างๆ จากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร โดยใช้ตัวหนังสือหรือเครื่องหมายเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร

พัชรี มานะวาทิชเจริญ (2542 : 92) กล่าวว่า การเขียน คือ การส่งสารไปยังผู้อ่าน โดยอาศัยตัวอักษรและระเบียบของภาษา เป็นสื่อในการถ่ายทอดความประสงค์ ทักษะและความรู้สึกต่างๆ ของผู้ส่งสาร โดยมุ่งหวังให้ผู้รับสารตอบสนองในทิศทางที่ผู้ส่งสารต้องการอีกด้วย

กัลยา สหชาติโกสีย์ (2545 : 51) กล่าวว่า การเขียน คือ การสื่อสารกันด้วยลายลักษณ์อักษร ซึ่งผู้เขียนจะต้องรู้จักรวบรวมความรู้ ความคิดของตนเอง แล้วเรียบเรียงเป็นตัวอักษรเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ตรงตามความประสงค์

คณิงนิจ โอจาน (2546 : 92) กล่าวถึง ความหมายของการเขียนไว้ดังนี้

1. การเขียนเป็นทักษะ การส่งสารที่ถ่ายทอดความรู้สึก ความรู้ความคิด จินตนาการ ประสบการณ์ และความต้องการของผู้ส่งสารออกไปเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ผู้รับสารสามารถอ่านเข้าใจได้

2. การเขียน เป็นการส่งสารที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตในปัจจุบันมาก การเขียนในฐานะที่เป็นวิธีการหนึ่งในการสื่อสารมีลักษณะแตกต่างไปจากการสื่อสารด้วยคำพูด เพราะการเขียนเป็นการบันทึกลายลักษณ์อักษร ผู้เขียนต้องถ่ายทอดความคิดออกมา โดยผ่านตัวหนังสือโดยไม่มี อวัจนภาษา เช่น ท่าทาง สีหน้า น้ำเสียง ช่วยสื่อความหมาย ดังนั้น จึงควรใช้ภาษาที่สามารถถ่ายทอดความคิดให้ผู้อ่านเข้าใจตรงกับความต้องการของผู้เขียน

ชานะ บุชาสุข (2546 : 56) กล่าวว่า การเขียนคือการส่งสารโดยอาศัยตัวอักษร และระเบียบของภาษาเป็นสื่อในการถ่ายทอดความประสงค์ ทักษะและความรู้สึกต่างๆ ของผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร โดยมุ่งหวังให้ผู้รับสารตอบสนองในทิศทางที่ผู้ส่งสารต้องการอีกด้วย

ศุภวรรณ มองเพชร (2547 : 52) กล่าวว่า การเขียนหมายถึง การแสดงความรู้ ความคิดและแสดงความรู้สึกที่มีอยู่ในใจออกมาให้ผู้อื่นได้รับรู้ โดยวิธีใช้สัญลักษณ์ที่เรียกว่า ตัวอักษร เพื่อให้ผู้อ่านได้เข้าใจในเจตนาของผู้เขียน ผู้อ่านจะสามารถรับรู้ความในใจของผู้เขียนได้ดีหรือไม่ขึ้นอยู่ที่ว่าผู้เขียนมีทักษะในด้านการใช้ภาษาเขียนได้ดีเพียงใด

เพลินดา โมสกุล (2547 : 1) กล่าวว่า การเขียน หมายถึง การแสดงออกเพื่อการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดออกมาโดยใช้ตัวอักษรหรือสัญลักษณ์เป็นสื่อ

รำภู ปัตระวรรณ (2548 : 40) ได้สรุปความหมายของการเขียนได้ว่า การเขียนคือ การถ่ายทอดความรู้ความคิดโดยอาศัยตัวอักษรหรือสัญลักษณ์และระเบียบของภาษาเป็นสื่อเพื่อมุ่งหวังให้ผู้รับสารเข้าใจในสิ่งที่ผู้ส่งสารต้องการ

จากข้างต้นสรุปได้ว่า การเขียน หมายถึง สิ่งที่ผู้เขียนต้องสื่อให้ผู้อื่นได้ทราบ โดยถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้รับสารเข้าใจตรงกับผู้เขียน

1.2 ความสำคัญและประโยชน์ของการเขียน

การเขียนมีลักษณะเฉพาะที่สำคัญแตกต่างจากการพูด คือ การเขียนมีลักษณะของความคงทนถาวร สามารถปรากฏเป็นหลักฐานอ้างอิงได้นานนับร้อยนับพันปี และสามารถอ่านได้หลายครั้งตามต้องการ การเขียนมีความสำคัญสรุปได้ดังนี้

เรื่องอุไร อินทรประเสริฐ และอเนก อัศวบัณฑิต (2531 : 63) กล่าวถึงประโยชน์ของการเขียนไว้ว่า การเขียนมีประโยชน์คือ ทำให้คนเราสามารถถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก และประสบการณ์แก่คนชั้นหลังๆ ได้ถูกต้องสมบูรณ์ตามต้องการ อีกประการหนึ่งคือ ทำให้คนเรามีโอกาสได้แสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกของตนเอง ออกมาให้ผู้อื่นได้ทราบ เพราะตัวหนังสือที่เขียนไว้ก็คือ เครื่องหมายที่แทนคำพูดนั่นเอง

พัชรี มานะวานิชเจริญ (2542 : 92) กล่าวว่า ความสำคัญของการเขียนปัจจุบันนี้ว่า การเขียนได้เข้ามามีบทบาทอย่างมากภายในวิถีชีวิตมนุษย์ทั้งในอาชีพการงานและชีวิตประจำวัน ซึ่งอาจประมวลได้ดังต่อไปนี้

1. ด้านการศึกษา ปัจจุบันมีเอกสาร หนังสือ ตำราทางวิชาการหลากหลายแขนง ให้ผู้อ่านได้ศึกษาค้นคว้าเพื่อให้มีความรู้เชี่ยวชาญในศาสตร์ต่าง ๆ

2. ด้านข่าวสารข้อมูล ทุกวันนี้เราสามารถอ่านเอกสารต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั้งภายในประเทศและต่างประเทศจากหนังสือพิมพ์ นอกจากนี้เรายังได้อ่านข้อความโฆษณา ประชาสัมพันธ์ที่ปรากฏทั้งในหนังสือพิมพ์และแผ่นป้ายต่างๆ ซึ่งล้วนเป็นผลงานจากการเขียนทั้งสิ้น

3. ด้านอาชีพการงาน ทุกหน่วยงานจะมีการบันทึกการทำงานของฝ่ายต่างๆ เพื่อเป็นหลักฐานสำหรับสืบค้นอ้างอิงได้ภายหลัง รวมทั้งการเขียนในลักษณะอื่นๆ เช่น จดหมายติดต่อธุรกิจการงาน บันทึกติดต่อ บันทึกสั่งการ ประกาศ ประชาสัมพันธ์ภายในหน่วยงาน คำแนะนำต่างๆ สำหรับบุคคลภายนอกที่เข้ามาติดต่อ เป็นต้น

4. ด้านชีวิตประจำวัน บางครั้งการสื่อสารกันด้วยการพูดอาจจะกระทำไม่ได้สะดวกด้วยข้อจำกัด เรื่องเวลา สถานที่ การเขียนถึงกันจึงเป็นวิธีที่นิยมมาก เช่น การเขียนจดหมายส่วนตัว จดหมายกิจธุระ บันทึกข้อความ เป็นต้น ในบางกรณีอาจเขียนสำหรับตนเองโดยเฉพาะ เช่น บันทึกเตือนความจำ บันทึกส่วนตัว เป็นต้น

5. ด้านบันเทิงคดี นักเขียนจำนวนมากไม่น้อยสามารถยึดการเขียนเป็นอาชีพ เช่น การเขียนนวนิยาย สารคดี บทละคร บทภาพยนตร์ บทความต่างๆ รวมทั้งการเป็นนักเขียนข้อความโฆษณา (copy writer) ด้วย

กัลยา สหชาติโกสีย์ (2545 : 52) กล่าวถึง ความสำคัญของการเขียนไว้ดังนี้

1. การเขียนเป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตประจำวันของนักเรียน เพราะเราต้องใช้การเขียนในการสื่อสารกัน เช่น การคัดลอกข้อความ การจดบันทึกย่อบทเรียน การบันทึกความจำ การเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า การเขียนโครงการ เป็นต้น

2. การเขียนเป็นการสื่อสารเพื่อแสดงความคิด ระบายอารมณ์ และความรู้สึกของผู้เขียน เช่น การเขียนบันทึกอนุทิน การเขียนนิราศ การแต่งคำประพันธ์ การเขียนจดหมาย เป็นต้น

3. การเขียนเป็นเครื่องมือกระชับความสัมพันธ์ให้แนบแน่น เช่น การเขียนจดหมายส่วนตัว เป็นต้น

4. การเขียนเป็นหลักฐานอ้างอิง หรือยืนยันข้อเท็จจริงที่เชื่อถือได้ หรือเป็นข้อกำหนดข้อตกลงที่สามารถผูกพันให้บุคคลต้องปฏิบัติตามได้ เช่น พิณัยกรรม สัญญา ประกาศ แจ้งความ ทะเบียนต่างๆ การบันทึกข้อมูลทางประวัติศาสตร์ เป็นต้น ฉะนั้น ในการเขียน ทุกๆ ครั้งหรือการลงลายมือชื่อในเอกสารใดๆ ผู้เขียนต้องอ่านข้อความให้ละเอียดถี่ถ้วนและไตร่ตรองผลดี ผลเสียของข้อความให้รอบคอบ

5. การเขียนเป็นการหารายได้และสร้างอาชีพ เช่น การเขียนเพลง บทละคร เรื่องสั้น การเขียนนวนิยาย การเขียนประกาศข่าวสาร การเขียนจดหมายธุรกิจ การเขียนโฆษณา เป็นต้น

คะเนิง จานโอ (2546 : 92) กล่าวถึง ประโยชน์ของการเขียนไว้ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือแสดงความรู้ ความสามารถ ความคิด ความต้องการของเรา ออกมาให้ผู้อื่นได้ทราบ
2. เป็นเครื่องมือถ่ายทอดความรู้ ความคิด และประสบการณ์จากบรรพชน มาสู่อนุชนได้ถูกต้องสมบูรณ์ การถ่ายทอดโดยวิธีบอกเล่าปากต่อปาก อาจทำให้สารตกหล่นหรือคลาดเคลื่อนได้

เพลินดา โมสกุล (2547 : 1) กล่าวถึง ความสำคัญของการเขียนไว้ดังนี้

1. เป็นสิ่งแสดงความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์ เพื่อการถ่ายทอด อธิบาย เผยแพร่ ฯลฯ ให้คนอื่นได้รับรู้
2. เป็นสื่อในการสื่อสารกันของมนุษย์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่ต้องการสื่อสาร

สุจรีต เพียรชอบ และสายใจ อินททรัพย์ (2547 : 1 – 2) ได้กล่าวถึง การเขียนว่า

1. การเขียนเป็นการสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์
2. การเขียนเป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญยิ่งของมนุษย์
3. การเขียนเป็นการแสดงออกซึ่งภูมิปัญญาของมนุษย์
4. การเขียนเป็นเครื่องมือระบายอารมณ์และความรู้ของมนุษย์ช่วยให้ผ่อนคลายความอึดอัดคับข้องใจ
5. การเขียนเป็นเครื่องมือในการสร้างความรัก ความสามัคคี และความเจริญรุ่งเรืองในสังคม แต่ตรงกันข้ามการเขียนก็อาจเป็นเครื่องมือในทางบ่อนทำลายได้เช่นกัน
6. การเขียนสามารถทำให้มนุษย์ประสบความสำเร็จในชีวิต ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ

จากความสำคัญและประโยชน์ของการเขียน สรุปได้ว่า การเขียนเป็นการสื่อสารที่สำคัญอีกประการหนึ่งซึ่งเป็นการถ่ายทอดภูมิปัญญาและมรดกทางวัฒนธรรมของมนุษย์ผ่านตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ต่างๆ ลงบนพื้นผิวนิ่ง ไบลาณ กระดาษ เป็นต้น เพื่อให้คนรุ่นหลังได้รับทราบข้อมูลที่ผ่านมาของประเทศชาติ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

1.3 จุดมุ่งหมายของการเขียน นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการเขียนไว้ดังนี้

ทินประภา จีระพันธ์ และองอาจ โอโหม (2540 : 42) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายโดยทั่วไปของการเขียนแบ่งเป็น 4 ประการ ดังนี้

1. เพื่อเล่าเรื่อง เป็นการเขียนเพื่อเล่าเรื่องราวต่างๆ ให้ผู้อ่านได้รับทราบโดยมีการเขียนลำดับเหตุการณ์ต่างๆ อย่างเป็นระเบียบเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกเหมือนหนึ่งผู้อ่านได้เห็นเหตุการณ์นั้นหรือเหมือนเหตุการณ์นั้นได้เกิดขึ้นกับผู้อ่านเอง เช่น การเล่าเรื่องชีวประวัติ การบรรยายเหตุการณ์ต่างๆ เป็นต้น

2. เพื่ออธิบาย เป็นการเขียนเพื่อบอกเล่าเรื่องต่าง ๆ ให้ผู้อ่านได้ทราบว่าอะไรเป็นอะไร เช่น การอธิบายความรู้ทางวิชาการ หลักเกณฑ์ ทฤษฎีต่างๆ การเขียนชี้แจงประกาศ ฯลฯ เป็นต้น

3. เพื่อโน้มน้าวใจ เป็นการเขียนที่มุ่งเปลี่ยนความรู้สึกของผู้อ่านให้เชื่อให้ศรัทธา หรือให้ปฏิบัติตามในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการ เช่น การเขียนบทความ แสดงความคิดเห็น การวิจารณ์เรื่องราวต่างๆ การเขียนเกี่ยวกับคำสั่งสอน ข้อธรรมะ การปลุกใจ เป็นต้น

4. เพื่อพรรณนา เป็นการเขียนที่มุ่งให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ ความรู้สึกให้เห็นภาพได้ยินเสียงเช่นเดียวกับผู้เขียน ตัวอย่างเช่น การเขียนพรรณนาอารมณ์ต่างๆ ในนวนิยาย เรื่องสั้น กวีนิพนธ์ หรือบทเพลงต่างๆ การเขียนในจุดมุ่งหมายนี้มุ่งให้ผู้อ่านสะท้อนอารมณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

มณีปิ่น พรหมสุทธิรักษ์ (อ้างถึงใน สมศักดิ์ สินธุระเวชช์, 2548 : 104) ได้แบ่งความมุ่งหมายของการเขียนออกเป็น 5 ประการดังนี้

1. การเขียนเพื่อเล่าเรื่อง คือ การเขียนเพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ความรู้เป็นการเขียนเล่าเหตุการณ์ที่ผู้เขียนประสบหรือเล่าเรื่องที่เกิดขึ้น การเขียนเพื่อเล่าเรื่องส่วนใหญ่จะใช้การเขียนเล่าชีวประวัติ อัตชีวประวัติ การเขียนข่าว การเขียนสารคดีต่างๆ เป็นต้น

2. การเขียนเพื่ออธิบาย คือ การเขียนเพื่อบอกวิธีสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อชี้แจงแก้ไขความ ตอบปัญหาความรู้หรือความคิดที่ยาก เช่น การเขียนอธิบาย วิธีวิจัย วิธีประดิษฐ์ เครื่องมือ วิธีใช้ยา อธิบายคำศัพท์และข้อธรรมะ เป็นต้น

3. การเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็น คือ การเขียนแสดงความคิดของผู้เขียนในเรื่องต่างๆ อาจเป็นการแสดงความคิดเห็นอย่างเดียว หรืออาจประกอบด้วยคำแนะนำ ข้อคิด ข้อเตือนใจหรือบทความปลุกใจด้วย เช่น การเขียนบทความในหนังสือพิมพ์รายวัน การเขียนบทวิจารณ์และการแนะนำหนังสือ เป็นต้น

4. การเขียนเพื่อชักจูงใจ การเขียนชักจูงใจเชิญชวนให้ผู้อ่านสนใจสิ่งที่เขียนแนะนำ รวมทั้งการเขียนเพื่อเปลี่ยนความรู้ เปลี่ยนใจ หรือเปลี่ยนท่าทีของผู้อ่านให้สอดคล้องตามที่ผู้เขียนต้องการ

5. การเขียนเพื่อสร้างจินตนาการ คือ การเขียนถ่ายทอดความรู้สึก จินตนาการให้ผู้อ่าน เกิดความรู้สึกเห็นภาพลักษณ์ตามผู้เขียน เช่น การเขียนเรื่องสั้น นวนิยาย บทร้อยกรอง บทละคร บทภาพยนตร์ ซึ่งเป็นลักษณะบันเทิงคดีเชิงสร้างสรรค์

เพลินดา โมสกุล (2547 : 2) กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการเขียนไว้ดังนี้

1. เพื่ออธิบาย เป็นการชี้แจงความคิดที่เข้าใจยากให้ผู้อ่านเข้าใจและจำได้ง่าย
2. เพื่อเล่าเรื่อง เป็นการบอกกล่าวเรื่องราวต่างๆ อย่างเป็นลำดับขั้นตอน
3. เพื่อแสดงความคิดเห็น เป็นการแสดงความคิดของผู้เขียนเองในเรื่องต่างๆ
4. เพื่อโฆษณา ชักจูงหรือจูงใจ เป็นการเขียนเพื่อโน้มน้าวให้ผู้อ่านเกิด

ความรู้สึกสนใจ และคล้อยตาม

5. เพื่อสร้างจินตนาการ เป็นการเขียนเพื่อให้ผู้อ่านได้เห็นภาพ เกิดจินตนาการ ตามที่ผู้เขียนได้เขียน

จากการศึกษาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการเขียนสรุปได้ว่า การเขียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อใช้อธิบาย เล่าเรื่อง แสดงความคิดเห็น สร้างจินตนาการ และโฆษณาชวนเชื่อ โน้มน้าวจิตใจให้ผู้อ่านรู้สึกคล้อยตาม

1.4 ประเภทของการเขียน นักการศึกษาได้กล่าวถึงประเภทของการเขียนไว้ดังนี้

สิริวรรณ นันทจินพูล และองอาจ โอโลม (ม.ป.ป. : 74) กล่าวว่า งานเขียนที่แบ่งตามลักษณะการเขียนมี 2 ประเภท คือ

1. งานเขียนร้อยแก้ว คือ งานเขียนที่เรียบเรียงถ้อยคำขึ้นอย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ภาษา เลือกใช้ถ้อยคำอย่างประณีต สื่อความได้ชัดเจน ทั้งนี้ไม่มีการบังคับจำนวนคำ การใช้เสียงจำนวนวรรค ตามฉันทลักษณ์แต่ประการใด งานเขียนร้อยแก้ว ได้แก่ ข่าว รายงาน บทความ บันทึก จดหมาย ตำรา หนังสือเรียน นวนิยาย เรื่องสั้น เป็นต้น งานเขียนประเภทนี้เป็นงานที่ต้องใช้มากในชีวิตประจำวันของบุคคลทั่วไป

2. งานเขียนร้อยกรอง คือ งานเขียนที่เรียบเรียงถ้อยคำตามแบบบังคับของฉันทลักษณ์แต่ละชนิดซึ่งกำหนดไว้แต่โบราณ คำประพันธ์มี 6 ชนิด ซึ่งแต่ละชนิดจะมีลักษณะคำประพันธ์ที่แตกต่างกันไปและใช้โอกาสที่แตกต่างกัน

สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2548 : 105) กล่าวว่า รูปแบบการเขียนแบ่งได้เป็น 2 ประเภท

1. รูปแบบร้อยแก้ว คือถ้อยคำสามัญรวมทั้งคำราชาศัพท์มาเรียบเรียงเป็นความเรียงทั่วไป เช่น เรียงความ จดหมาย รายงาน เป็นต้น การเขียนในรูปแบบร้อยแก้วนี้ ผู้เขียนมีอิสระในการนำถ้อยคำมาเรียบเรียงให้เป็นประโยค เป็นข้อความ โดยใช้แบบที่กำหนดหรือตามความนิยม ดังที่ แกรี แอล. ฮาร์มอน และรูธ เอฟ. ดิคกินสัน (Gary L. Harmon and Ruth F. Dickinson, 1970 : 131) ได้แบ่งรูปแบบของการเขียนเรื่องต่างๆ ไป ออกเป็น 4 ประเภท

1.1 เรื่องราวหรือข้อเขียนที่เป็นแบบแผน

1.2 เรื่องราวหรือข้อเขียนที่ไม่เป็นแบบแผน เป็นหนังสือส่วนตัว หรือข้อเขียนส่วนตัว

1.3 เรื่องราวหรือข้อเขียนที่เป็นวิพากษ์วิจารณ์

1.4 บทความหรือเรื่องราวเกี่ยวกับค่านิยม

2. รูปแบบร้อยกรอง คือ การเอาถ้อยคำภาษาที่ได้เลือกสรรดีแล้วมาเรียบเรียงให้เข้ารูปแบบตามเกณฑ์ของคำประพันธ์นั้นๆ เช่น โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย เป็นต้น การเขียนร้อยกรองนั้นนอกจากผู้เขียนจะต้องมีศิลปะในการใช้ถ้อยคำแล้ว ยังต้องนำคำเหล่านั้นมาเรียบเรียงให้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ของฉันทลักษณ์แต่ละชนิดด้วย

เพลินดา โมสกุล (2547 : 3) กล่าวว่า ในปัจจุบันการเขียนมีหลายรูปแบบ การแบ่งประเภทของการเขียนไม่มีการจำแนกหรือกำหนดอย่างแน่นอนตายตัว แต่หากจะแบ่งประเภทของการเขียนออกตามรูปแบบหรือลักษณะการเขียนจะแบ่งได้ 2 ประเภท คือ งานเขียนรูปแบบร้อยแก้ว และงานเขียนรูปแบบร้อยกรอง ดังนี้

1. งานเขียนรูปแบบร้อยแก้ว เป็นงานเขียนที่ไม่มีการบังคับตามรูปแบบคำประพันธ์หรือบทบัญญัติแห่งฉันทลักษณ์ เป็นถ้อยคำที่นำมาผูกเป็นประโยค เป็นเรื่องราว เช่น เรียงความ บทความ สารคดี เรื่องสั้น นวนิยาย เป็นต้น

2. งานเขียนรูปแบบร้อยกรอง เป็นงานเขียนที่เรียบเรียงตามรูปแบบคำประพันธ์หรือบทบัญญัติแห่งฉันทลักษณ์ เช่น โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน เป็นต้น

จากการศึกษารูปแบบของการเขียน สรุปได้ว่า การเขียนมีรูปแบบ 2 ประเภท คือ รูปแบบร้อยกรอง และรูปแบบร้อยแก้ว

จากการศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มาตรฐานการเรียนรู้ของสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 การประเมินการอ่านและเขียนข้อความ เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน และเอกสารเกี่ยวกับการเขียน จะเห็นได้ว่าความสามารถในการอ่านและเขียนข้อความ เป็นความสามารถหนึ่งที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถของตนเองตามศักยภาพและทักษะที่เกี่ยวกับการอ่าน และเขียนข้อความอันประกอบด้วยคุณลักษณะดังนี้

1. ความสามารถในการอ่าน ซึ่งมีพฤติกรรมบ่งชี้ดังนี้

1.1 สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน

1.2 แปลความหมายหรือข้อความได้ตรงประเด็นตามเจตนารมณ์ของผู้เขียนได้อย่างถูกต้อง

2. ความสามารถในการเขียนข้อความ ซึ่งมีพฤติกรรมบ่งชี้ดังนี้

2.1 สามารถเขียนเรื่องราวจากหัวเรื่องที่กำหนดให้ด้วยถ้อยคำและสำนวนของตนเองอย่างถูกต้องและมีเหตุผล สามารถลำดับขั้นตอนในการนำเสนอที่สร้างความเข้าใจให้แก่ผู้อ่านได้อย่างชัดเจน

1.5 การวัดและการประเมินผลด้านการเขียน

การวัดและการประเมินผลด้านการเขียน ครูผู้สอนควรพิจารณาถึงความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในเชิงสังเกตของผู้เรียน ไม่ควรนำเอาความสามารถในการใช้ภาษาของนักเรียนเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา เพราะการใช้ภาษาเขียนในระดับชั้นมัธยมศึกษายังเป็นเพียงทักษะพื้นฐาน หากพิถีพิถันด้านการใช้ภาษามากเกินไป อาจเป็นการสกัดกั้นการแสดงออกทางด้านการเขียนของนักเรียน แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าปล่อยให้ นักเรียนเขียนไปตามสามัญสำนึกเท่านั้น ครูต้องคำนึงถึงความถูกต้องตามหลักความรู้ที่เรียนมาด้วย บังอร สว่างวโรรส (2534 : 50) สรุปถึงองค์ประกอบที่นำมาใช้พิจารณาเพื่อวัดและประเมินความสามารถในการเขียน 5 ประการ คือ

1. เนื้อหา ได้แก่ ความคิดที่แสดงออกและความรู้ที่ผู้เขียนเสนอแก่ผู้อ่าน
2. วัตถุประสงค์ในการเขียน ได้แก่ งานเขียนนั้นจะต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ และผู้อ่านตลอดเวลา ซึ่งรวมถึงความสามารถในการจัด และลำดับเรื่องราวให้มีความต่อเนื่องกันด้วย
3. ไวยากรณ์ ได้แก่ ความสามารถในการเขียนประโยคที่ถูกต้อง
4. สลีการเขียน ได้แก่ การเลือกใช้ถ้อยคำ สำนวนโวหาร เพื่อให้เกิดลักษณะเฉพาะของผู้เขียน
5. กลไกการเขียน ได้แก่ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการสะกดตัวอักษร ที่ถูกต้อง สำหรับการวัดผลประเมินผลทักษะการเขียน วิธีที่ดีและตรงที่สุดคือการใช้แบบทดสอบชนิดอัตนัย คือให้นักเรียนลงมือเขียนบรรยายจริงๆ

จันทิมา พรหมโชติกุล และสุนัน ศลโกสม (2539 : 23) ได้กล่าวถึงการวัดและการประเมินผลด้านการเขียนว่า เป็นข้อสอบที่ประกอบด้วยคำถามที่มีจำนวนไม่มากนัก ผู้ตอบจะต้องคิดค้นหาคำตอบเองโดยรวบรวมความรู้ความคิด แล้วแสดงออกเป็นภาษาเขียนได้อย่างถูกต้อง

1.6 การตรวจให้คะแนนคำตอบแบบเรียงความ

การตรวจให้คะแนนคำตอบแบบความเรียงทำได้ยากและเสียเวลามาก เป็นข้อบกพร่องที่สำคัญของข้อสอบแบบความเรียง แต่มีวิธีการหลายอย่างที่ช่วยแก้ไขข้อบกพร่องหรือจุดอ่อนข้อนี้ ซึ่งนักวัดผลได้ทำการวิเคราะห์ และนำวิธีการมาใช้เพื่อให้การตรวจง่ายขึ้น และเสียเวลาน้อยลง วิธีการตรวจดังกล่าวมี 2 วิธี ดังนี้

วิธีที่ 1 การให้คะแนนแบบรวม (Holistic Scoring) เป็นการตรวจให้คะแนนแบบรวมๆ ทั้งข้อโดยพิจารณาคุณภาพของคำตอบทุกๆ ไป ผู้ตรวจให้คะแนนอ่านคำตอบของนักเรียนแล้วจัดเรียงจากผู้ที่ตอบดีที่สุด และเรียงลดหลั่นลงมาจากนั้นถึงต่ำสุด อาจจำแนกลักษณะของคำตอบออกเป็นประเภท เช่น ดีมาก ดี พอใช้ อ่อน อ่อนมาก หรือ

เรียงลำดับเป็นเกรด A B C D E F... การเปรียบเทียบและจัดลำดับดังกล่าวแม้ว่าจะเสียเวลามากแต่ก็ทำให้คะแนนมีความเชื่อมั่นมากขึ้น ข้อดีก็คือให้คะแนนง่ายและรวดเร็ว ส่วนข้อเสียก็คือเป็นการให้ดุลยพินิจแก่ผู้ตรวจข้อสอบมากเกินไป อาจทำให้คะแนนที่ได้ไม่คงเส้นคงวา

วิธีที่ 2 การให้คะแนนแบบวิเคราะห์แยกส่วน (Analytic Scoring) เป็นการตรวจให้คะแนนโดยกำหนดประเด็นสำคัญๆ ที่ต้องให้คะแนน แล้วผู้สอนให้คะแนนผลการตอบตามประเด็นนั้น โดยให้คะแนนเป็นส่วน ๆ แยกกัน แล้วจึงนำคะแนนแต่ละส่วนมารวมกันภายหลัง ข้อดีคือจุดให้คะแนนชัดเจนและเฉพาะเจาะจงทำให้ง่ายต่อการตรวจสอบ การให้คะแนน ส่วนข้อเสียคือการทำคะแนนยุ่งยากและเสียเวลาในการตรวจให้คะแนน

วิธีการตรวจให้คะแนนที่ดีน่าจะนำวิธีการให้คะแนนแบบผสมผสานระหว่างหลักการให้คะแนนแบบวิเคราะห์แยกส่วนกับการให้คะแนนแบบรวมเข้าด้วยกันคือ ชั้นแรกพิจารณาคำตอบของผู้สอบทุกคน พิจารณาคูณภาพโดยรวมของผลการตอบว่าเป็นอย่างไร แล้วตรวจให้คะแนนผลการตรวจแบบรวม ชั้นที่สองนำคำตอบที่ผ่านการให้คะแนนในชั้นแรกแล้วมาวิเคราะห์แยกส่วนแต่ละประเด็น แล้วให้คะแนนไปตามประเด็นนั้นๆ หลังจากนั้นจึงนำคะแนนที่ได้แต่ละประเด็นมารวมกันภายหลัง

วิธีการตรวจให้คะแนนที่ผู้วิจัยเลือกใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือวิธีการตรวจแบบวิเคราะห์แยกส่วน (Analytic Scoring) ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาวิธีการกำหนดเกณฑ์ต่างๆ การตรวจคำตอบแบบความเรียง ดังจะเสนอตามลำดับต่อไปนี้

วิธีการตรวจการย่อความ จุดที่สำคัญที่สุดของการตรวจย่อความ คือ การตีความของนักเรียน เพราะเมื่อตีความได้แล้วจึงจะสามารถย่อใจความนั้นได้ถูกต้อง มิฉะนั้นจะสับสนระหว่างใจความกับพลความ กรมสามัญศึกษา (2544 : 83) ได้เสนอเกณฑ์ในการตรวจย่อความมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 การสรุปเรื่อง	4	คะแนน
ส่วนที่ 2 การใช้ภาษาประกอบด้วย		
1. การใช้ถ้อยคำสำนวน	4	คะแนน
2. การเขียนสะกดคำ	2	คะแนน
รวมคะแนนทั้งสิ้น	10	คะแนน

ส่วนที่ 1 การสรุปเรื่อง		
1. เขียนสรุปเรื่องได้ใจความสำคัญครบถ้วนได้	4	คะแนน
2. เขียนสรุปเรื่องได้ใจความสำคัญประมาณ 3 ใน 4 ได้	3	คะแนน
3. เขียนสรุปเรื่องได้ใจความสำคัญประมาณ 2 ใน 4 ได้	2	คะแนน
4. เขียนสรุปเรื่องได้ใจความสำคัญประมาณ 1 ใน 4 ได้	1	คะแนน
5. เขียนสรุปเรื่องไม่ได้และไม่ได้อใจความสำคัญได้	0	คะแนน

ส่วนที่ 2 การใช้ภาษาประกอบด้วย

1. การใช้ถ้อยคำสำนวน

1.1 เขียนได้ใจความสำคัญเขียนประโยคถูกต้อง
สื่อความหมายได้เข้าใจใช้ถ้อยคำตรงความหมาย
ตลอดเรื่องได้	4 คะแนน
1.2 เขียนได้ใจความสำคัญเขียนประโยคถูกต้อง
สื่อความหมายได้เข้าใจใช้ถ้อยคำตรงความหมาย
ประมาณ 3 ใน 4 ของเรื่องได้	3 คะแนน
1.3 เขียนได้ใจความสำคัญเขียนประโยคถูกต้อง
สื่อความหมายได้เข้าใจใช้ถ้อยคำตรงความหมาย
ประมาณ 2 ใน 4 ของเรื่องได้	2 คะแนน
1.4 เขียนได้ใจความสำคัญเขียนประโยคถูกต้อง
สื่อความหมายได้เข้าใจใช้ถ้อยคำตรงความหมาย
ประมาณ 1 ใน 4 ของเรื่องได้	1 คะแนน
1.5 เขียนประโยคไม่ถูกต้องไม่ได้ใจความ
สื่อความหมายไม่เข้าใจใช้ถ้อยคำ
ไม่ตรงความหมายได้	0 คะแนน

2. การเขียนสะกดคำ

2.1 เขียนคำถูกต้องทั้งหมดได้	2 คะแนน
2.1 เขียนผิด 1 – 3 คำได้	1 คะแนน
2.3 เขียนผิดเกิน 3 คำขึ้นไปได้	0 คะแนน

วิธีการตรวจการเขียนแสดงความคิดเห็นหรือการแสดงทัศนะ เมื่อครูกำหนดให้นักเรียนได้เขียนแสดงความคิดเห็นหรือแสดงทัศนะ แล้วควรได้กำหนดเกณฑ์ในการประเมินการเขียนไว้ด้วย ดังที่ กรมวิชาการ (2542 : 28) ได้กำหนดเกณฑ์ในการตรวจการเขียนการแสดงออกซึ่งความคิดเห็นไว้ดังนี้

1. ความกระชับของหัวข้อเรื่อง	2 คะแนน
2. ความน่าสนใจของเนื้อหา	3 คะแนน
3. ความต่อเนื่องในการลำดับเนื้อความ	3 คะแนน
4. ความน่าสนใจของความนำและความลงท้าย	3 คะแนน
5. ความถูกต้องและความสละสลวยของภาษา	2 คะแนน
6. ความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของงานเขียน	2 คะแนน
รวม	15 คะแนน

	1. ความกระชับของหัวข้อเรื่อง		
	1.1 หัวข้อเรื่องมีความชัดเจนกระชับ	2	คะแนน
	1.2 หัวข้อเรื่องมีความชัดเจนแต่ไม่กระชับ		
หรือกระชับ แต่ไม่ชัดเจน		1	คะแนน
	1.3 หัวข้อเรื่องไม่มีความชัดเจนและไม่กระชับ	0	คะแนน
	2. ความน่าสนใจของเนื้อหา		
	2.1 เนื้อหาที่น่าสนใจมาก	3	คะแนน
	2.2 เนื้อหาที่น่าสนใจปานกลาง	2	คะแนน
	2.3 เนื้อหาที่น่าสนใจน้อย	1	คะแนน
	2.4 เนื้อหาไม่มีความน่าสนใจ	0	คะแนน
	3. ความต่อเนื่องในการลำดับเนื้อหา		
	3.1 การลำดับเนื้อหา มีความต่อเนื่องดีมาก	3	คะแนน
	3.2 การลำดับเนื้อหา มีความต่อเนื่องค่อนข้างดี	2	คะแนน
	3.3 การลำดับเนื้อหา มีความต่อเนื่องน้อย	1	คะแนน
	3.4 การลำดับเนื้อหา ไม่มีความต่อเนื่อง	0	คะแนน
	4. ความน่าสนใจของคำแนะนำและความลงท้าย		
	4.1 ความนำและความลงท้ายที่น่าสนใจมาก	3	คะแนน
	4.2 ความนำและความลงท้ายที่น่าสนใจปานกลาง	2	คะแนน
	4.3 ความนำและความลงท้ายที่น่าสนใจน้อย	1	คะแนน
	4.4 ความนำและความลงท้ายไม่มีความน่าสนใจ	0	คะแนน
	5. ความถูกต้องและความสละสลวยของภาษา		
	5.1 ภาษามีความถูกต้องและสละสลวย	2	คะแนน
	5.2 ภาษามีความถูกต้อง แต่ไม่สละสลวย		
หรือ สละสลวย แต่ไม่ถูก		1	คะแนน
	5.3 ภาษาไม่มีความถูกต้องและไม่สละสลวย	0	คะแนน
	6. ความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของงานเขียน		
	6.1 งานเขียนมีความสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย	2	คะแนน
	6.2 งานเขียนมีความสะอาด แต่ไม่เรียบร้อย		
หรือไม่สะอาด แต่เรียบร้อย		1	คะแนน
	6.3 งานเขียนไม่สะอาด ไม่เรียบร้อย	0	คะแนน

วิธีการตรวจการเขียนเรียงความ การตรวจให้คะแนนการเขียนเรียงความ สามารถกระทำได้หลายวิธี สุนันท์ สลโกสม (2526 : ภาคผนวก) ได้กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนนเรียงความดังแสดงรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 เกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบทดสอบการเขียนเรียงความ

ประเด็นการพิจารณา	คะแนนเต็ม
1. การเสนอเรื่อง	5
2. การใช้ภาษาสื่อความหมาย	5
3. การขยายความ	3
4. การลำดับความ	3
5. รูปแบบการเขียน	2
6. การตั้งชื่อเรื่อง	2

การเสนอเรื่อง หมายถึง เขียนเรื่องที่มีขอบข่ายครอบคลุมและตรงกับจุดมุ่งหมายที่วิเคราะห์ได้จากเนื้อเรื่องที่กำหนด มีสาระที่ถูกต้องข้อเท็จจริงและแสดงแง่คิดในแง่มุมต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่อง ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

1. เนื้อหาครอบคลุม สอดคล้องกับชื่อเรื่องชัดเจน

เสนอความคิดเห็นในแง่มุมต่าง ๆ 5 คะแนน

2. เนื้อหาครอบคลุม สอดคล้องกับชื่อเรื่อง

มีข้อมูลอ้างอิง 4 คะแนน

3. เนื้อหาสาระข้อมูลถูกต้องตามข้อเท็จจริง

3 คะแนน

4. เนื้อหาสัมพันธ์กัน สื่อความไม่ชัดเจน

2 คะแนน

5. เนื้อหาสัมพันธ์กัน สื่อความไม่ชัดเจน

1 คะแนน

6. เนื้อหาไม่สื่อความ ไม่สอดคล้องกับชื่อเรื่อง

0 คะแนน

การใช้ภาษาสื่อความหมาย หมายถึง การใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักการเขียนภาษาไทย เช่น การใช้คำ ประโยค ความหมายของคำ ความหมายของประโยค ได้เหมาะสมซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

1. ใช้ภาษาได้ถูกต้องเกิน 80% ของข้อความ

5 คะแนน

2. ใช้ภาษาได้ถูกต้อง สื่อความหมายได้ชัดเจน

70 – 79% ของข้อความ 4 คะแนน

3. ใช้ภาษาได้ถูกต้อง สื่อความหมายได้ชัดเจน

60 – 69% ของข้อความ 3 คะแนน

50 – 59% ของข้อความ	4. ใช้ภาษาได้ถูกต้อง สื่อความหมายได้ชัดเจน	2	คะแนน
	5. ใช้ภาษาผิดประมาณครึ่งหนึ่งของข้อความ	1	คะแนน
	6. ใช้ภาษาผิดกว่าครึ่งหนึ่งของข้อความ	0	คะแนน

ลักษณะข้อบกพร่องในด้านการใช้ภาษา ได้แก่

1. ภาษาไม่สละสลวย ไม่ราบรื่น
2. ใช้ภาษาพูด ภาษาระดับต่ำ
3. เขียนผิด เขียนไม่ถูกต้องตามหลักการเขียนภาษาไทย
4. เขียนไม่เป็นคำ / ไม่เป็นประโยค ใช้ผิดความหมาย
5. ใช้คำฟุ่มเฟือย เขียนประโยคซ้ำ ๆ
6. เว้นวรรคตอนไม่ถูกต้อง
7. ใช้ภาษาถิ่น

การขยายความ หมายถึง ความสามารถในการเขียนข้อความ อธิบายความหมายที่บอกถึงเหตุและผล หรือคำอธิบายปรียบต่าง ๆ ในเชิงเหตุผล การยกตัวอย่างอุปมาอุปไมยให้เห็นข้อเท็จจริง ซึ่งมีเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

มีอุปมาอุปไมยหรือการชี้แนะให้เห็นเหตุผลได้ถูกต้อง	1. มีการขยายความ ที่สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง	3	คะแนน
ที่ไม่ถูกต้องสมบูรณ์	2. มีการขยายความแต่เป็นการขยายความ	2	คะแนน
ที่ผิดความหมาย	3. มีการขยายความแต่เป็นการขยายความ	1	คะแนน
	4. ไม่มีการขยายความ	0	คะแนน

การลำดับความ หมายถึง การเรียบเรียงเนื้อหาในการเขียนให้ต่อเนื่องกัน ไม่สับสน มีข้อความของแต่ละส่วนสัมพันธ์กันตามลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่อง ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

1. การลำดับความเป็นไปอย่างต่อเนื่อง	3	คะแนน
2. การลำดับความสับสนในบางตอน	2	คะแนน
3. การลำดับความสับสนแต่ยังอยู่ในกรอบของเนื้อเรื่อง	1	คะแนน
4. การลำดับความสับสนและทำให้เข้าใจเรื่องผิด	0	คะแนน

รูปแบบการเขียน หมายถึง งานเขียนที่มีรูปแบบการเขียนที่ดี คือ มีบทนำ ส่วนเนื้อหา บทสรุป รวมทั้งเรื่องลายมือและความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อยของงานเขียน ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

1. รูปแบบสมบูรณ์ งานเขียนเรียบร้อย	2 คะแนน
2. รูปแบบสมบูรณ์ งานเขียนไม่เรียบร้อย	
(รูปแบบไม่สมบูรณ์ งานเขียนเรียบร้อย)	1 คะแนน
3. รูปแบบไม่สมบูรณ์ งานเขียนไม่เรียบร้อย	0 คะแนน

การตั้งชื่อเรื่อง หมายถึง การนำแนวคิดของงานเขียนมาตั้งชื่อเรื่องให้
น่าสนใจสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

1. ชื่อเรื่องสอดคล้องกับเนื้อหา น่าสนใจ	2 คะแนน
2. ชื่อเรื่องสอดคล้องกับเนื้อหา	1 คะแนน
3. ชื่อเรื่องไม่สอดคล้องกับเนื้อหา	0 คะแนน

สรุปว่า การตรวจให้คะแนนคำตอบแบบความเรียงนั้น ถ้ามีการตั้งเกณฑ์
สำหรับใช้ในการตรวจให้คะแนนเพื่อที่จะได้นางานเขียนของนักเรียนมาพิจารณาตามเกณฑ์ที่
กำหนด ก็จะทำให้คะแนนที่ได้ชัดเจนมีความเชื่อมั่นแต่ต้องคำนึงถึงว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้นั้น
ครอบคลุมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนการสอนในระดับนั้นๆ เป็นสำคัญ การกำหนด
เกณฑ์ในการตรวจให้คะแนนการเขียนย่อความ การเขียนเรียงความ และการเขียนแสดงความคิด
เห็น ครูผู้สอนสามารถตั้งเกณฑ์ขึ้นใช้เองหรืออาจตั้งเกณฑ์ร่วมกับผู้เรียน แต่ต้องคำนึงถึง
หลักและวิธีการตั้งที่กล่าวมาแล้ว

สรุป ในการวิจัยครั้งนี้ การเขียนสื่อความ หมายถึง การใช้ภาษาเรียบเรียงเรื่องราว
ถ่ายทอดความรู้ ความคิดให้ผู้อื่นเข้าใจ โดยใช้ถ้อยคำ สำนวนภาษาของตนเอง การเสนอชื่อ
เรื่อง การใช้ภาษาสื่อความหมาย การขยายความ การลำดับความให้ถูกต้องเหมาะสม โดยเขียน
ออกมาในรูปแบบของการเขียนประเภทต่างๆ เช่น การเขียนย่อความ การเขียนสรุปความ และ
การเขียนเรียงความ เป็นต้น

2. การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC

2.1 ลักษณะการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC

การเรียนวิธี ซี ไอ อาร์ ซี (CIRC : Cooperative Integrated Reading and
Composition) เป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนรู้แบบสหการ (Cooperative Learning) ชนิดใหม่
ประเภทการเรียนรู้แบบทีม (Student Team Learning) พัฒนาโดยโรเบิร์ต เจ. สตีเวนส์
(Robert J. Stevens), แนนซี เอ. แมคเคิน (Nancy A. Learning) โรเบิร์ต อี. สลาวิน, (Robert E.
Slavin) และแอนนา แมรี ฟาร์นิช (Anna Marie fanish) นักวิจัยทางการศึกษาจากศูนย์การวิจัย
ประสิทธิภาพทางการเรียนของนักเรียนที่มีปัญหาทางด้านวิชาการแห่งมหาวิทยาลัยจอห์นส์
ฮอปกินส์ (The Johns Hopkins University) ประเทศสหรัฐอเมริกา (วรพรรณ สิทธิเลิศ, 2537 : 18)

การเรียนรู้โดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี เป็นวิธีการเรียนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความเข้าใจในการอ่านออกมาในรูปของการเขียนสรุปเรื่องราวที่อ่าน ออกมาตามความคิดเห็นของตนเองหลังจากการเล่าเรื่อง นอกจากนี้ การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ยังเป็นการเรียนที่ใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มสัมพันธ์เป็นสื่อในการพัฒนาการอ่านได้อย่างกว้างขวาง โดยผู้สอนจะแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม แต่ละกลุ่มประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูง 2 คน และผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ 2 คน ผู้สอนจะจัดผู้เรียนในแต่ละกลุ่มเป็นคู่ ระหว่างผู้ที่เรียนเก่งและผู้ที่เรียนอ่อน ช่วยกันทำกิจกรรมการอ่านที่ครอบคลุมหมายหลังจากที่ครูนำเสนอเนื้อหาเรียบร้อยแล้ว และในช่วงสุดท้ายของการเรียน ผู้เรียนในกลุ่มทั้งหมดจะกลับเข้ามาทำงาน ช่วยกันตรวจแก้ไขงานของกันและกันอีกครั้งหนึ่ง หลังจากทีเรียนจบบทเรียนแต่ละบทแล้ว จะมีการทดสอบเป็นรายบุคคล คะแนนที่ได้จากการทดสอบกับคะแนนที่ได้จากการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มจะนำมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่มเพื่อสร้างความตระหนักในความสำเร็จของการเรียน

จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnsom & Johnson. 1987, p.53 อ้างถึงใน วรพรรณ สิทธิเลิศ, 2537 : 18) ได้กล่าวถึงการจัดรูปแบบการเรียนที่ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มว่าวิธีดังกล่าวย่อมนำมาซึ่งความสำเร็จแก่ผู้เรียนทั้งนี้ เพราะ

1. เป็นการสอนแบบเพื่อนสอนเพื่อน (Peer Teaching) เป็นการสอนแบบตัวต่อตัว ทำให้ผู้เรียนสนใจและเอาใจใส่ในบทเรียนมากขึ้น
2. ครูผู้สอนนำเอาคะแนนที่ได้ ด้วยการนำคะแนนจากการทดสอบเป็นรายบุคคลของสมาชิกในกลุ่มมาเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม ทำให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มพยายามช่วยเหลือกัน เพื่อให้กลุ่มของตัวเองได้รับรางวัล
3. ในการทดสอบคะแนนที่นักเรียนได้เป็นรายบุคคล สามารถที่จะช่วยให้กลุ่มของตนเองได้คะแนนเฉลี่ยเพิ่มหรือลดลงได้ เพราะฉะนั้น สมาชิกทุกคนจึงพยายามทำคะแนนของตนเองอย่างเต็มที่
4. นักเรียนมีโอกาสได้เรียนรู้การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพ
5. นักเรียนทุกคนได้ฝึกทักษะทางสังคม และการมีเพื่อนร่วมงานช่วยให้เรียนรู้วิธีการทำงานร่วมกัน ซึ่งนักเรียนสามารถจะนำไปใช้ในชีวิตรการทำงานที่แท้จริงได้
6. นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนดีจะเกิดความรู้สึกภูมิใจว่าตนเองมีส่วนช่วยเหลือเพื่อน มีส่วนช่วยเหลือสังคมในชั้นเรียน
7. การตอบคำถามของครู การเรียนแบบแบ่งกลุ่มให้นักเรียนได้ช่วยเหลือกัน จะทำให้นักเรียนกล้าที่จะตอบและกล้าแสดงออก เพราะถ้าตอบผิดก็ถือว่าผิดทั้งกลุ่มทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกว่ามีส่วนรับผิดชอบร่วมกัน เกิดความผูกพันกันและไม่อายเมื่อตอบผิด

จะเห็นได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC เป็นวิธีการเรียนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะ การอ่านไปพร้อมๆ กับเน้นการเรียนเป็นกลุ่มไปด้วยกัน และเห็นได้ชัดเจนว่า เป็นการเรียนที่คำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ เพราะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนเป็นกลุ่มและเป็นคู่ ให้นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูง ได้ช่วยเหลือนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ เป็นการช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านดีขึ้น เพราะนักเรียนที่เรียนเก่งจะเข้าใจ คำสอนของครูและรับรู้ได้ดีกว่านักเรียนที่เรียนอ่อน (จงกลณี รูปพงษ์, 2536 : 12) ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการเรียนในการแสดงออกทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน ตลอดจนเพื่อนร่วมงานและผู้สอน บรรยากาศในชั้นเรียนดังกล่าวน่าจะเหมาะสมกับการสอนอ่านให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น อันจะส่งผลให้ผู้เรียนมีสัมฤทธิ์ในการเรียนมากขึ้นด้วย

2.2 องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC

1. **ทีมการเรียนรู้ (Team Study)** ผู้สอนจะเป็นผู้จัดนักเรียนเข้าเป็น กลุ่มอ่าน (Reading Groups) กลุ่มละ 2 คน แต่ถ้าจำนวนผู้เรียนไม่ลงตัวเป็นคู่ ก็สามารถจัดกลุ่มอ่านกลุ่มละ 3 คนก็ได้ หลังจากที่ผู้สอนจัดผู้เรียนเข้าเป็นกลุ่มอ่านเรียบร้อยแล้ว ผู้สอนจะจัดนักเรียนกลุ่มอ่านเข้าเป็นทีม (Team) ในแต่ละทีมประกอบด้วยสมาชิกจากกลุ่มอ่าน 2 กลุ่ม รวมกันเป็น 4 คน ประกอบด้วยผู้ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาสูง 2 คน และ ต่ำ 2 คน สมาชิกในแต่ละทีมจะจับคู่กันช่วยทำกิจกรรมที่ครูกำหนดให้จนครบ

2. **กิจกรรมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (Study Related Activities)** เป็นกิจกรรมที่ครูกำหนดให้นักเรียนทำหลังจากที่ครูได้นำเสนอบทเรียนไปแล้ว กิจกรรมดังกล่าว ได้แก่

2.1 กิจกรรมการฝึกเกี่ยวกับคำศัพท์ นักเรียนจะต้องฝึก

2.1.1 การหาความหมายของคำ (Word Meaning Practice) ครูจะแจกใบงานที่มีรายการคำศัพท์ยากหรือศัพท์ใหม่ที่นักเรียนยังไม่เคยเรียนมาก่อนให้นักเรียนทุกคน นักเรียนในแต่ละกลุ่มจะอภิปราย และหาความหมายของคำศัพท์ในพจนานุกรม รวมทั้งสร้างประโยคจากคำศัพท์ที่ครูกำหนดให้

2.1.2 การอ่านออกเสียงคำ (Words Out Loud Practice) ครูจะแจกใบงานที่มีรายการคำศัพท์ใหม่และศัพท์ยากให้นักเรียนทุกคน นักเรียนจะต้องฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ให้ได้ถูกต้อง โดยไม่ติดขัดกับคู่ของตน หรือจะอ่านกับเพื่อนร่วมทีมก็ได้

2.1.3 การสะกดคำ (Spelling) การฝึกสะกดคำ นักเรียนอาจจะฝึกกับเพื่อนเป็นคู่หรือจะฝึกกันเป็นทีมก็ได้ โดยให้คนหนึ่งเป็นคนอ่านหรือบอกคำ เพื่อร่วมทีมหรือคู่ของตนจะเขียนคำศัพท์ตามที่เพื่อนบอก แล้วเปลี่ยนกันตรวจ กิจกรรมในขั้นนี้ นักเรียนสามารถจะฝึกได้จนกระทั่งเขียนไม่ผิดเลย

2.1.4 การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจโดยตรง (Direct Instruction in Reading Comprehension) ครูจะเป็นผู้สอนวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจให้แก่นักเรียนในชั้น นำเสนอบทเรียนเพื่อแนะให้นักเรียนสามารถอ่านหาใจความสำคัญ (Main Ideas) เข้าใจความสัมพันธ์ของเหตุและผล (Understanding Casual Relations) และการอ้างอิงจากเรื่องที่อ่าน (Inferences)

2.1.5 การอ่านเป็นคู่ (Partner Reading) นักเรียนจะต้องอ่านเรื่องในใจก่อนแล้วจึงฝึกอ่านออกเสียงกับคู่ของตนหรือกับเพื่อนร่วมทีม โดยเปลี่ยนกันอ่านคนละย่อหน้าให้คู่หรือเพื่อนร่วมทีมฟัง โดยช่วยกันแก้ไขการออกเสียงให้ถูกต้อง

2.1.6 การเล่าเรื่อง (Story Retelling) หลังจากที่นักเรียนอ่านเรื่องจบ นักเรียนต้องช่วยกันเล่าสรุปใจความสำคัญและลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่าน โดยการใช้คำถามเพื่อแสดงความเข้าใจในการอ่าน

2.1.7 การค้นหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน (Treasure Hunt) ในระหว่างที่นักเรียนอ่านเรื่อง นักเรียนจะต้องตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านไปด้วย

2.1.8 การเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (Story Grammar and Story Related Writing) เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องซึ่งเป็นโครงสร้างข้อเขียน (Story Grammar) ที่มีองค์ประกอบของเรื่อง อันได้แก่ ฉาก ตัวละคร สถานที่ และเวลา แนวเรื่องซึ่งประกอบด้วยเหตุการณ์ที่เป็นเหตุให้เรื่องดำเนินไป และเป้าหมายของตัวละคร โครงเรื่องซึ่งประกอบด้วยเหตุการณ์ว่าเป็นเรื่องตอนเดียวหรือมากกว่าหนึ่งตอน ซึ่งจะอธิบายว่าตัวละครมีเป้าหมายย่อยอะไร กระทำอะไรบ้าง และมีผลจากการกระทำดังกล่าวอย่างไรบ้าง และสุดท้ายคือการแก้ไขปัญหาว่า ตัวละครบรรลุเป้าหมายหรือไม่ และเรื่องจบแบบใด หลังจากอ่านจบแล้ว นักเรียนก็จะเขียนเรียงความเกี่ยวกับเป้าหมายหรือไม่ และเรื่องจบแบบใด หลังจากอ่านจบแล้ว นักเรียนก็จะเรียงความเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่ครูให้อ่านตามแนวความคิดของตน ซึ่งตอนจบอาจจะไม่เหมือนกับเรื่องที่อ่านก็ได้

2.1.9 การตรวจงานโดยผู้ร่วมทีม (Partner Checking) หลังจากที่นักเรียนทุกคนทำกิจกรรมในข้อ 2 ครบหมดแล้ว คู่ของตนจะเป็นผู้บันทึกลงในฟอร์มการทำงาน (Student Assignment Form) เพื่อเป็นการตรวจสอบความรับผิดชอบต่องานที่ครูมอบหมาย

3. การอ่านด้วยตนเอง (Independent Reading) หากนักเรียนต้องการทำการอ่านเพิ่มเติมด้วยตนเอง ก็สามารถทำได้นอกห้องเรียน หรือครูผู้สอนอาจจะมอบหมายให้นักเรียนไปอ่านเป็นการบ้านตอนเย็นทุกๆ วัน วันละ 20 นาที โดยเลือกอ่านหนังสือเรื่องที่ตนเองชอบแล้วเขียนรายงานส่งครูผู้สอนทุกๆ 2 สัปดาห์

4. การทดสอบ (Testing) นักเรียนจะต้องทดสอบความเข้าใจในเรื่องที่อ่านสร้างประโยชน์จากคำศัพท์ที่ครูให้ สะกดคำศัพท์ และอ่านออกเสียงคำศัพท์ในตอนท้ายคาบที่ 2 หรือ 3 หรือเมื่อเรียนจบแต่ละบทเรียน นักเรียนจะต้องสอบเป็นรายบุคคล ไม่มีการช่วยเหลือกัน

คะแนนที่แต่ละบุคคลได้จะนำมารวมกับคะแนน การเขียนเรียงความจากเรื่องทีอ่าน คะแนนทั้งหมดที่ได้นำมารวมกันเฉลี่ยเป็นคะแนนของทีม

5. การตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม (Team Recognition) เมื่อผู้สอนคิดคำนวณคะแนนของผู้เรียนแต่ละคนและแต่ละกลุ่มเสร็จแล้ว ควรจะให้รางวัล เกียรติบัตร หรือ คำชมแก่กลุ่มที่ทำคะแนนให้ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อเป็นการชี้ให้นักเรียนได้เห็นความสำคัญและคุณค่าของความสำเร็จของกลุ่มและครูควรจะต้องแจ้งให้นักเรียนทราบคะแนนในคาบเรียนต่อไปพร้อมกับมอบเกียรติบัตรหรือรางวัลชมเชยไปพร้อมๆ กัน

2.3 ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC

การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC เป็นวิธีที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้ขบวนการเรียนแบบกลุ่มเป็นเครื่องมือ ดังนั้น ในลำดับขั้นตอนการสอน จึงพอจะสรุปลักษณะขั้นตอนที่สำคัญได้ 2 ประเด็น คือ การเตรียมการสอน (Preparation) และกิจกรรมการเรียนการสอน (Learning and Teaching Activities) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.3.1 การเตรียมการสอน สิ่งที่ผู้สอนต้องคำนึงถึงในขั้นเตรียมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC มีอยู่ 4 ประการคือ

1) การเตรียมเนื้อหา เนื้อหาที่ใช้สอนเป็นแบบโครงสร้างข้อเขียน (Story Grammar) ที่จัดเป็นชุดๆ ตามระดับความสามารถของผู้เขียน ดังเช่นข้อเขียนที่มหาวิทยาลัยจอห์นส์ ฮอปกินส์ เป็นผู้สร้างขึ้นเอง หรือครูผู้สอนสามารถที่จะเลือกเนื้อหาที่ใช้สอนประเภทเดียวกัน เช่น เรื่องที่เป็นตอนเดียวจบหรือมากกว่าหนึ่งตอน ซึ่งจะอธิบายถึงฉาก ตัวละคร สถานที่ เวลา ที่มีเหตุการณ์ดำเนินไป อธิบายเป้าหมายของตัวละคร การกระทำ และผลจากการกระทำเป็นอย่างไรบ้างและเรื่องจบลงแบบใด หรืออาจจะใช้เรื่องที่ไม่สมบูรณ์ แล้วให้นักเรียนคาดการณ์ว่าส่วนที่ไม่สมบูรณ์นั้นควรเป็นอย่างไร เช่น นักเรียนอ่านเรื่องที่ไม่มีตอนจบ แล้วคาดว่าเหตุการณ์ควรจะจบลงอย่างไร เป็นต้น

2) การจัดนักเรียนเข้ากลุ่ม (Assigning Students to Teams) ครูเป็นผู้จัดกลุ่มนักเรียนเข้าเป็นกลุ่มอ่าน (Reading Group) ก่อน กลุ่มละ 2 คน ครูควรเป็นผู้จัดการแบ่งกลุ่มเอง เพื่อขจัดปัญหาที่นักเรียนที่ชอบพ้อและสนิทสนมกันมารวมกลุ่มกัน และครูจะต้องคอยกระตุ้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียนเป็นกลุ่ม ความร่วมมือกันของสมาชิกในกลุ่มทุกคนไม่เฉพาะแต่คู่ของตนเองเท่านั้น ครูอาจจะจัดกลุ่มใหม่เมื่อเรียนครบ 4 - 6 สัปดาห์

ตัวอย่าง การจัดกลุ่มนักเรียนตามระดับความสามารถในกลุ่มทดสอบ

กลุ่มที่	ชื่อกลุ่ม	กลุ่มที่คะแนนสูง	กลุ่มที่คะแนนต่ำ
1.	กลุ่ม	88 81	50 52
2.	กลุ่ม	74 73	53 53
3.			
↓			
8.			
9.	กลุ่ม	62 62	59 60
10.	กลุ่ม	61 61 61	60 60

จากตารางจะเห็นได้ว่า กลุ่มย่อยในกลุ่มทดลองมีทั้งหมด 10 กลุ่ม แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกจากนักเรียนในกลุ่มที่มีคะแนนสูง 2 คน และกลุ่มที่มีคะแนนต่ำ 2 คน มีอยู่ 1 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 10 ที่มีสมาชิก 5 คน หลังจากจัดนักเรียนเข้ารวมกันในกลุ่มแล้ว จึงให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มตั้งชื่อกลุ่มของตนเองตามความเห็นของสมาชิกในกลุ่ม

3) การจัดทำใบคะแนนของทีม (Team Score Sheet) เป็นแบบบันทึกคะแนนของบุคคลของนักเรียน แต่ละทีมประกอบด้วย รายชื่อสมาชิกทีมและตารางคะแนนทดสอบ เมื่อจบแต่ละบทเรียน เช่น ความเข้าใจในการอ่าน อ่านออกเสียงคำศัพท์ หาความหมายของคำ การสอบสะกดคำ และการเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เป็นต้น ครูจะอธิบายการได้มาซึ่งคะแนนแต่ละอย่าง ทีมที่ทำคะแนนได้ถึง 90 คะแนนขึ้นไป จะได้รับเกียรติบัตร "Super team" ทีมที่ได้คะแนน 80-89 จะได้รับเกียรติบัตร "Great team" และทีมที่ได้คะแนน 70-79 จะได้รับเกียรติบัตร "Good team" ครูควรอธิบายเกณฑ์การให้คะแนน และให้นักเรียนเป็นผู้กรอกรายชื่อสมาชิกเป็นทีมเอง

ใบคะแนนทีม

ชื่อทีม : ดาว

เรื่อง ความสนุกในวัดเบญจมบพิตร

กลุ่มที่	การทดสอบความเข้าใจ	การทดสอบความหมายของคำ	การทดสอบการอ่านออกเสียง	การทดสอบการสะกด	ทีม	รวม
	(2)	(20)	(20)	(20)	(20)	
1. เอมอร	18	19	20	20	19	96
2. ศิริอร	19	17	20	19	18	93
3. วิวัฒน์	17	18	20	19	19	93
4. พัชมน	12	17	20	19	18	86
					ทีมทั้งหมด	368
					คะแนนทีม	368/4 = 92

จากการให้คะแนนดังกล่าว กลุ่มดาว ได้คะแนน 92 คะแนน นักเรียนแต่ละกลุ่มจะได้รับเกียรติบัตรหรือรางวัลตามคะแนนของทีม โดยกำหนดไว้ดังนี้

กลุ่มที่ได้คะแนน 90 – 100 จะได้รับเกียรติบัตรให้เป็น Superteams

กลุ่มที่ได้คะแนน 80 – 89 จะได้รับเกียรติบัตรให้เป็น Greatteams

กลุ่มที่ได้คะแนน 70 – 79 จะได้รับเกียรติบัตรให้เป็น Goodteams

4) การจัดทำแบบฟอร์มบันทึกการทำงานที่ได้รับมอบหมาย (Assignment Record Form) ในฟอร์มจะมีชื่อนักเรียน วันที่ที่เรียน และตารางกิจกรรมที่ทำ หลังการอ่านและในระหว่างการอ่าน

2.4 กิจกรรมการเรียนการสอน

การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ประกอบด้วยกิจกรรมการเรียน การสอนอ่านที่เป็นระบบครบวงจร โดยเริ่มจาก

1) ช้่นนำเสนอบทเรียน (Teacher Presentation)

ครูเป็นผู้นำเสนอบทเรียน โดยการทบทวนศัพท์เก่า สอนคำศัพท์ใหม่ โดยมี จุดมุ่งหมายเพื่อที่จะให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง ให้นักเรียนเรียนรู้ ความหมายของคำศัพท์ยาก โดยการอธิบายและให้คำจำกัดความ เพื่อที่จะให้นักเรียนสามารถ

นำเอาคำศัพท์ไปสร้างประโยคได้อย่างมีความหมาย และถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ หลังจากที่คุณสอนคำศัพท์แล้ว ครูก็แนะนำเรื่องที่จะให้นักเรียนอ่าน ให้นักเรียนเดาหรือคาดการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องที่ครูจะให้อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร โดยเดาจากคำศัพท์ที่ครูสอนเพื่อเป็นการโยงประสบการณ์เดิมเข้ากับเรื่องที่จะเรียน

2) ชั้นฝึกทำงานเป็นทีม (Team Practice)

กิจกรรมที่นักเรียนฝึกทำงานเป็นทีมจะทำเมื่อครูนำเสนอบทเรียนเรียบร้อยแล้ว ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้ คือ

2.1) ฝึกโดยมีครูควบคุมอยู่ (Controlled Practice)

หลังจากที่ครูทบทวนศัพท์เก่า แนะนำศัพท์ใหม่และแนะนำเรื่องที่จะอ่านแล้ว นักเรียนจะได้ทำกิจกรรมดังต่อไปนี้ ตามลำดับขั้นในกลุ่มของตน โดยมีครูคอยควบคุมอยู่

2.1.1) อ่านออกเสียงคำศัพท์ (Words Out Loud) นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์จากรายการคำศัพท์ (Word Mastery List) ที่ครูให้กับคู่ของตนเปลี่ยนกันอ่าน และช่วยกันแก้ไขเมื่ออ่านผิด จนกระทั่งอ่านได้ราบรื่นรวดเร็วและถูกต้อง กิจกรรมในข้อนี้จะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ความหมายของคำโดยอัตโนมัติ และไม่เป็นอุปสรรคในการทำความเข้าใจในเรื่องครูจะให้อ่านเลย (Stevens et al., 1991, p.2 อ้างใน วรพรรณ สิทธิเลิศ, 2537 : 26)

2.1.2) ฝึกหาความหมายของคำ (Word Meaning Practice) นักเรียนใช้คำศัพท์จากรายการคำศัพท์ (Word Mastery List) ในการฝึกหาความหมายของคำศัพท์จากพจนานุกรม แล้วเขียนความหมายของคำศัพท์เป็นคำพูดของตนเอง (หากนักเรียนสามารถทำได้) และสร้างประโยคจากคำศัพท์ที่ครูให้

2.1.3) สะกดคำ (Spelling) นักเรียนฝึกสะกดคำศัพท์กับคู่ของตนหรือกับเพื่อนในทีม โดยมีคนบอก 1 คน ให้สมาชิกในกลุ่มเขียนแล้วเปลี่ยนกันตรวจจนกว่าจะสะกดคำได้ทุกตัว

2.1.4) อ่านในใจ (Silent Reading) หลังจากหาความหมายของคำและสะกดคำได้แล้ว นักเรียนอ่านเรื่องที่ครูกำหนดให้ในใจก่อน เพื่อรวบรวมและทำความเข้าใจเรื่องก่อนที่จะฝึกอ่านออกเสียงในขั้นต่อไปกับเพื่อน

2.1.5) การอ่านออกเสียง (Reading Aloud) นักเรียนเปลี่ยนกันอ่านคนละย่อหน้ากับคู่ของตนหรือกับเพื่อนร่วมทีม เมื่อใครอ่านออกเสียงไม่ถูกก็ช่วยกันแก้ไข ส่วนครูผู้สอนจะต้องคอยเดินดูนักเรียนทุกกลุ่มเป็นการสังเกตความถูกต้องในการอ่านของนักเรียนและคอยช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหา

2.1.6) การค้นหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน (Treasure Hunt) นักเรียนในแต่ละทีมช่วยกันตอบคำถามแต่ละตอนของเรื่องที่ครูให้อ่าน ปรีक्षाและอภิปรายหาคำตอบที่ถูกต้องก่อนที่นักเรียนแต่ละคนจะเขียนคำตอบของตนเองส่งครู

2.1.7) การเล่าเรื่อง (Story Retelling) นักเรียนในแต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปใจความสำคัญของเรื่องตามลำดับเหตุการณ์เป็นคำพูดของตนเอง โดยครูใช้คำถามและแนวทางในการเล่าเรื่อง

2.1.8) การเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่ย่าน (Store-Related Writing) นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญของลำดับเหตุการณ์จากการเล่าเรื่อง สอดแทรกความรู้สึกนึกคิดและความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ย่าน ตามแนวคิดของตนเอง

2.2) ขั้นตอนการฝึกแบบอิสระ (Free Practice)

หลังจากที่นักเรียนได้ทำงานเป็นกลุ่ม โดยมีครูคอยควบคุมดูแลช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดแล้ว นักเรียนยังจะได้ฝึกทำงานเองตามลำพัง โดยการช่วยตรวจแก้ไขความถูกต้องในการทำงานของผู้ร่วมทีม (Peer Pre-assessment) ก่อนที่จะส่งครู นอกจากนี้ นักเรียนยังสามารถฝึกอ่านเรื่องที่ตนสนใจได้ตามความต้องการนอกห้องเรียน

3) ขั้นตอนการทดสอบ (Testing)

หลังจากที่นักเรียนเรียนจบแต่ละบทแล้ว ครูผู้สอนจะทดสอบนักเรียนเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านเรื่อง การสร้างประโยคจากคำศัพท์ที่ให้ และการอ่านออกเสียงคำศัพท์ซึ่งใช้เวลาประมาณ 15 - 20 นาที โดยทดสอบเป็นรายบุคคล ไม่อนุญาตให้ช่วยเหลือกัน ครูผู้สอนต้องให้นักเรียนแยกโต๊ะจากกลุ่ม คะแนนของกลุ่มนี้ ขึ้นอยู่กับความสามารถของสมาชิกทีมทุกคน เมื่อนักเรียนทำการทดสอบเสร็จ ครูผู้สอนควรตรวจสอบและบอกคะแนนของแต่ละทีมให้ทุกคนทราบ หากเป็นไปได้ควรบอกให้นักเรียนทราบในคาบต่อไป เพื่อเป็นการกระตุ้นและให้กำลังใจแก่ผู้เรียน

4) ขั้นตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม (Team Recognition)

ทันทีที่ผู้สอนคิดคะแนนของผู้เรียนแต่ละคน และแต่ละทีมเสร็จแล้ว ควรจะให้รางวัลเกียรติบัตรหรือคำชมแก่กลุ่มที่ทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อเป็นการชี้ให้เห็นคุณค่าของความร่วมมือและความสำเร็จในทีม

2.5 การคิดคะแนน

สตีเวนส์ และคณะ (Stevens, et al., 1987 : p. 26 - 27) ได้กำหนดการคิดคะแนนเพื่อเป็นการตัดสินความสำเร็จของกลุ่มไว้ดังนี้

1) การกำหนดคะแนนของทีมในการอ่าน (Determining Team Scores in Reading) จุดประสงค์เพื่อที่จะให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำงานของตนเองเพื่อเป็นแรงเสริมสร้างให้ความร่วมมือกันในการทำงาน และกระตุ้นให้นักเรียนขยันทำงานติดต่อกันอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการให้คะแนนหรือรางวัลทีมในการอ่านเพื่อเป็นแรงเสริมแก่ผู้เรียน

2) คะแนนการทำงานของทีม (Teamwork Points) หมายถึง คะแนนร่วมมือ ในทีม ครูจะมีคะแนนให้ 20 คะแนน สมาชิกของทีมแต่ละทีม จะได้คะแนนตามพฤติกรรม ใน การเรียน ซึ่งขึ้นอยู่กับความสำเร็จของการทำงานที่ได้รับมอบหมายจากครู ความร่วมมือและ ช่วยเหลือกันและกัน และการปฏิบัติตามกฎของห้องเรียน ในคาบสุดท้ายของการเรียนแต่ละ สัปดาห์ครูจะให้คะแนนสมาชิกแต่ละคนในทีม โดยเขียนลงในแบบฟอร์มการทำงาน

3) การคิดคะแนนทีม (Calculating Team Scores) ครูผู้สอนนำคะแนนที่นักเรียน ได้จากการสอบข้อเขียน สอบอ่านออกเสียงคำศัพท์ คะแนนการทำงานที่สมาชิกในแต่ละคนใน ทีมได้เอารวมกันแล้วหารด้วยจำนวนสมาชิกในแต่ละทีม คะแนนที่ได้ออกมาจะเป็นคะแนนทีม

ครูผู้สอนอาจจะให้รางวัลเพิ่ม ร่วมกับเกียรติบัตรก็ได้ หลังจากการสอบแต่ละครั้ง ทันทีที่ครูทำคะแนนเสร็จ ครูจะบอกคะแนนในคาบต่อไป เพื่อให้นักเรียนตื่นตื่น และกระตุ้น ให้นักเรียนอยากเรียน รวมทั้งเพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึกในความเป็นอันหนึ่งอันเดียว ในความร่วมมือของสมาชิก ทำให้ได้มาซึ่งความสำเร็จของกลุ่มและเพื่อพัฒนาตนเองในครั้ง ต่อไป

จากการศึกษากระบวนการต่างๆ ของการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC จะเห็นได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC จะให้ความสำคัญของนักเรียน ทั้งที่เรียนเก่งและอ่อน ทำให้ขจัดปัญหาความน้อยเนื้อต่ำใจของนักเรียนทีมที่ได้คะแนนน้อย เพราะเกือบทุกทีมจะได้คะแนนและรางวัลเช่นกัน จากการทำให้นักเรียนได้ช่วยเหลือกัน ในการทำงานกลุ่ม ก่อให้เกิดความสำเร็จในการทำงาน

3. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

3.1 ความสำคัญ ธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของกลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิด ความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือใน การติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทั้งเป็นเครื่องมือใน การแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์ วิวิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคม และเศรษฐกิจ

ภาษาไทยมีจึงมีความสำคัญ จำเป็นที่คนไทยทุกคนจะต้องศึกษาและฝึกฝนจน เกิดทักษะเพื่อใช้ติดต่อระหว่างคนไทยหรือชนชาติอื่นที่รู้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพและ ความสำคัญของภาษาไทยมีดังนี้

1. เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร
2. เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้

3. เป็นเครื่องมือเสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน
4. เป็นเครื่องมือสร้างเอกภาพของชาติ
5. เป็นเครื่องมือช่วยจรรโลง

ในปัจจุบันสื่อสารมวลชนมีบทบาทสำคัญยิ่งในการให้ความจรรโลงใจแก่คนในสังคม นอกจะเป็นประโยชน์แล้วต้องใช้ภาษาเป็นหลักในการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร เพราะภาษาเป็นส่วนเพิ่มรสชาติให้แก่ผู้อ่าน

ดังนั้น ภาษาไทยจึงมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตและความเป็นปึกแผ่นของสังคมไทย ฉะนั้น คนไทยจำเป็นต้องตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทยต้องทำความเข้าใจและศึกษาหลักเกณฑ์ทางภาษาและฝึกฝนให้มีทักษะ ฟัง พูด อ่านและเขียนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปใช้ในการสื่อสาร การเรียนรู้ การเสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน การสร้างความเป็นเอกภาพของชาติและความจรรโลงใจ เพื่อเกิดประโยชน์แก่ตนเอง ชุมชน สังคมและประเทศชาติ

จะเห็นได้ว่า ภาษาไทยมีความสำคัญมากและการอ่านก็มีความสำคัญเช่นกัน เพราะคนไทยทุกใช้ภาษาในการสื่อสาร และสื่อความหมายให้ผู้รับเข้าใจสาร ถ้าอ่านหนังสือแล้วตีความในภาษาไม่ถูกต้องก็จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจสารนั้นคลาดเคลื่อนไปจากเดิม ฉะนั้น การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจึงมีความสำคัญกับคนไทยทุกเพศทุกวัย เพราะถ้าอ่านแต่เพียงอย่างเดียวแต่ขาดการแยกแยะข้อเท็จจริง วิเคราะห์ ตีความ แปลความก็จะทำให้เกิดความขัดแย้งกันภายในสังคมของไทยได้ อีกทั้งยังส่งผลต่อการเรียนของผู้เรียนด้วย สามารถทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

3.2 กระบวนการเรียนการสอนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

การจัดการเรียนรู้ให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย ครูผู้สอนจะต้องศึกษา วิเคราะห์ จุดหมายของหลักสูตร และมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย รวมทั้งเอกสารประกอบหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง เพื่อวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในส่วนบทบาทของผู้สอนจะต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากผู้ออกความรู้แก่ผู้เรียนเป็นผู้สนับสนุน เสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหมายแก่ผู้เรียน ดำเนินการดังนี้

1. เลือกรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนต้องจัดเลือกรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน เช่น กิจกรรมการเรียนรู้แบบทดลอง แบบโครงงาน แบบศูนย์การเรียน แบบสืบสวนสอบสวน แบบอภิปราย แบบสำรวจ แบบร่วมมือ เป็นต้น

2. คิดค้นเทคนิคกลวิธีกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนสามารถคิดค้นรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบอื่นๆ และนำมาใช้ให้เหมาะสมกับปัจจัยต่างๆ เช่น ความรู้ ความสามารถด้านเนื้อหา ความสนใจและวัยของผู้เรียน ความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้แต่ละช่วงชั้น เวลา สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสภาพแวดล้อมของโรงเรียนและชุมชน

3. จัดกระบวนการเรียนรู้ การจัดการกระบวนการเรียนรู้มีหลายรูปแบบ ผู้สอนสามารถเลือกนำมาใช้หรือปรับใช้ โดยคำนึงถึงสภาพและลักษณะของผู้เรียน เน้นให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้อย่างมีความสุข ดังนี้

3.1 การจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน เป็นการจัดประสบการณ์ตรงให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติเหมือนกับการทำงานในชีวิตจริง ให้รู้วิธีการแก้ปัญหาด้วยตนเองอย่างเป็นระบบ รู้จักวิธีการวางแผน คิดวิเคราะห์ ประเมินผลการปฏิบัติงานได้ด้วยตนเอง และฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามลักษณะของโครงงาน เป็นเรื่องของการศึกษา ค้นคว้าทดลอง ตรวจสอบสมมติฐาน โดยอาศัยการศึกษา วิเคราะห์ ใช้ทักษะกระบวนการ

3.2 การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ เป็นวิธีการหรือพฤติกรรมที่จะช่วยให้การดำเนินงานเป็นกลุ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ คือ ได้ผลงาน ความรู้สึกและความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ร่วมงาน ลักษณะของการสอนแบบนี้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสเข้าร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างทั่วถึง ยึดกลุ่มเป็นแหล่งความรู้ที่สำคัญ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ปรึกษาหารือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ช่วยให้เกิดการเรียนรู้พฤติกรรมของตนเองและผู้อื่น ผู้เรียนค้นหาคำตอบได้ด้วยตนเอง จนสามารถนำความรู้ ความเข้าใจจากการปฏิบัติงานไปใช้ในชีวิตประจำวันและอยู่ในสังคมได้อย่างสันติสุข

3.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความคิด มีวิธีการหลากหลาย วิธีการหนึ่งคือ การใช้คำถาม การตั้งคำถาม โดยใช้หมวดการคิด 6 ใบ เป็นการใช้คำถามอย่างสร้างสรรค์

กิจกรรมที่พัฒนาทักษะความคิดในการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้สอนจะต้องใช้คำพูดและวิธีการต่างๆ กระตุ้นให้ผู้เรียนคิดลงมือปฏิบัติ ประเมิน ปรับปรุงแก้ไข พัฒนางานของตนเอง มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน เช่น กิจกรรมการอภิปราย การวิเคราะห์ การวิจารณ์ การค้นคว้าและการทำโครงงาน ฯลฯ นอกจากนี้ ผู้สอนยังต้องสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมในกระบวนการคิดควบคู่ไปด้วย เช่น ความรับผิดชอบ ความอดทน ความเพียรพยายาม นอกจากนี้ ควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนใช้ความคิดอย่างมีวิจารณญาณในการแก้ปัญหา การตัดสินใจ การวางแผนดำเนินชีวิตในอนาคต เพื่อให้อยู่ในสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างมีความสุข

3.4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง ตลอดจนชุมชนมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถภาพในการใช้ภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ด้วยการจัดกิจกรรมในห้องเรียน ในโรงเรียนและชุมชน เช่น การเล่าเรื่อง การอภิปราย การวิจารณ์ การโต้เถียง การคัดลายมือ การเขียนเรียงความ การทำโครงงาน การประกวดการอ่าน การศึกษาค้นคว้า การแข่งขันตอบคำถาม การอ่านทำนองเสนาะ

3.5 การพัฒนาการเรียนรู้หลักการใช้ภาษา จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจธรรมชาติของภาษาและวัฒนธรรมการใช้ภาษาไทย เกิดความตระหนักว่าภาษามีความสำคัญและมีพลังกิจกรรมการพัฒนาการเรียนรู้หลักการใช้ภาษา จำเป็นต้องจัดควบคุมและสัมพันธ์กับกิจกรรมพัฒนาทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทุกกิจกรรม

3.6 การพัฒนาการเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรม เป็นการเรียนรู้เรื่องราวที่สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของคนไทยในยุคสมัยต่าง ๆ และเป็นการปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิดความซาบซึ้งในสุนทรียภาพของภาษาไทยเพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิต โดยปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสังคมปัจจุบัน การจัดกิจกรรมจึงควรเน้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะภาษาเพื่อเรียนรู้เนื้อหาสาระด้วยการอ่านพิจารณา วิเคราะห์ วิวิจารณ์ ประเมินค่าวรรณกรรมและวรรณคดีอย่างมีเหตุผลมีการนำเสนอความเข้าใจ ความซาบซึ้ง ข้อคิดและประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ เช่น การรายงาน การจัดแสดงการสร้างสรรคัวรรณกรรมทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง ฯลฯ ทั้งนี้จะเกิดผลทำให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่านและการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เป็นแนวทางในการผลิตผลงานเพื่อพัฒนาตนเองและสังคม

3.7 การพัฒนาการเรียนรู้ภูมิปัญญาทางภาษา ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจวิถีชีวิตและศิลปะการใช้ภาษาของคนในท้องถิ่น การจัดกิจกรรมจำเป็นต้องให้ผู้เรียนใช้ทักษะภาษาเพื่อการเรียนรู้ เช่น การสัมภาษณ์ การรายงาน การทำโครงการ การจัดการแสดง เป็นต้น โรงเรียนและชุมชนจะต้องร่วมกันจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น เพื่ออนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญาทางภาษา

จากข้างต้นจะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนการสอนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยต้องการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน และเรียนอย่างมีความสุข ให้ผู้เรียนได้ทั้งความรู้ ความสนุกสนาน ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ วิวิจารณ์ กล้าแสดงออก

ดังนั้น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มิใช่แค่ผู้เรียนจะมานั่งฟังครูผู้สอนบรรยายแล้วกลับไปศึกษาเอง แต่มีวิธีการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักนำความไปใช้ในสถานการณ์จริง ทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน มาใช้ในการเรียน ให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพ

3.3 คุณภาพของผู้เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

คุณภาพของผู้เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในด้านการอ่านของช่วงชั้นที่ 3 นั้น ได้กล่าวว่า ต้องการให้ผู้เรียนเข้าใจวงศัพท์ที่กว้างขึ้น สำนวนและโวหารที่ลึกซึ้ง แสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์ ประเมินค่าเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล เลือกอ่านหนังสือและสื่อสารสนเทศ สามารถสรุปความ จับประเด็นสำคัญ วิเคราะห์ วิจัยข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และจุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดู

3.4 สารระการเรียนรู้ของกลุ่มาสารระการเรียนรู้ภาษาไทย

สารระการเรียนรู้ของกลุ่มาสารระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่เกี๋ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ คือ สารระการอ่าน เป็นสารระที่ต้องใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา และสารระการเขียนเป็นสารระที่ต้องใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความย่อความ และเขียนเรียงราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สารระการเรียนรู้ของกลุ่มาสารระการเรียนรู้ภาษาไทย จึงต้องให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้และประสบการณ์ในการอ่านให้มาก อ่านหนังสือทุกประเภทที่ผู้เรียนสนใจ เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักแนวคิดของเรียง จุดประสงค์ของผู้แต่ง และวิเคราะห์ แยกแยะข้อเท็จจริงจากเรียงได้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้อีกมาก ต้องอาศัยประสบการณ์ในการอ่านจึงสามารถจะประมวลได้ว่าสิ่งที่ตนอ่านนั้นเป็นเรียงจริงหรือเท็จ

3.5 สารระและมาตรฐานการเรียนรู้

สารระที่ผู้วิจัยนำมาเป็นองค์ความรู้ของกลุ่มาสารระการเรียนรู้ภาษาไทยที่เป็นพื้นฐานของทุกกลุ่มาสารระการเรียนรู้ นั้น คือ สารระที่ 1 การอ่าน มีรายละเอียดดังนี้

สารระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 : ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

สารระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความย่อความ และเขียนเรียงราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

4. งานวิจัยที่เกี๋ยวข้อง

4.1 งานวิจัยที่เกี๋ยวข้องกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC

4.1.1 งานวิจัยต่างประเทศ

สตีเวนส์ แมคเดนม สลาวิน และฟาร์นิช (Stevens, Madden, Slavin & Farnish, 1987) ที่ศึกษาผลการเรียนรู้แบบสหการ โดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี กับนักเรียนเกรด 3 และ 4 จำนวน 461 คน ของโรงเรียนรอบนอกรัฐแมริแลนด์ โดยศึกษาผลจากการเรียนความเข้าใจในการอ่านเรียงการอ่านคำศัพท์ กลไกทางภาษา และการสะกดคำ เมื่อเปรียบเทียบกับการสอนแบบเก่าที่มีครูเป็นศูนย์กลาง ผลปรากฏว่านักเรียนที่เรียนโดยการเรียนรู้แบบสหการโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจในการอ่านเรียง การอ่านคำศัพท์ การสะกดคำ การใช้ภาษาและกลไกด้านภาษาสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนโดยวิธีเดิม

Stevens & Slavin (1995) ได้ศึกษาผลระยะยาวของการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้โปรแกรม CIRC ในการสอนอ่านและภาษาศาสตร์ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ ทักษะคิดต่อการอ่านและภาษาศาสตร์ และความตระหนักรู้ในวิธีเมตาคอกนิกซ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 6 ทำงานตามโปรแกรม CIRC โดยใช้ทีมที่มีความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกันในกิจกรรมการอ่านและเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่านครูให้ความรู้เกี่ยวกับยุทธวิธีการจับใจความและกระบวนการเขียน ในการสอนเขียนและภาษาศาสตร์ และยังศึกษากับนักเรียนพิการที่เสียเปรียบทางวิชาการในห้องเรียนปกติ และเข้าร่วมกิจกรรมในทีมแบบร่วมมือโดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น นักเรียนจำนวน 635 คน โดยใช้โปรแกรม CIRC และเปรียบเทียบกับนักเรียน 664 คน ที่สอนแบบดั้งเดิม นักเรียนพิการที่เสียเปรียบทางวิชาการ จำนวน 72 คน ในโปรแกรม CIRC นำมาเปรียบเทียบกับนักเรียนพิการ 65 คน จากโรงเรียนที่สอนแบบดั้งเดิม ผลการศึกษาเมื่อผ่านระยะเวลา 1 ปี พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยโปรแกรม CIRC มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านศัพท์และการอ่านจับใจความสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบดั้งเดิม เมื่อผ่านระยะเวลา 2 ปี พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยโปรแกรม CIRC มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านศัพท์ การอ่านจับใจความ และการแสดงออกทางภาษาดีกว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนแบบดั้งเดิม นักเรียนที่เรียนด้วยโปรแกรม CIRC มีความตระหนักรู้ในวิธีเมตาคอกนิกซ์ มากกว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนแบบดั้งเดิม นักเรียนพิการที่เสียเปรียบทางวิชาการในห้องเรียน CIRC มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านศัพท์ การอ่านจับใจความ และการใช้ภาษาสูงกว่านักเรียนพิการในโรงเรียนแบบดั้งเดิม ไม่มีความแตกต่างกันในทัศนคติที่มีต่อการอ่านและการเขียนอย่างมีนัยสำคัญระหว่าง นักเรียนที่เรียนด้วยโปรแกรม CIRC กับนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนแบบดั้งเดิม

จากงานวิจัยข้างต้น จะเห็นได้ว่า การใช้เทคนิคของ CIRC นั้น มีผลต่อการอ่านและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นอันมาก เพราะถ้าผู้เรียนเกิดความรู้สึกไม่อยากอ่านหนังสือก็จะมีผลต่อการเรียนของผู้เรียนให้ต่ำลงกว่าเดิม ซึ่งเทคนิคของ CIRC นี้เป็นการสร้างสังคมในหมู่เพื่อนไม่มีการรังเกียจคนที่เรียนอ่อนกว่าแต่เป็นการช่วยเหลือเพื่อนภายในกลุ่ม เพราะทุกคนต้องสามัคคีกันและต้องฝึกอ่านคำศัพท์ การสะกดคำ แปลความ เขียนสรุป เล่าเรื่อง จับใจความสำคัญ เป็นต้น

4.1.2 งานวิจัยในประเทศ

ขวัญเรือน โพธิ์วิเชียร (2537 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้โปรแกรม CIRC ที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน กลุ่มทดลองที่ 1 ฝึกด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้โปรแกรม CIRC กลุ่มทดลองที่ 2 ฝึกอ่านด้วยตนเองโดยใช้กิจกรรมการอ่านของโปรแกรม CIRC และกลุ่มควบคุมเรียนจากการสอนของครูตามปกติ ใช้เวลาในการฝึกกลุ่มละ 16 ครั้ง ภายใน 8 สัปดาห์

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้โปรแกรม CIRC กับกลุ่มที่เรียนด้วยตนเอง โดยใช้กิจกรรมการอ่านของโปรแกรม CIRC และกลุ่มที่เรียนจากการอ่านของครูตามปกติ มีความสามารถในการอ่านจับใจความไม่แตกต่างกัน แต่กลุ่มที่ เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้โปรแกรม CIRC มีแนวโน้มว่ามีความสามารถสูงกว่ากลุ่มอื่น

วรพรรณ สิทธิเลิศ (2537 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของการเรียนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี ที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษและความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียนแตกต่างจากนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วนารถ เกื่อนคำ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้โปรแกรม CIRC ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอังกฤษ พบว่า นักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้โปรแกรม CIRC มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

วิราพร เกื้อปัญญา (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี จุดประสงค์ในการวิจัยคือ เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยที่เพิ่มขึ้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่เรียนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี กับกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนปกติศึกษาพฤติกรรมและความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี และศึกษาผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนท่าแสงวิทยาคม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 จำนวน 46 คน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 23 คน นักเรียนกลุ่มทดลองเรียนด้วยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี และกลุ่มควบคุมเรียนด้วยวิธีปกติ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยที่เพิ่มขึ้นของนักเรียนที่เรียนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พฤติกรรมของนักเรียนที่เรียนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี มีการแสดงออกมากในด้านความรับผิดชอบของตนเอง ให้ความสนใจและกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมทุกขั้นตอนและตั้งใจฟังคำของตอนอ่านเสมอ ส่วนความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย และขนาดผลกระทบของการเรียนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี ต่อผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยเท่ากับ 1.03 ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ศิริวรรณ อินทร์พ่วง (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการใช้วิธีสอนแบบ ซี ไอ อาร์ ซี ที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วัดดูประสงค์

เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียน โดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี กับการเรียนโดยใช้กิจกรรมคู่มือครู และความคิดเห็นของ นักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 โรงเรียนอนุตรดิตถ์ จำนวน 2 ห้องเรียน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำนวน 42 และ 45 คนตามลำดับ ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนในกลุ่มทดลองสูงกว่า กลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่เรียนด้วยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนในด้านความร่วมมือระหว่างนักเรียนกับนักเรียน มีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก - มากที่สุด ส่วนความร่วมมือระหว่างครูกับนักเรียน ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง นักเรียนกับนักเรียนครูกับนักเรียน และกิจกรรมการเรียนการสอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

กล้า พิมพวงษ์ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้ โปรแกรมซี ไอ อาร์ ซี ต่อความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย เจตคติและ ความสัมพันธ์ทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนในกลุ่ม ทดลองมีความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05

พูลศรี กิจเจลา (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่านและ ความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยม วัดมกุฏกษัตริย์ กรุงเทพมหานคร จำนวน 56 คน แบ่งเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 28 คน กลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมแบบ ซี ไอ อาร์ ซี กลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมแบบ ซี ไอ อาร์ ซี มีความสามารถในการเขียนภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ปรียา นามพล (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถด้านการเขียนภาษาไทย เพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้กิจกรรม แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู จุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียน ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้ กิจกรรมแบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 โรงเรียนพุทธรังสีพิบูล อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ได้มาจากสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) จำนวน 2 ห้องเรียน แล้วจับสลากเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 28 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยการใช้กิจกรรม แบบ CIRC และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการ สอนโดยใช้กิจกรรมแบบ CIRC มีความสามารถด้านการเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสูงกว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยข้างต้น จะเห็นได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC มีผลต่อการอ่านของผู้เรียนเป็นอย่างมาก และยังส่งเสริมให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งในขั้นตอนของ CIRC นั้น เป็นขั้นตอนที่ละเอียดในด้านของการอ่านคือขั้นตอนของการฝึกนั้น ผู้เรียนต้องฝึกอ่านออกเสียง หาความ แปลความ จับใจความสำคัญ เล่าเรื่อง เขียนเรื่องและสรุป ซึ่งทักษะเหล่านี้ล้วนเป็นการฝึกทักษะไปสู่ขั้นตอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณซึ่งยากกว่าการอ่านแบบธรรมดา การอ่านแบบธรรมดาไม่ต้องตีความหรือแปลความ แต่อาศัยความเข้าใจในเนื้อความ

4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนสื่อความ

4.2.1 งานวิจัยต่างประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยในต่างประเทศเกี่ยวกับการพัฒนาแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนสื่อความ ดังนี้

เอสเลย์ (Easley, 1994 : 498 – A) ได้พัฒนาแบบประเมินการวัดการปฏิบัติและการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ (MAPC) การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาการสังเกตการณ์ปฏิบัติของนักเรียนเกรด 10 ในการทำแบบทดสอบแก้ปัญหา และการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่กำหนดภาระงานที่เป็นคำถามปลายเปิดจำนวน 3 ข้อ ที่แสดงวิธีการแก้ปัญหาซึ่งหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ โดยคณะของผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษาคณิตศาสตร์ ปรธานภาควิชา ครูและผู้วิจัยทางการศึกษาคณิตศาสตร์ ซึ่งการวิเคราะห์กระถดถอยพหุคูณเชิงเส้นจะแสดงให้เห็นว่าการปฏิบัติภายใต้ภาระงานปลายเปิด จะแสดงถึงทักษะการคิดระดับสูงของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ และแบบทดสอบเฉพาะวิชาซึ่งพื้นฐานของแบบทดสอบประเภทนี้ประกอบด้วยคะแนนสอบและคะแนนความเข้าใจในการอ่าน ความเชื่อมั่นภายในจะสอดคล้องกับความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเที่ยงตรงของแบบประเมินปลายเปิดซึ่งนักเรียนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติน้อยจะตอบคำถามปลายเปิดได้จำกัด ดังนั้น เทคนิคการประเมินมีความจำเป็นที่แสดงให้เห็นถึงทักษะการแก้ปัญหาและการติดต่อสื่อสาร การศึกษาครั้งนี้จึงเป็นหลักฐานสำคัญในการพิสูจน์ว่าภาระงานปลายเปิดเป็นการให้ความเชื่อมั่นในการประเมินกระบวนการทางคณิตศาสตร์

โปลันสกี (Polanski, 1975 : 5952a – 5953a) ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างปฏิบัติการคิดเชิงตรรกศาสตร์ การคิดแบบวิเคราะห์วิจารณ์ และความคิดสร้างสรรค์กับความเข้าใจแบบวิเคราะห์มีความสัมพันธ์กันอย่างไรใกล้ชิดกับตัวประกอบที่เรียกว่า “ความเข้าใจ” ในเนื้อหาวิทยาศาสตร์ ส่วนความคิดสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจเนื้อหาวิทยาศาสตร์เพียงเล็กน้อย ทั้งพบว่า นักเรียนระดับเกรด 6 ทำคะแนนจากการสอนทุกด้านได้ดีกว่านักเรียนเกรด 4

คริสเมอร์ (Crismore, 1987 : 18) ได้ทำการศึกษาวิธีสร้างให้นักเรียนมีความคิดวิจารณ์ การวิจัยพบว่า นักเรียนต้องการที่พัฒนาทักษะการคิดวิจารณ์ แต่เขาพลาดโอกาสในการพัฒนา เพราะไม่ได้อ่านหรือวิเคราะห์หนังสือเรียนอย่างถ่องแท้ ที่นักเรียนเชื่อว่าหนังสือที่ดีเต็มไปด้วยข้อเท็จจริงที่ควรจะทำความเข้าใจและเป็นความรู้ เมื่อครูถามมากกว่าที่จะคิดว่าหนังสือเหล่านั้นเป็นลักษณะกว้าง (อัตรันย) ที่อยู่บนพื้นฐานของทัศนะของผู้เรียนเพื่อขจัดปัญหา นี้ กลุ่มศาสตราจารย์ของมหาวิทยาลัยในรัฐตะวันออกกลางของสหรัฐอเมริกา ได้ร่วมพัฒนาวิธีสอนในการเพิ่มทักษะการคิดวิจารณ์ขึ้น สำหรับผู้เริ่มต้นเขียนได้สี่ประเภทวารสารช่วยพัฒนาร่วมด้วย ผลการวิจัยสรุปว่านักเรียนทุกคนกล่าวว่า ทักษะการคิดวิจารณ์ของเขาได้พัฒนาปรับปรุงขึ้น ซึ่งสามารถชี้แจงความคิดของเขาได้ดีขึ้น สื่อวารสารได้รับการเสนอว่าควรนำมาใช้ในการสอน

จากงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นสิ่งสำคัญการเรียนรู้ทุกวิชา เพราะในการทำข้อสอบนั้นต้องอ่านเนื้อหาที่ใช้ในการสอบให้เข้าใจเสียก่อนถึงจะทำได้ อย่างถูกต้องและสมบูรณ์ ทั้งนี้ยังผลต่อการตอบคำถามแบบอัตรันย เพราะผู้ตอบต้องใช้ประสบการณ์ในการอ่านมาใช้ในการตอบคำถามเขียนเป็นเรื่องราวหรือถ้อยคำที่ใช้ภาษาของตนเอง

4.2.2 งานวิจัยในประเทศ

วิราพร เกื้อปัญญา (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี จุดประสงค์ในการวิจัยคือ เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยที่เพิ่มขึ้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่เรียนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี กับกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนปกติ ศึกษาพฤติกรรมและความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี และศึกษาผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนท่าแสงวิทยาคม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 จำนวน 46 คน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 23 คน นักเรียนกลุ่มทดลองเรียนด้วยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี และกลุ่มควบคุมเรียนด้วยวิธีปกติ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยที่เพิ่มขึ้นของนักเรียนที่เรียนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พฤติกรรมของนักเรียนที่เรียนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี มีการแสดงออกมากในด้าน ความรับผิดชอบของตนเอง ให้ความสนใจและกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมทุกขั้นตอนและตั้งใจฟังคู่ของตนอ่านเสมอ ส่วนความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย และขนาดผลกระทบของการเรียนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี ต่อผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยเท่ากับ 1.03 ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ศิริวรรณ อินทร์พ่วง (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการใช้วิธีสอนแบบ ซี ไอ อาร์ ซี ที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วัดฤประสงค์ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี กับการเรียนโดยใช้กิจกรรมคู่มือครู และความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 โรงเรียนอนุตรดิตถ์ จำนวน 2 ห้องเรียน โดยแบ่งเป็นกลุ่ม ทดลองและกลุ่มควบคุม จำนวน 42 และ 45 คน ตามลำดับ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ใน การอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนในกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่เรียนด้วยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียน ในด้านความร่วมมือระหว่างนักเรียนกับนักเรียน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก – มากที่สุด ส่วนความร่วมมือระหว่างครูกับนักเรียน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ครูกับนักเรียน และกิจกรรมการเรียนการสอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรม แบบ ซี ไอ อาร์ ซี กลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่า นักเรียน ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมแบบ ซี ไอ อาร์ ซี มีความสามารถในการเขียนภาษาไทย แดกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

รัตนา ดิศาลา (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถ ในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มนักเรียนที่ใช้ศึกษาเป็น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนวัดสระบัว สำนักงาน เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 40 คน ใช้เวลาการฝึก 15 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที โดย ใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest – Posttest Design เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ได้แก่แบบฝึกที่ใช้ในการฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านการเขียนศัพท์ ด้านการเขียนสนทนา ด้านการเขียนประโยคบรรยายภาพด้านละ 3 ชุด และแบบทดสอบวัด ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ t-test แบบ Dependent Samples ผลการวิจัยพบว่า หลังการใช้ฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแบบฝึกที่ใช้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ความสัมพันธ์ระหว่าง กระบวนการ (E_1) และผลลัพธ์ (E_2) โดยเฉลี่ยเท่ากับ 86.46/84.70

พูลศรี กิจเจลา (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่านและ ความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมวัดมกุฏ กษัตริย์ กรุงเทพมหานคร จำนวน 56 คน แบ่งเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 28 คน กลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมแบบ ซี ไอ อาร์ ซี กลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมแบบ ซี ไอ อาร์ ซี มีความสามารถในการเขียนภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ปรียา นามพล (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถด้านการเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้กิจกรรมแบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู จุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้กิจกรรมแบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 โรงเรียนพุทธรังสีพิบูล อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ได้มาจากสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) จำนวน 2 ห้องเรียน แล้วจับสลากเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 28 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้กิจกรรมแบบ CIRC และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมแบบ CIRC มีความสามารถด้านการเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยข้างต้นจะเห็นได้ว่า การเขียนสื่อความนั้นมีบทบาทต่อการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นอย่างมาก เพราะถ้าผู้เรียนสามารถอ่านและเขียนสื่อความในเนื้อหาที่เรียนแล้วก็จะส่งผลต่อการเขียนในแต่ละวิชาของผู้เรียนด้วย ทั้งนี้เมื่อผู้เรียนอ่านเข้าใจแล้วผู้เรียนสามารถเขียนสรุปเนื้อหาเอามาแต่ใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ ทั้งนี้ยังก่อประโยชน์ให้กับผู้เรียนอีกทางหนึ่งคือ เกิดการพัฒนาการด้านภาษาและยังเสริมให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่านและการเขียนสื่อความสืบต่อไป

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาความสามารถในการเขียนสื่อความ สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC ผู้วิจัยดำเนินการตาม ขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. แผนจัดการเรียนรู้และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การดำเนินการทดลอง
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน วังทรายพูนวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร เขต 1 จำนวน 120 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน วังทรายพูนวิทยา ปีการศึกษา 2551 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร เขต 1 จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 30 คน ซึ่งมีวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

สุ่มห้องเรียน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยการจับสลากจากห้องเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 3 ห้องเรียน สุ่มมาเพียง 1 ห้องเรียน เพื่อเป็นกลุ่มทดลองในการ จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC จำนวน 30 คน

2. แผนจัดการเรียนรู้และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาแผนจัดการเรียนรู้และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

2.1 การพัฒนาแผนจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 เรื่อง การเขียนย่อความ การเขียนสรุปความ การเขียนเรียงความ และการเขียน แสดงความคิดเห็น ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาแผนจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค CIRC ดังนี้

2.1.1 แผนจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC

การสร้างแผนการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนย่อความ การเขียนสรุปความ

การเขียนเรียงความ และการเขียนแสดงความคิดเห็น ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

- 1) ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนวังทรายพูน วิทยาช่วงชั้นที่ 3 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หนังสือ วารสาร เอกสารที่เกี่ยวข้อง ศึกษา เอกสารและงานวิจัยของการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC เพื่อประมวลเนื้อหาในแผนจัดการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
- 2) วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สาระการเรียนรู้ กำหนดหน่วยการเรียนรู้ และแผนจัดการเรียนรู้ ดังตาราง

ตาราง 2 ตารางวิเคราะห์หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
เรื่อง การเขียนข้อความ

สาระ/มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 3	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ชั้น ม.2	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
<p>สาระที่ 2 การเขียน</p> <p>มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียน เรียงความ ย่อความและ เขียนเรื่องราวในรูปแบบ ต่าง ๆ เขียนรายงาน ข้อมูลสารสนเทศและ รายงานการศึกษาค้นคว้า อย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<p>1. เขียนสรุปความจาก เรื่องที่อ่าน โดยใช้ กระบวนการเขียนพัฒนา งานเขียนและใช้ภาษาเรียบ เรียงข้อความอย่างประณีต สละสลวย</p> <p>2. เขียนย่อความจากเรื่อง ที่อ่านได้ โดยใช้ กระบวนการเขียนพัฒนา งานเขียนและใช้ภาษาเรียบ เรียงข้อความอย่างประณีต สละสลวย</p> <p>3. เขียนเรียงความตาม จินตนาการ โดยใช้ กระบวนการเขียนพัฒนา งานเขียนและใช้ภาษาเรียบ เรียงข้อความอย่างประณีต สละสลวย</p> <p>4. เขียนแสดงความคิด เห็น โดยใช้กระบวนการ เขียนใช้ภาษาเรียบเรียง ข้อความอย่างประณีต สละสลวย</p>	<p>การเขียนข้อความ ประกอบด้วย</p> <p>1. การเขียนสรุปความ 2. การเขียนย่อความ 3. การเขียนเรียงความ 4. การเขียนแสดงความคิด เห็น</p>	<p>4</p> <p>4</p> <p>4</p> <p>4</p>
	รวม		16

ตาราง 2 (ต่อ)

แผนที่ / เรื่อง	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังชั้นม.2	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	เวลา (ช.ม.)
แผนที่ 1 การเขียน สรุป ความ	เขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่าน โดยใช้กระบวนการเขียนพัฒนา งานเขียนและใช้ภาษาเรียบเรียง ข้อความอย่างประณีต สละสลวย	1. บอกหลักการสรุปความได้ 2. จับประเด็นสำคัญของเรื่องได้ 3. เขียนเรียบเรียงเป็นภาษาของผู้เรียนได้อย่าง สละสลวย	1. ความหมายของการสรุปความ 2. หลักการสรุปความ 3. รูปแบบการเขียนสรุปความ	2
แผนที่ 2 การเขียน สรุป ความ	เขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่าน โดยใช้กระบวนการเขียนพัฒนา งานเขียนและใช้ภาษาเรียบเรียง ข้อความอย่างประณีต สละสลวย	1. บอกหลักการสรุปความได้ 2. จับประเด็นสำคัญของเรื่องได้ 3. เขียนเรียบเรียงเป็นภาษาของผู้เรียนได้อย่าง สละสลวย	1. ความหมายของการสรุปความ 2. หลักการสรุปความ 3. รูปแบบการเขียนสรุปความ	2

ตาราง 2 (ต่อ)

แผนที่ / เรื่อง	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังชั้นม.2	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	เวลา (ช.ม.)
แผนที่ 3 การเขียน ย่อความ	เขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่าน โดยใช้กระบวนการเขียนพัฒนา งานเขียนและใช้ภาษาเรียบเรียง ข้อความอย่างประณีต สละสลวย	1. บอกหลักการ ย่อความได้ 2. จับใจความหลัก และใจความรอง ของเรื่องที่อ่านได้ 3. เขียนลำดับ เหตุการณ์ของเรื่อง ที่อ่านได้	1. ความหมาย ของการย่อ ความ 2. หลักการย่อ ความ 3. รูปแบบการ เขียนย่อความ	2
แผนที่ 4 การเขียน ย่อความ	เขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่าน โดยใช้กระบวนการเขียนพัฒนา งานเขียนและใช้ภาษาเรียบเรียง ข้อความอย่างประณีต สละสลวย	1. บอกหลักการ ย่อความได้ 2. จับใจความหลัก และใจความรอง ของเรื่องที่อ่านได้ 3. เขียนลำดับ เหตุการณ์ของเรื่อง ที่อ่านได้	1. ความหมาย ของการย่อ ความ 2. หลักการย่อ ความ 3. รูปแบบการ เขียนย่อความ	2

ตาราง 2 (ต่อ)

แผนที่ / เรื่อง	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังชั้น ม.2	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	เวลา (ช.ม.)
แผนที่ 5 การเขียน เรียงความ	เขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่าน โดยใช้กระบวนการเขียน พัฒนางานเขียนและใช้ภาษา เรียบเรียงข้อความอย่าง ประณีต สละสลวย	1. บอก ความหมาย องค์ประกอบและ รูปแบบของการ เขียนเรียงความ ได้ 2. กำหนด ขอบข่ายของโครง เรื่องได้ 3. รวบรวมข้อมูล มาเขียนให้ตรงกับ เรื่องที่ต้องการสื่อ ความได้ 4. เรียบเรียง ถ้อยคำได้ สละสลวย	1. ความหมาย ของเรียงความ 2. องค์ประกอบ ของการเขียน เรียงความ 3. รูปแบบของ การเขียน เรียงความ 4. การเขียน เรียงความที่ดี	4

ตาราง 2 (ต่อ)

แผนที่ / เรื่อง	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ชั้นม.2	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	เวลา (ช.ม.)
แผนที่ 6 การเขียน แสดง ความ คิดเห็น	เขียนสรุปความจากเรื่องที่ อ่าน โดยใช้กระบวนการ เขียนพัฒนางานเขียนและ ใช้ภาษาเรียบเรียง ข้อความอย่างประณีต สละสลวย	1. กำหนดโครงเรื่อง ในการเขียนแสดง ความคิดเห็นได้ 2. ใช้ภาษาในการ เขียนแสดงความ คิดเห็นได้อย่าง ถูกต้องเหมาะสม 3. เรียบเรียงเนื้อหาใน การเขียนแสดงความ คิดเห็นได้ 4. เสนอแนวคิดเชิง แสดงความคิดเห็นได้	1. ความหมาย ของการเขียน แสดงความ คิดเห็น 2. หลักการเขียน แสดงความ คิดเห็น 3. ลักษณะการ เขียนแสดงความ คิดเห็น	2
แผนที่ 7 การเขียน แสดง ความ คิดเห็น	เขียนสรุปความจากเรื่องที่ อ่าน โดยใช้กระบวนการ เขียนพัฒนางานเขียนและ ใช้ภาษาเรียบเรียง ข้อความอย่างประณีต สละสลวย	1. กำหนดโครงเรื่อง ในการเขียนแสดง ความคิดเห็นได้ 2. ใช้ภาษาในการ เขียนแสดงความ คิดเห็นได้อย่าง ถูกต้องเหมาะสม 3. เรียบเรียงเนื้อหาใน การเขียนแสดงความ คิดเห็นได้ 4. เสนอแนวคิดเชิง แสดงความคิดเห็นได้	1. ความหมาย ของการเขียน แสดงความ คิดเห็น 2. หลักการเขียน แสดงความ คิดเห็น 3. ลักษณะการ เขียนแสดงความ คิดเห็น	2

2.1.2 เขียนแผนจัดการเรียนรู้ การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค
CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 หน่วยการเรียนรู้
เรื่อง การเขียนย่อความ การเขียนสรุปความ การเขียนเรียงความ และการเขียนแสดงความคิดเห็น

จำนวน 7 แผน เวลา 16 ชั่วโมง ตามขั้นตอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC ซึ่งมีขั้นตอนหลักคือ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นฝึกทำงานเป็นทีม ซึ่งมี 2 ขั้นตอนหลัก คือ ฝึกโดยมีครูควบคุมและฝึกแบบอิสระ ขั้นตอนทดสอบ และขั้นตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม

2.1.3 นำแผนจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร ด้านวิธีการสอน และครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 3 ดังรายชื่อต่อไปนี้

1) นายมนัส เรืองเดช ข้าราชการบำนาญ อดีตศึกษานิเทศก์
9 สำนักงานเขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก

2) นางรสริน ป้อมสาหร่าย ครู คศ.3 (ชำนาญการพิเศษ)
โรงเรียนพิณพลราษฎร์ตั้งตรงจิต 12 จังหวัดพิษณุโลก

3) นางสาวปรางทิพย์ ฮอนบุตร ครู คศ.3 (ชำนาญการพิเศษ)
โรงเรียนวังทรายพูนวิทยา จังหวัดพิจิตร

ตรวจสอบความเหมาะสมของแต่ละองค์ประกอบของแผนจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC โดยให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินลงในแบบประเมินแผนจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) จำนวน 33 ข้อ

2.1.4 นำผลการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิตรวจประเมินให้มาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

2.1.5 นำแผนจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วทุกแผนไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวังทรายพูนวิทยา เพื่อพัฒนาให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นก่อนนำไปใช้จริง

2.1.6 นำผลการทดลองใช้ (Try Out) ทุกแผนจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงให้เป็นแผนจัดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบวัดความสามารถในการเขียนสื่อความ ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสื่อความ และสร้างแบบวัดความสามารถในการเขียนสื่อความ

2. ศึกษาเนื้อหาของหลักสูตรและจุดมุ่งหมายตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

3. สร้างแบบวัดความสามารถในการเขียนสื่อความแบบอัตนัย จำนวน 3 ข้อ มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

3.1 ศึกษาวิธีสร้างแบบวัดความสามารถในการเขียนสื่อความ เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้และเทคนิคการเขียนข้อสอบ รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้

3.3 กำหนดพฤติกรรมย่อยหรือผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เพื่อกำหนดจำนวนข้อสอบที่ต้องการจริง และสร้างเกินไว้เพื่อสำหรับตัดข้อที่ไม่เข้าเกณฑ์ ซึ่งมีเกณฑ์ในการวัดดังนี้ การใช้ภาษาเรียบเรียงเรื่องราว ถ่ายทอดความรู้ ความคิดให้ผู้อื่นเข้าใจ โดยใช้ถ้อยคำสำนวนภาษาของตนเอง การเสนอชื่อเรื่อง การใช้ภาษาสื่อความหมาย การขยายความ การลำดับความให้ถูกต้องเหมาะสม โดยเขียนออกมาในรูปแบบของการเขียนประเภทต่างๆ เช่น การเขียนย่อความ การเขียนสรุปความ และการเขียนเรียงความ เป็นต้น

ตัวอย่าง แบบวัดความสามารถในการเขียนสื่อความ

คำชี้แจง 1. ให้นักเรียนเขียนเรียงความเกี่ยวกับ “แม่” ความยาวไม่ต่ำกว่า 10 บรรทัด โดยใช้ภาษาที่สละสลวย เข้าใจง่ายและสามารถสื่อความได้ถูกต้อง ให้ผู้อ่านได้เข้าใจความคิดของนักเรียนที่ถ่ายทอดออกมาผ่านเรียงความนี้ พร้อมทั้งตั้งชื่อ

2. เกณฑ์การตรวจให้คะแนน

บทนำและบทสรุป	2	คะแนน
การใช้ภาษาในการสื่อความหมาย	5	คะแนน
การตั้งชื่อเรื่อง	2	คะแนน
ลายมือและความสะอาด	1	คะแนน

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ชื่อเรื่อง.....

.....
.....
.....

4. นำแบบวัดความสามารถในการเขียนสื่อความไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านวัดผลประเมินผลและด้านเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ประเมินลงในแบบประเมิน วัดความสามารถในการเขียนสื่อความ ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

+1 = ถ้าแน่ใจว่ารายการนั้นมีความเหมาะสม

0 = ถ้าไม่แน่ใจว่ารายการนั้นมีความเหมาะสม

-1 = ถ้าแน่ใจว่ารายการนั้นไม่มีความเหมาะสม

5. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนข้อความ ที่แก้ไขไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวังทรายพูนวิทยา จำนวน 30 คน

6. นำกระดาษคำตอบของนักเรียนทั้งหมดมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดโดยใช้ผู้ตรวจ 2 คน คือ ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย ซึ่งเป็นครูผู้มีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาไม่ต่ำกว่า 10 ปี แล้วนำคะแนนที่ได้จากการวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรการหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ผลปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่น .62 (แสดงในภาคผนวก ง หน้า 81) แสดงว่าการตรวจให้คะแนนของผู้ตรวจทั้ง 2 คน มีความสัมพันธ์กัน และเกณฑ์การตรวจให้คะแนนที่สร้างขึ้นมีความเป็นปรนัย

7. จัดพิมพ์แบบวัดความสามารถในการเขียนข้อความฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3. การดำเนินการทดลอง

3.1 แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบ มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest – Posttest Design) ซึ่งมีแบบแผนการทดลอง ดังนี้

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
E	T ₁	X ₁	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย มีความหมายดังนี้

E	หมายถึง	กลุ่มทดลอง (Experimental Group)
T ₁	หมายถึง	การวัดความสามารถในการเขียนข้อความของการทดสอบก่อนเรียน (Pre - test)
T ₂	หมายถึง	การวัดความสามารถในการเขียนข้อความของการทดสอบหลังเรียน (Post - test)
X ₁	หมายถึง	การสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC

3.2 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เรื่อง การเขียนย่อความ การเขียนสรุปความ การเขียนเรียงความ และการเขียนแสดงความคิดเห็น สารการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 3 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 รายวิชาเพิ่มเติม ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

ระยะเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ คือ เวลาเรียนปกติ 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง รวมใช้ 16 ชั่วโมง

3.3 ขั้นตอนการทดลอง ดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วย แบบวัดความสามารถในการเขียนสื่อความ ใช้เวลาในการสอบก่อนเรียน 2 ชั่วโมง เพื่อเก็บข้อมูลเบื้องต้น

2. ดำเนินการทดลอง ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC เรื่อง การเขียนย่อความ การเขียนสรุปความ การเขียนเรียงความ และการเขียนแสดงความคิดเห็น (ดังปรากฏในภาคผนวก)

3. ทดสอบหลังเรียน (Post-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วย แบบวัดความสามารถในการเขียนสื่อความ ใช้เวลาในการสอบ 2 ชั่วโมง เพื่อนำข้อมูลไปวิจัยต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสื่อความ ก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยเทคนิค CIRC มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การตรวจให้คะแนน (ดังปรากฏในภาคผนวก)

4.2 นำคะแนนความสามารถในการเขียนสื่อความ ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยเทคนิค CIRC มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์

4.3 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อความก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยเทคนิค CIRC ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้สถิติการทดสอบค่าที (t-test dependent)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อความ สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC ได้ผลการวิจัยดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. กำหนดหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อความ สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติการทดสอบค่าที (t-test dependent)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสื่อความ สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC ก่อนเรียนและหลังเรียน ปรากฏผล ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 3 แสดงการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อความ สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC ก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	ก่อนเรียน		หลังเรียน		df	t	Sig.
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
เขียนย่อความ	5.87	0.68	7.87	0.68	29	18.66**	.000
เขียนเรียงความ	13.90	1.47	16.93	1.82	29	12.29**	.000
เขียนแสดงความคิดเห็น	9.43	0.86	11.10	0.96	29	15.05**	.000
รวม	29.20	2.33	35.90	2.82	29	21.03**	.000

**p < .01

จากตาราง 3 ความสามารถในการเขียนสื่อความ สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC โดยวัดจากแบบทดสอบการเขียนย่อความ การเขียนเรียงความ และการเขียนแสดงความคิดเห็น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนข้อความ สารการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC ซึ่งสรุปผลการวิจัยดังนี้

จุดมุ่งหมายการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนข้อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC

สมมติฐานการวิจัย

ความสามารถในการเขียนข้อความ สารการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

สรุป

ความสามารถในการเขียนข้อความ สารการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนข้อความ สารการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC จากผลการวิจัย ผู้วิจัยอภิปรายผลดังนี้ดังนี้

การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนข้อความก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยเทคนิค CIRC จากผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเขียนข้อความ สารการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน โดยสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปรียา นามพล (2546 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้กิจกรรมแบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู โรงเรียนพุทธรังสีพิบูล อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ได้มาจากสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) จำนวน 2 ห้องเรียน แล้วจับสลากเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 28 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยการใช้

กิจกรรมแบบ CIRC และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมแบบ CIRC มีความสามารถด้านการเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับ พูลศรี กิจเฉลา (2544 : บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมวัดมกุฏกษัตริย์ กรุงเทพมหานคร จำนวน 56 คน แบ่งเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 28 คน กลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมแบบ ซี ไอ อาร์ ซี กลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมแบบ ซี ไอ อาร์ ซี มีความสามารถในการเขียนภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้และการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

- 1.1 การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบ CIRC สามารถนำไปพัฒนาทักษะการเขียนและนำไปประยุกต์ใช้ได้กับนักเรียนทุกระดับชั้น
- 1.2 เขตพื้นที่การศึกษาควรจัดการอบรมเผยแพร่ให้ความรู้ครูผู้สอน เพื่อให้รู้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบ CIRC
- 1.3 ควรสำรวจความสนใจเรื่องที่จะนำมาให้นักเรียนอ่านหรือเรื่องที่จะใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสนใจเรียน ช่วยให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจและมีพัฒนาการในการอ่านและการเขียนสูงขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรนำวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC ไปทำการวิจัยกับนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ หรือในรายวิชาที่มีเนื้อหาคล้ายกัน เพื่อที่จะให้นักเรียนมีความสามารถทางการเรียนสูงขึ้น
- 2.2 ควรศึกษาตัวแปรอื่นๆ ด้วย เช่น ความรับผิดชอบในการเรียน เจตคติต่อการเรียน ความสนใจในการเรียน ความคิดสร้างสรรค์ แรงจูงใจ การปรับตัวในการทำงานกลุ่ม ค่านิยม เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2542). นโยบายและแผนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ศาสนา.
- กรมวิชาการ. (2544 ก). หนังสือเรียนวรรณสารวิจักษณ์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 .
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- _____ . (2544 ข). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 . พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กรมสามัญ. (2544). แนวทางการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา เล่ม 2.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา.
- กล้า พิมพ์วงศ์. (2543). ผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้โปรแกรม CIRC
ต่อความสามารถในการจับใจความสำคัญความภาษาไทย เจตคติ และ
ความสัมพันธ์ทางสังคม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- กัลยา สหชาติโกสัย. (2545). สื่อการเรียนรู้อ่านวิชาพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 1-3 . กรุงเทพมหานคร :
อักษรเจริญทัศน์.
- ขวัญเรือน โพธิ์วีเชียร. (2537). ผลการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้โปรแกรม ซี ไอ อาร์ ซี
ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเข้าใจความภาษาไทยของนักเรียน
ระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คณินิจ โอจาน. (2546). ภาษาไทยการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร : มณฑลการพิมพ์.
- จงกลณี ชุปพงษ์. (2536). ผลของการเรียนโดยวิธี เอส ที เอ ดี ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์
ในการอ่านภาษาอังกฤษและการให้ความร่วมมือของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จันทิมา พรหมโชติ และสุนันท์ ศลโกสม. (2535). เอกสารสอนชุดวิชาการวัดและ
ประเมินผลกลุ่มวิชาเฉพาะ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมธิราช.

- จินตนา ช้างสีคู่. (2544). การสร้างแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องการเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษา มหาวิทยาลัย สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชำนาญ บูชาสุข. (2546). ภาษาไทยเพื่อการอาชีพ 1. กรุงเทพมหานคร : เจ้าพระยาการพิมพ์.
- ณรงค์ฤทธิ์ ศักดารณรงค์. (2537). "เทคนิคการสอนภาษาไทย," วิทยจารย์. 19(18) : 18 - 5.
- ทินประภา จีระพันธ์ และองอาจ โอโลม. (2540). ภาษาไทย 1. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : มปท.
- ทิตนา เขมมณี. (2547). ศาสตร์การสอน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- นลินี บพิตรสุวรรณ. (2537). การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนและแรงจูงใจ ในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอน แบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต (การมัธยมศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิติมา พรหมเกษตรินทร์. (2540). ภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : มปท.
- บังอร สว่างวโรรส. (2534). "การวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้ข้อสอบแบบอัตนัยและปรนัย," วารสารภาษาปริทัศน์. 2(3) : 5.
- บันลือ พฤกษ์วัน. (2534). มิติใหม่ในการสอนการอ่าน. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- ประทีป แสงเปี่ยมสุข. (2536). "รูปแบบการสอนความเข้าใจในการอ่าน," สารพัฒนาหลักสูตร. 12(114) : 30 - 32.
- _____. (2539). "รูปแบบการสอนความเข้าใจในการอ่าน," สารสถาบันภาษาไทย. 3(1) : 47 - 48.
- ปรารธนา เกษน้อย. (2540). ผลของการเรียนแบบร่วมมือในวิชาสังคมศึกษาที่มีต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการวิเคราะห์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรียา นามพล. (2546). ความสามารถในการเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมแบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยบูรพา.

- ปิยวรรณ ศิริรัตน์. (2543). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษและความสามารถในการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนแบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ผะอบ โปษะกฤษณะ. (2538). ลักษณะเฉพาะของไทย การเขียน การอ่าน การพูด การฟัง และราชาศัพท์. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : รวมสาส์น.
- พัชรี มานะวานิชเจริญ. (2542). ภาษาไทย 1. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พูลศรี กิจเฉลา. (2544). การศึกษาความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาไทยและความสนใจในการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนแบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเอกหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เพลินดา โมสกุล. (2547). การเขียนเชิงสร้างสรรค์. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : http://www.e-learning.aru.ac.th/tsh3/e_new/lesson1.html. (สืบค้นเมื่อ 20 กรกฎาคม 2549)
- รัตนา ดีศาลา. (2543). ผลการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสระบัว สำนักงานเขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพฯ. สารนิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวัดและประเมินผล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รำภู ปัตระวรรณ. (2548). การพัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน คติวิเคราะห์ และการเขียนข้อความ ของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. ปรินญาณิพนธ์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ สาขาวิชา การวัดผลการศึกษา.
- เรืองอุไร อินทรประเสริฐ และอเนก อัครบัณฑิต. (2531). ภาษาไทย 1. กรุงเทพมหานคร : มปท.
- วรนาถ เกื้อนคำ. (2539). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยวิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) และการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- วรพรรณ สิทธิเลิศ. (2537). ผลของการเรียนโดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี ที่มีต่อการอ่าน เพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษและความคิดเห็นเกี่ยวกับการบรรยากาศ ในชั้นเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิราพร เกื้อปัญญา. (2541). ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี. วิทยานิพนธ์ ปรียญมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศักดิ์พงษ์ นิลไพรัชและคณะ. (2546). การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน สื่อความ. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ศิริวรรณ อินทร์พ่วง. (2541). ผลของการใช้วิธีสอนแบบซี ไอ อาร์ ซี ที่มีต่อการอ่าน เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศึกษานิเทศก์เอกชน. (2540). รายงานสรุปผลการนิเทศของกลุ่มศึกษานิเทศก์การศึกษา เอกชน เขตการศึกษา 7. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ.
- ศึกษานิเทศก์เอกชน. (2541). รายงานสรุปผลการนิเทศของกลุ่มนิเทศการศึกษาเอกชน เขตการศึกษา 7. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ.
- ศุภวรรณ มองเพชร. (2547). ภาษาไทยเพื่อการอาชีพ 1. นนทบุรี : เจริญการพิมพ์.
- สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. (2545). การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช.
- สำนักงานทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ. (2545). เอกสารรายงานผลการประเมิน คุณภาพการศึกษาระดับชาติ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2544 ของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา พัฒนาการสุวินทวงศ์. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ.
- ศิริวรรณ นันทจันพูล และองอาจ ไอลม. (มปป.). ภาษาไทย 2. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุจริต เพียรชอบ. (2531). การพัฒนาการสอนภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชา มัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินททรัพย์. (2547). ความหมายของการเขียน. [ออนไลน์] แหล่งที่มา : <http://www.arc.rikc.ac.th/fon/4526.doc> (สืบค้นเมื่อ 15 สิงหาคม 2549).

- สุนันท์ ศลโกสม. (2526). รูปแบบการสอนและปัญหาของการสอนวิชาภาษาไทยของ
นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น รายงานการวิจัยประกอบการศึกษารายวิชา
หลักสูตร773. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2537) . หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร :
ไทยวัฒนาพานิช.
- สุมาลี ธนาวุฒิติวรกุล. (2541). การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วย
วิธี K - W - L Plus ประกอบกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอน
ตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการมัธยมศึกษา.
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- อัจฉราพร ทรัพย์แก้ว. (2536). การศึกษาผลการมีส่วนร่วมในกระบวนการปฏิสัมพันธ์
กลุ่มต่อการพัฒนาด้านทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในห้องเรียน
แบบร่วมมือวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.
วิทยานิพนธ์ ศศม.(การสอนประถม). วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Bramlett, R. K. (1994). "Implementing Cooperative Learning : A field Study Evaluating
Issue for School - based consultants," **Journal of School Psychology**.
32 (1) : 67 - 84.
- Carr and Ogle. (1987) . "K - W - L Plus : A Strategy for Comprehension and
Summarization," **Journal of Reading**. 30 (4) : 626 - 631.
- Crimore, Avon. (1987). **Initiating Students into Critical Thinking, Reading, and
Writing about Text**. San Francisco : Paper Presented at the Annual
Meeting of the Modern Language Association.
- Dallman, Matha, and other. (1974). **The teaching of reading**. New York : Holt.
Rinehart and Winstn.
- David, danis. (1974). "Learning mathematics in a group situatin," **The Mathematics
Teacher**. 67(2) : 101 - 106.
- Easley, Rebecca and Davis, Elaine. (1994). "The development and evaluation of
The Mathematics Assessment of Performance and Communication
(MAPC) Test," **Dissertation Abstracts International**. 55 : 498 - A.

- Giffune, Magdalene Pontolillo. (1979). "The Effect of In service Training in Reading Upon Students' Ability to Solve Verbal Problems in Mathematics," **Dissertation Abstracts International**. 37 : 6324 – A.
- Hullett, Joycelin Brown. (1986). "Third Grade Writings : Their Relationship with Reading," **Dissertation Abstracts International**. 47 (3) : 847.
- Johnson & Johnson. (1987). "Research shows the benefits of adult cooperation," **Educational Leadership**. 45 : 27 – 30.
- Jyce, Bruce & Weil Marsha. (1992). **Modl of teaching**. 4 ed th Boston : Alltyn and Bacon.
- LaBerge, D. & Samules, S.J. (1974). "Toward a thery of automatic Infrmton prcessing in reading," **Cognitive Psychology**. 6(18) : 293 – 323
- Miles V. Zintz. (1975). **The reading process**. U. S. A. : Wm C. Brow.
- Polanski, Harold. (1975). "Piaget' s Logical Operation and Science and Content Comprehension," **Dissertation Abstracts International**. 35 (1) : 5952 - A – 5953 – A.
- Rapp, Joy Coleen. (1992). "The Effect of Cooperative Learning on Selected Student Variables (Cooperative Integrated Reading and Composition On academic achievement in reading comprehensioin vocabulary and Spelig and on student self - esteem)," **Dissertation Abstracts International**. 3516 – A.
- Schundler, E. T . (1992). **The Effect of Cooperative Learning on Comprehension : an Analysis of the Effect of a Modified CIRC Instructional Approach and Cooperative Learning Partnerships on Reading Comprehension**. Requirement for the M.A. Degree, Kean College. (From ERIC, 1992 – 1998/06)
- Stevns, R. J.,Madden, N. A. Slavin, R. E. & Famish, A. m. (1987). "Cooprative Integrated reading and compositin : Two field xperimnt," **Reading Research Quarterly**. 22(3) : 433 – 454.

- Stevens Robert, Madden Nancy, Slavin Robert and Farnish Marie Anna. (1987).
Cooperative Integrated Reading and Composition : Two Field
Experiments. **Report No. 10**. Center for reseach on Elementary &
Middle Schools. The Johns Hophins University Baltimore.
- Stevens Robert, Madden Nancy, Slavin Robert and Farnish Marie Anna. (1988).
**CIRC Cooperative Integrated Reading and Composition Teacher's
Manual**. The Johns Hophins University Baltimore.
- Slavin, R.E. (1990). **Cooperative learning**. New York : Longman.
- Slavin, Robert E. (1995). **Cooperative learning : Theory research and
Practice**. Massachusetts : Asimon & Schustr.
- Slavin, Robert E. (1995b). **Cooperative learning : Theory research and
Practice**. Massachusetts : Asimon & Schustr.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล นายเลิศพันธุ์ มั่นคง
เกิดวันที่ 8 ตุลาคม 2520
สถานที่เกิด โรงพยาบาลราชวิถี เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร
ที่อยู่ปัจจุบัน 230/3 หมู่ 2 ตำบลวัดตายม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก 65210
ที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนวังทรายพูนวิทยา อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร 66180

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2532 ระดับประถมศึกษา
โรงเรียนบ้านคลองตาล (กระจำจินดา)
อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย

พ.ศ. 2538 ระดับมัธยมศึกษา
โรงเรียนศรีสำโรงชนูปถัมภ์
อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย

พ.ศ. 2542 ระดับปริญญาตรี
ครุศาสตรบัณฑิต โปรแกรมวิชาฟิสิกส์ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม
จังหวัดพิษณุโลก

พ.ศ. 2552 ระดับปริญญาโท
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC

**แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ**

คำชี้แจง ขอความอนุเคราะห์ให้ท่านในฐานะที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านผลการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC แสดงความคิดเห็นต่อข้อความแต่ละข้อ โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ให้ตรงกับระดับความคิดเห็นตามสภาพจริง ดังนี้

5	หมายถึง	รายการประเมินมีความเหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	รายการประเมินมีความเหมาะสมมาก
3	หมายถึง	รายการประเมินมีความเหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	รายการประเมินมีความเหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	รายการประเมินมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
สาระสำคัญ					
1. แสดงถึงสาระที่เป็นแก่นของเรื่อง.....
2. สอดคล้องและครอบคลุมกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง....
3. สอดคล้องและครอบคลุมกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....
4. สอดคล้องและครอบคลุมกับสาระการเรียนรู้.....
ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
5. สอดคล้องกับสาระสำคัญ.....
6. เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน.....
7. เหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC
จุดประสงค์การเรียนรู้					
8. สอดคล้องกับสาระสำคัญ.....
9. สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง.....
10. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้.....
11. สามารถวัดพฤติกรรมของผู้เรียนได้.....

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
สาระการเรียนรู้					
12. สอดคล้องกับสาระสำคัญ.....
13. สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง.....
14. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....
15. สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับผู้เรียน.....
กิจกรรมการเรียนรู้ (กระบวนการเรียนรู้)					
16. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
17. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้.
18. กิจกรรมการเรียนรู้ครอบคลุมสาระการเรียนรู้.....
19. น่าสนใจ จูงใจให้นักเรียนกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้และ เข้าร่วมกิจกรรม.....
20. กิจกรรมการเรียนรู้ใช้เทคนิค CIRC เหมาะสมกับเนื้อหา
21. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความสามารถ ด้อยกว่าสามารถทำงานร่วมกันได้.....
22. เป็นไปตามการจัดการเรียนรู้แบบการเรียนรู้แบบ ร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC.....
23. ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม.....
24. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้สมาชิกภายในกลุ่มแบ่ง งานกันทำและมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน.....
25. ส่งเสริมให้นักเรียนนำความรู้ด้านการเขียนสื่อความไป ประยุกต์ใช้ในด้านอื่นและวิชาอื่นต่อไป.....
สื่อการเรียนรู้					
26. สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และ เนื้อหา.....
27. สื่อการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC.....
28. สื่อการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนบรรลุผลตามจุดประสงค์ การเรียนรู้.....

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
การวัดและประเมินผลการเรียนรู้					
29. วิธีการวัดผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา.....
30. เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลและประเมินผลสอดคล้องกับวิธีการวัด.....
31. เครื่องมือที่วัดสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC.....
32. ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ บรรลุผลที่คาดหวัง....
33. เกณฑ์การประเมินสอดคล้องกับระดับความสามารถของนักเรียน.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้ประเมิน
(.....)

ตำแหน่ง.....

ภาคผนวก ข

ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC

ตาราง 5 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC
ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง			
1. แสดงถึงสาระที่เป็นแก่นของเรื่อง.....	4.00	1.00	มาก
2. สอดคล้องและครอบคลุมกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง....	4.33	0.57	มาก
3. สอดคล้องและครอบคลุมกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....	4.33	0.57	มาก
4. สอดคล้องและครอบคลุมกับสาระการเรียนรู้.....	4.33	0.57	มาก
เฉลี่ย	4.24	0.67	มาก
ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง			
5. สอดคล้องกับสาระสำคัญ.....	4.00	0.00	มาก
6. เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน.....	4.00	0.00	มาก
7. เหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้ เทคนิค CIRC	4.33	0.57	มาก
เฉลี่ย	4.11	0.19	มาก
จุดประสงค์การเรียนรู้			
8. สอดคล้องกับสาระสำคัญ.....	4.00	0.00	มาก
9. สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง.....	4.33	0.58	มาก
10. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้.....	4.00	0.00	มาก
11. สามารถวัดพฤติกรรมของผู้เรียนได้.....	4.33	0.58	มาก
เฉลี่ย	4.17	0.29	มาก
สาระการเรียนรู้			
12. สอดคล้องกับสาระสำคัญ.....	4.33	0.58	มาก
13. สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง.....	4.00	0.00	มาก
14. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....	4.33	0.58	มาก
15. สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับผู้เรียน.....	4.33	0.58	มาก
เฉลี่ย	4.25	0.43	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
กิจกรรมการเรียนรู้ (กระบวนการเรียนรู้)			
16. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	4.00	0.00	มาก
17. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.33	0.58	มาก
18. กิจกรรมการเรียนรู้ครอบคลุมสาระการเรียนรู้.....	4.67	0.58	มาก
19. น่าสนใจ จูงใจให้นักเรียนกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้และเข้าร่วมกิจกรรม.....	4.33	0.58	มาก
20. กิจกรรมการเรียนรู้ใช้เทคนิค CIRC เหมาะสมกับเนื้อหา	4.33	0.58	มาก
21. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความสามารถ คละกันสามารถทำงานร่วมกันได้.....	4.00	0.00	มาก
22. เป็นไปตามการจัดการเรียนรู้แบบการเรียนรู้แบบ ร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC.....	4.00	0.00	มาก
23. ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม.....	4.00	0.00	มาก
24. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้สมาชิกภายในกลุ่มแบ่ง งานกันทำและมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน.....	4.33	0.58	มาก
25. ส่งเสริมให้นักเรียนนำความรู้ด้านการเขียนสื่อความไป ประยุกต์ใช้ในด้านอื่นและวิชาอื่นต่อไป.....	4.33	0.58	มาก
เฉลี่ย	4.23	0.35	มาก
สื่อการเรียนรู้			
26. สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และ เนื้อหา.....	4.00	0.00	มาก
27. สื่อการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC.....	4.33	0.58	มาก
28. สื่อการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนบรรลุผลตามจุดประสงค์ การเรียนรู้.....	4.00	0.00	มาก
เฉลี่ย	4.11	0.19	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
การวัดและประเมินผลการเรียนรู้			
29. วิธีการวัดผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา.....	4.33	0.58	มาก
30. เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลและประเมินผลสอดคล้องกับวิธีการวัด.....	4.00	0.00	มาก
31. เครื่องมือที่วัดสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC.....	4.33	0.58	มาก
32. ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ บรรลุผลที่คาดหวัง...	4.33	0.58	มาก
33. เกณฑ์การประเมินสอดคล้องกับระดับความสามารถของนักเรียน.....	4.00	0.00	มาก
รวม	4.20	0.35	มาก
เฉลี่ยรวม	4.19	0.35	มาก

ภาคผนวก ค
แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนข้อความ

**แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสื่อความ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2**

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบนี้มี 3 ข้อ

ข้อที่ 1. การเขียนย่อความ/สรุปความ	10	คะแนน
ข้อที่ 2. การเขียนเรียงความ	20	คะแนน
ข้อที่ 3. การเขียนแสดงความคิดเห็น	15	คะแนน
รวม	45	คะแนน
2. เวลาในการทำข้อสอบ 120 นาที
3. ห้ามขีดเขียนข้อความหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบ
4. หลังจากทำแบบทดสอบเสร็จแล้วให้นำแบบทดสอบพร้อมกระดาษคำตอบ
ส่งคืนครูผู้คุมสอบ
5. หากมีข้อสงสัยประการใดให้ยกมือถามครูคุมสอบ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสื่อความ
เรื่อง การเขียนย่อความ/การเขียนสรุปความ

ข้อที่ 1. การเขียนย่อความ/สรุปความ 10 คะแนน

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนเขียนย่อความ/สรุปความจากเรื่องที่กำหนดให้
2. เวลาในการทำข้อสอบ 40 นาที
3. เกณฑ์การให้คะแนน

ส่วนที่ 1 การสรุปเรื่อง	4	คะแนน
ส่วนที่ 2 การใช้ภาษาประกอบด้วย		
1. การใช้ถ้อยคำสำนวน	4	คะแนน
2. การเขียนสะกดคำ	2	คะแนน
รวม	10	คะแนน

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนย่อความจากเรื่องที่กำหนดให้อ่านต่อไปนี้

เศรษฐกิจพอเพียงกับทฤษฎีใหม่ ตามแนวพระราชดำริ

กรุงเทพฯ 14 มิถุนายน พ.ศ. 2549

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ประมวลและกลั่นกรองจากพระราชดำรัสของในหลวง ซึ่งพระราชทานในโอกาสต่าง ๆ รวมทั้งพระราชดำรัสอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้นำไปเผยแพร่ เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2542 เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติของทุกฝ่ายและประชาชนโดยทั่วไป มีความว่า

“เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุก ระดับตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชนจนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบและความระมัดระวังอย่างยิ่ง ในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ

โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎี และนักธุรกิจในทุกระดับให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญาและความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และกว้างขวางทั้งด้านวัตถุ สังคม และสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี”

จากพระราชดำรัสของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ดังกล่าว จะพบว่าพระองค์ทรงเน้นย้ำแนวทางการพัฒนา ที่อยู่บนพื้นฐานของการพึ่งตนเอง ความพอมีพอกิน พอมีพอใช้ การรู้จักพอประมาณ การคำนึงถึงความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว และทรงเตือนสติประชาชนคนไทยไม่ให้ประมาท ตระหนักถึงการพัฒนาตามลำดับขั้นตอนที่ถูกต้อง ตามหลักวิชา ตลอดจนมีคุณธรรมเป็นกรอบในการดำรงชีวิต ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นที่รู้จักกันภายใต้ชื่อว่า “เศรษฐกิจพอเพียง”

เศรษฐกิจพอเพียงและแนวทางปฏิบัติของทฤษฎีใหม่ เป็นแนวทางในการพัฒนาที่นำไปสู่ความสามารถในการพึ่งพาตนเอง ในระดับต่างๆ อย่างเป็นขั้นตอน โดยลดความเสี่ยงเกี่ยวกับความผันแปรของธรรมชาติ หรือการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยต่างๆ โดยอาศัยความพอประมาณและความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดี มีความรู้ ความเพียรและความอดทน สติ และปัญญา การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และความสามัคคี

เศรษฐกิจพอเพียงมีความหมายกว้างกว่าทฤษฎีใหม่ โดยเศรษฐกิจพอเพียงเป็นกรอบแนวคิดที่ชี้นำหลักการ และแนวทางปฏิบัติของทฤษฎีใหม่ หรือเกษตรทฤษฎีใหม่ ซึ่งเป็น

แนวทางการพัฒนาภาคเกษตรอย่างเป็นขั้นตอนนั้น เป็นตัวอย่างการใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในทางปฏิบัติ ที่เป็นรูปธรรมเฉพาะในพื้นที่ที่เหมาะสม

ทฤษฎีใหม่ตามแนวพระราชดำริ อาจเปรียบเทียบกับหลักเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งมีอยู่ 2 แบบ คือ แบบพื้นฐานกับแบบก้าวหน้า ได้ดังนี้ ความพอเพียงในระดับบุคคลและครอบครัว โดยเฉพาะเกษตรกร เป็นเศรษฐกิจพอเพียงแบบพื้นฐาน เทียบได้กับทฤษฎีใหม่ขั้นที่ 1 ที่มุ่งแก้ปัญหาของเกษตรกรที่อยู่ห่างไกลแหล่งน้ำ ต้องพึ่งน้ำฝนและประสบความเสี่ยง จากการที่น้ำไม่พอเพียง แม้กระทั่งสำหรับการปลูกข้าวเพื่อบริโภค และมีข้อสมมติว่า มีที่ดินพอเพียงในการขุดบ่อเพื่อแก้ปัญหาในเรื่องดังกล่าวจากการแก้ปัญหาความเสี่ยงเรื่องน้ำ จะทำให้เกษตรกรสามารถมีข้าวเพื่อการบริโภคยังชีพในระดับหนึ่งได้และใช้ที่ดินส่วนอื่นๆ สนองความต้องการพื้นฐานของครอบครัว รวมทั้งขายในส่วนที่เหลือเพื่อมีรายได้ที่จะใช้เป็นค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่ไม่สามารถผลิตเองได้ ทั้งหมดนี้เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในตัวให้เกิดขึ้นในระดับครอบครัว

อย่างไรก็ตาม ในทฤษฎีใหม่ขั้นที่ 1 ก็จำเป็นที่เกษตรกรจะต้องได้รับความช่วยเหลือจากชุมชน ราชการ มูลนิธิ และภาคเอกชน ตามความเหมาะสม ความพอเพียงในระดับชุมชน และระดับองค์กรเป็นเศรษฐกิจพอเพียงแบบก้าวหน้า ซึ่งครอบคลุมทฤษฎีใหม่ขั้นที่ 2 เป็นเรื่องของการสนับสนุนให้เกษตรกรรวมพลังกันในรูปกลุ่มหรือสหกรณ์ หรือการที่ธุรกิจต่างๆ รวมตัวกันในลักษณะเครือข่ายวิสาหกิจ

กล่าวคือ เมื่อสมาชิกในแต่ละครอบครัวหรือองค์กรต่างๆ มีความพอเพียงขั้นพื้นฐานเป็นเบื้องต้น แล้วก็จะรวมกลุ่มกันเพื่อร่วมมือกันสร้างประโยชน์ให้แก่กลุ่มและส่วนรวมบนพื้นฐานของการไม่เบียดเบียนกัน การแบ่งปันช่วยเหลือซึ่งกันและกันตามกำลังและความสามารถของตน โดยจะสามารถทำให้ชุมชนโดยรวม หรือเครือข่ายวิสาหกิจนั้นๆ เกิดความพอเพียงในวิถีปฏิบัติอย่างแท้จริง

ความพอเพียงในระดับประเทศ เป็นเศรษฐกิจพอเพียงแบบก้าวหน้า ซึ่งครอบคลุมทฤษฎีใหม่ขั้นที่ 3 ซึ่งส่งเสริมให้ชุมชนหรือเครือข่ายวิสาหกิจ สร้างความร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ ในประเทศ เช่น บริษัทขนาดใหญ่ ธนาคาร สถาบันวิจัย เป็นต้น

การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในลักษณะเช่นนี้ จะเป็นประโยชน์ในการสืบทอดภูมิปัญญา แลกเปลี่ยนความรู้ เทคโนโลยี และบทเรียนจากการพัฒนา หรือร่วมมือกันพัฒนาตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ทำให้ประเทศอันเป็นสังคมใหญ่อันประกอบด้วยชุมชน องค์กร และธุรกิจต่างๆ ที่ดำเนินชีวิตอย่างพอเพียง กลายเป็นเครือข่ายชุมชนพอเพียง ที่เชื่อมโยงกันด้วยหลักไม่เบียดเบียน แบ่งปัน และช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้ในที่สุด

"ขอให้ทุกคนมีความปรารถนาที่จะให้เมืองไทยอยู่พอกิน มีความสงบและทำงานตั้งอธิษฐาน ตั้งปณิธานในทางนี้ ที่จะให้เมืองไทยอยู่แบบพอกิน ไม่ใช่จะรุ่งเรืองอย่างยอด แต่ว่ามีความพอกิน มีความสงบเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ ถ้าเรารักษาความพอกินพอกินนี้ได้ เราจะยอดเยี่ยมยิ่งยวดได้ ฉะนั้น ถ้าทุกท่านซึ่งถือว่าเป็นผู้ที่มีความคิดและมีอิทธิพล มีพลัง

ที่จะทำให้ผู้อื่น ซึ่งมีความคิดเหมือนกัน ช่วยกันรักษาส่วนรวมให้อยู่ดีกินดีพอสมควร ขออย่า
 พอकरพอยุ่พอกิน มีความสงบ ไม่ให้คนอื่นมาแย่งคุณสมบัตินี้จากเราไปได้ ก็จะเป็นของขวัญ
 วันเกิดที่ถาวรที่จะมีคุณค่าอยู่ตลอดกาล" พระราชดำรัสเนื่องในวโรกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา
 4 ธันวาคม 2542"

ชื่อ - นามสกุล เลขที่

คำขึ้นต้น

เนื้อเรื่อง

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสื่อความ
เรื่อง การเขียนเรียงความ

ข้อที่ 2. การเขียนเรียงความ 20 คะแนน

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนเขียนเรียงความจากเรื่องที่กำหนดให้
2. เวลาในการทำข้อสอบ 50 นาที
3. เกณฑ์การให้คะแนน

ประเด็นการพิจารณา	คะแนนเต็ม
1. การเสนอเรื่อง	5
2. การใช้ภาษาสื่อความหมาย	5
3. การขยายความ	3
4. การลำดับความ	3
5. รูปแบบการเขียน	2
6. การตั้งชื่อเรื่อง	2
รวม	20

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสื่อความ
เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็น

ข้อที่ 3. การเขียนแสดงความคิดเห็น 15 คะแนน

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นจากข้อความที่กำหนดให้
 2. เวลาในการทำข้อสอบ 30 นาที
 3. เกณฑ์การให้คะแนน
 - ความกระชับของหัวข้อเรื่อง 2 คะแนน
 - ความน่าสนใจของเนื้อหา 3 คะแนน
 - ความต่อเนื่องในการลำดับเนื้อหา 3 คะแนน
 - ความน่าสนใจของความนำและความลงท้าย 3 คะแนน
 - ความถูกต้องและความสละสลวยของภาษา 2 คะแนน
 - ความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของงานเขียน 2 คะแนน
- รวม 15 คะแนน

ภาคผนวก ง
ผลการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือโดยการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
วัดความสามารถในการเขียนข้อความ

ที่	กรรมการคน ที่ 1 (X)	กรรมการ คนที่ 2 (Y)	รวม	เฉลี่ย	X ²	Y ²	XY
1	28	26	54	27.0	784	676	728
2	33	31	64	32.0	1089	961	1023
3	25	28	53	26.5	625	784	700
4	30	31	61	30.5	900	961	930
5	26	30	56	28.0	676	900	780
6	31	30	61	30.5	961	900	930
7	30	28	58	29.0	900	784	840
8	27	30	57	28.5	729	900	810
9	28	27	55	27.5	784	729	756
10	28	28	56	28.0	784	784	784
11	31	28	59	29.5	961	784	868
12	28	30	58	29.0	784	900	840
13	26	25	51	25.5	676	625	650
14	28	27	55	27.5	784	729	756
15	28	29	57	28.5	784	841	812
16	31	33	64	32.0	961	1089	1023
17	32	31	63	31.5	1024	961	992
18	29	30	59	29.5	841	900	870
19	30	32	62	31.0	900	1024	960
20	27	29	56	28.0	729	841	783
รวม	576	583	1159	579.5	16676	17073	16835

$$\Sigma X = 576 \quad \Sigma Y = 583 \quad \Sigma X^2 = 16,676 \quad \Sigma Y^2 = 17,073 \quad \Sigma XY = 16,835$$

$$r = .62$$

ภาคผนวก จ
ผลการทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสื่อความ

ตาราง 7 แสดงการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC ก่อนเรียนและหลังเรียน

		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	prev1	5.8667	30	.68145	.12441
	postv1	7.8667	30	.68145	.12441
Pair 2	prev2	13.9000	30	1.47040	.26846
	postv2	16.9333	30	1.81817	.33195
Pair 3	prev3	9.4333	30	.85836	.15671
	postv3	11.1000	30	.95953	.17518
Pair 4	totpre	29.2000	30	2.32527	.42453
	totpost	35.9000	30	2.82049	.51495

เมื่อ prev1 คือ คะแนนความสามารถในการเขียนย่อความ/สรุปความก่อนเรียน
 postv1 คือ คะแนนความสามารถในการเขียนย่อความ/สรุปความหลังเรียน
 prev2 คือ คะแนนความสามารถในการเขียนเรียงความก่อนเรียน
 postv2 คือ คะแนนความสามารถในการเขียนเรียงความหลังเรียน
 prev3 คือ คะแนนความสามารถในการเขียนแสดงความคิดเห็นก่อนเรียน
 postv คือ คะแนนความสามารถในการเขียนแสดงความคิดเห็นหลังเรียน
 totpre คือ คะแนนรวมความสามารถในการเขียนสื่อความก่อนเรียน
 totpost คือ คะแนนรวมความสามารถในการเขียนสื่อความหลังเรียน

ตาราง 8 แสดงการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อความก่อนเรียนและหลังเรียน
ด้วยเทคนิค CIRC โดยใช้สถิติการทดสอบค่าที (t – test dependent)

		Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
					95% Confidence Interval of the Difference				
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	Lower	Upper			
ir 1	prev1 - postv1	-2.00000	.58722	.10721	-2.21927	-1.78073	-18.655	29	.000
ir 2	prev2 - postv2	-3.03333	1.35146	.24674	-3.53798	-2.52869	-12.294	29	.000
ir 3	prev3 - postv3	-1.66667	.60648	.11073	-1.89313	-1.44020	-15.052	29	.000
ir 4	totpre - totpost	-6.70000	1.74494	.31858	-7.35157	-6.04843	-21.031	29	.000

ภาคผนวก ฉ
แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เรื่องการเขียนสรุปความ

เวลา 2 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การเขียนสรุปความ คือ การสรุปสาระสำคัญที่ได้จากการฟังและการอ่าน โดยใช้ภาษาของผู้เขียนเอง เน้นภาษาที่กระชับ รัดกุม ตรงประเด็น และสละสลวย

2. สาระที่ 2 : การเขียน

3. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

4. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เขียนสรุปความจากเรื่องหรือข้อความที่กำหนดได้

5. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อธิบายหลักการสรุปความได้
2. จับประเด็นสำคัญของเรื่องได้
3. เขียนเรียบเรียงเป็นภาษาของผู้เรียนได้อย่างสละสลวย

6. สาระการเรียนรู้

1. ความหมายของการเขียนสรุปความ
2. จุดประสงค์ของการเขียนสรุปความ
3. ประเภทของการเขียนสรุปความ
4. วิธีการเขียนสรุปความ
5. รูปแบบการเขียนสรุปความ

7. กระบวนการจัดการเรียนรู้

(ชั่วโมงที่ 1-2 เวลา 120 นาที)

ขั้นเตรียม (ใช้เวลา 15 นาที)

1. ครูแนะนำทักษะในการเรียนรู้แบบกลุ่ม และในช่วงนี้ครูจะสนทนาให้นักเรียนเห็นถึงประโยชน์ของการทำงานกลุ่มให้นักเรียนเกิดความรู้สึกคล้อยตามและมีเจตคติที่ดีต่อการทำงานกลุ่ม ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 6 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน โดยแบ่งนักเรียนเป็น 1 : 2 : 1 (เก่ง : ปานกลาง : อ่อน) โดยอาศัยข้อมูลจากคะแนนการสอบก่อนเรียนในการจัดกลุ่ม แล้วแนะนำกิจกรรมกลุ่มที่ต้องการร่วมกันฝึก คือ การผลัดกันอ่าน การจับใจความสำคัญ การแสดงความคิดเห็นร่วมกัน ทุกคน การร่วมกันศึกษาใบความรู้และร่วมกันทำใบงาน ตามบทบาทที่ได้รับผิดชอบภายในกลุ่ม

2. ครูแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนรู้และการทำกิจกรรมกลุ่ม

3. ให้นักเรียนเข้านั่งเป็นกลุ่มครูแจกสัญลักษณ์สีประจำกลุ่ม และตั้งชื่อประจำกลุ่ม

4. ครูให้ความรู้ความเข้าใจเพิ่มเติมเมื่อนักเรียนมีกลุ่มประจำแล้ว ถึงความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC ซึ่งสรุปไว้บนกระดานดำว่าเป็นการร่วมมือกันทำงานเพื่อให้บรรลุจุดหมาย ทุกคนยอมรับจุดหมายปลายทางร่วมกัน และเมื่องานเสร็จแล้วทำให้ทุกคนเกิดความพึงพอใจร่วมกัน

5. ครูอธิบายลักษณะการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC

6. ขณะนี้ได้กลุ่มเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ให้ภายในกลุ่มเลือกประธานเป็นผู้ประสานงานผู้จดบันทึกหรือเลขานุการ

ขั้นศึกษาหาความรู้ (ใช้เวลา 45 นาที)

7. สนทนาถึงเพลงที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน โดยพูดถึงสาระของเพลงที่ผู้ฟังได้รับ

8. ครูแจกใบงานที่ 1 เรื่อง ร้อยเรียงภาษาไทยด้วยการฟังเพลงให้นักเรียนกลุ่มละ 1 ชุด ให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตามคำสั่งในใบงานที่ 1 คือ เขียนสรุปความสำคัญของเนื้อเพลงจากการฟังพร้อมทั้งนำเสนอกลุ่มละไม่เกิน 5 นาที

9. ครูแจกใบความรู้ที่ 1 เรื่อง การเขียนสรุปความ ในเรื่องความหมายของการเขียนสรุปความ จุดประสงค์ ประเภท วิธีการเขียนสรุปความ และรูปแบบการเขียนสรุปความ ให้นักเรียนศึกษาทำความเข้าใจ โดยจับคู่กันอ่านและสนทนาแลกเปลี่ยนความเข้าใจกัน โดยครูอธิบายเพิ่มเติม

ขั้นทำกิจกรรม (ใช้เวลา 35 นาที)

10. นักเรียนร่วมกันอภิปรายในกลุ่ม เพื่อที่จะเสนอผลงานการเขียนสรุปความจากการฟังเพลงจากคำสั่งในใบความรู้ที่ 1 มาปรับปรุงพัฒนา

11. กลุ่มช่วยกันนำเสนอผลงานการสรุปความจากอ่านเนื้อเพลงเดิมครั้งที่ 2 กลุ่มละไม่เกิน 5 นาที นำเสนอกระบวนการคิดและวิธีทำงานร่วมกันในการแสดงความคิดเห็นใน

การปรับปรุงพัฒนาการ แสดงการเปรียบเทียบในเชิงพัฒนาผลงาน และนำผลงานการเขียนสรุปความครั้งที่ 1 ดัดคู่ไว้กับผลงานการเขียนสรุปความครั้งที่ 2 ที่ป้ายนิเทศหน้าห้องเรียน

ขั้นสรุปและประเมินผล (ใช้เวลา 25 นาที)

12. นักเรียนกลุ่มอื่นร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็นผลงานของเพื่อนต่างกลุ่ม
13. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันทำแบบทดสอบประจำแผนการสอนคือให้เขียนความเรื่อง "วิตามินซี เพื่อสุขภาพ" ที่แจกให้ แล้วส่งให้ครูตรวจ
14. ครูสุ่มผลงานนักเรียนบางกลุ่มนำเสนอตามความเหมาะสมกับเวลา พร้อมกับชี้แนะข้อดีข้อเสียจากผลงานนักเรียน รวมทั้งชี้ให้เห็นความสำเร็จของพลังความสามัคคีตลอดจนบทบาทและหน้าที่ที่ได้รับผิดชอบภายในกลุ่มว่าส่งผลดีอย่างไรบ้าง
15. นักเรียนทำแบบประเมินการทำงานในกลุ่มของตนเองเพื่อสะสมผลคะแนนและนำผลมาวิเคราะห์เพื่อพัฒนาการทำงานภายในกลุ่มของตนเอง
16. ครูแจ้งคะแนนรวมเป็นกลุ่ม พร้อมทั้งกล่าวชมเชยกับกลุ่มที่ได้คะแนนมาก และกล่าวให้กำลังใจในกลุ่มที่ได้คะแนนรองลงมา เพื่อนำไปรวมกับกิจกรรมต่อไป

8. สื่อการเรียนการสอน

- ใบความรู้ที่ 1 เรื่องการเขียนสรุปความ
- ใบงานที่ 1 เรื่องร้อยเรียงภาษาไทยด้วยการฟังเพลง

9. การวัดผลและประเมินผล

9.1 วิธีการวัด

- สังเกต
- สอบถาม

9.2 เครื่องมือวัด

- แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนสรุปความเรื่อง "วิตามินซีเพื่อสุขภาพ"

- แบบประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียน

9.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล

- กำหนดเกณฑ์ผ่าน ผู้เรียนทำคะแนนได้ร้อยละ 65 ขึ้นไป

ใบงานที่ 1 เรื่องร้อยเรียงภาษาไทยด้วยการฟังเพลง

กลุ่มเราชื่อกลุ่ม.....

สมาชิกชื่อ

1.....

2.....

3.....

4.....

คนเก่งช่วยกันบอกหน่อยนะจ๊ะ ว่า...ประเด็นสำคัญคืออะไร.....

ช่วย ๆ กันหน่อยนะ ๆ สมาชิกภายในกลุ่ม...

สมาชิกคนที่ 1 คิดว่า.....

สมาชิกคนที่ 2 คิดว่า.....

สมาชิกคนที่ 3 คิดว่า.....

สมาชิกคนที่ 4 คิดว่า.....

เพลงนิทานหิ่งห้อย - วงเฉลียง

เด็กน้อยไต่ยีนเรื่องราว กล่าวขานมานาน ว่าหากใครไต่ยีนหิ่งห้อย
มาเก็บเอาไว้ได้หมอน นอนคืนนั้นจะฝันดี จะฝันเห็นดวงดาวมากมาย
ฝันเห็นเจ้าชายเจ้าหญิง ฝันแสนสวยงาม

เด็กน้อยนั่งตักคุณยายไต่ถามความจริง ยายยิ้มกินหมาก
หนึ่งคำไม่ตอบอะไรสายหัว ใจเด็กน้อยอยากเห็นจริง
อยากเห็นดวงดาวมากมาย อยากเห็นเจ้าชายเจ้าหญิง อยากฝันสวยงาม
หิ่งห้อยนับร้อยนับพัน ส่องแสงระยิบระยับกัน สว่างไสวไปทั้งต้นลำพู
เด็กน้อยแอบออกมา ใส่คว่ำแสงน้อยมาตุ ใส่ไว้ในกล่องงามหู
ซ่อนไว้ได้หมอน แล้วนอนคอยฝันดี

ตื่นเช้าพอได้ลืมตา มองเห็นคุณยาย มาแกล้งถามว่าเจออะไร
สนุกแค่ไหนที่ฝัน ใจเด็กน้อยจึงทบทวน ไม่ฝันเห็นอะไรมากมาย
รีบค้นเร็วไวได้หมอนเปิดฝานั้นดู

หิ่งห้อยในกล่องตอนนี้เหมือนหนอนตัวหนึ่ง ไม่สวยดังซึ่งตอนอยู่
ไต่ต้นลำพูส่องแสง ยายยิ้มแล้วสอนตาม จะมองเห็นความจริง
อย่างขังความจริงที่เห็น อย่างขังความงาม
หิ่งห้อยนับร้อยนับพัน ส่องแสงระยิบระยับกัน สว่างไสวไปทั้งต้นลำพู
เด็กน้อยถือกล่องออกมา เปิดฝา แล้วแ้มมองดู
หนอนน้อยในกล่องงามหูก็เปล่งแสงสุกใสบินไปรวมกัน

เด็กน้อยนอนหลับสบายอมยิ้มละไม ได้หมอนไม่มีกล่องอะไร
ไม่มีสิ่งใดถูกขัง นอนคืนนั้นจึงฝันดี ได้ฝันเห็นดวงดาวมากมาย
ฝันเห็นเจ้าชาย เจ้าหญิง ฝันแสนสวยงาม (ลัลล้า ลัลล้า จนจางหาย) เด็กน้อยไต่ยีนเรื่องราว
กล่าวขานมานาน ว่าหากใครไต่ยีนหิ่งห้อย
มาเก็บเอาไว้ได้หมอน นอนคืนนั้นจะฝันดี จะฝันเห็นดวงดาวมากมาย
ฝันเห็นเจ้าชายเจ้าหญิง ฝันแสนสวยงาม

เด็กน้อยนั่งตักคุณยายไต่ถามความจริง ยายยิ้มกินหมาก
หนึ่งคำไม่ตอบอะไรสายหัว ใจเด็กน้อยอยากเห็นจริง
อยากเห็นดวงดาวมากมาย อยากเห็นเจ้าชายเจ้าหญิง อยากฝันสวยงาม

หิ่งห้อยนับร้อยนับพัน ส่องแสงระยิบระยับกัน สว่างไสวไปทั้งต้นลำพู
 เด็กน้อยแอบออกมา ไล่คว้าแสงน้อยมาดู ใส่ไว้ในกล่องงามหรร
 ซ่อนไว้ใต้หมอน แล้วนอนคอยฝันดี

ตื่นเข้าพอได้ลืมตา มองเห็นคุณยาย มาแกลังถามว่าเจออะไร
 สนุกแค่ไหนที่ฝัน ใจเด็กน้อยจึงทบทวน ไม่ฝันเห็นอะไรมากมาย
 รีบค้นเร็วไวใต้หมอนเปิดฝานั้นดู

หิ่งห้อยในกล่องตอนนี้เหมือนหนอนตัวหนึ่ง ไม่สวยดังซึ่งตอนอยู่
 ใต้ต้นลำพูส่องแสง ยายยิ้มแล้วสอนตาม จะมองเห็นความจริง
 อย่างขังความจริงที่เห็น อย่างขังความงาม
 หิ่งห้อยนับร้อยนับพัน ส่องแสงระยิบระยับกัน สว่างไสวไปทั้งต้นลำพู
 เด็กน้อยถือกล่องออกมา เปิดฝา แล้วแ้มมองดู
 หนอนน้อยในกล่องงามหรรก็เปล่งแสงสุกใสบินไปรวมกัน

เด็กน้อยนอนหลับสบายอมยิ้มละไม ใต้หมอนไม่มีกล่องอะไร
 ไม่มีสิ่งใดถูกขัง นอนคืนนั้นจึงฝันดี ได้ฝันเห็นดวงดาวมากมาย
 ฝันเห็นเจ้าชาย เจ้าหญิง ฝันแสนสวยงาม (ลัลล้า ลัลล้า จนจางหาย)

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสรุปความ จากบทความเรื่อง วิตามินซี เพื่อสุขภาพ

คำสั่ง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนสรุปความจากเรื่องต่อไปนี้

วิตามินซี เพื่อสุขภาพ

มาทำความรู้จักกับ “วิตามินซี” กับบทบาทสำคัญ ... คุณสมบัติที่โดดเด่นของวิตามินซีก็คือ ความเป็นสารต้านอนุมูลอิสระ (Anti-oxidant) นั่นเอง โดยประโยชน์หลักๆ เมื่อร่างกายได้รับวิตามินซีเป็นประจำ คือ เพิ่มภูมิคุ้มกันแก่ร่างกาย ป้องกันการก่อตัวของเซลล์มะเร็ง บำรุงผิวพรรณหรือชะลอความแก่ ป้องกันโรคเลือดออกตามไรฟันหรือเหงือกอักเสบ ในทางกลับกัน หากร่างกายเราขาด “วิตามินซี” หรือมีปริมาณวิตามินซีน้อยเกินไป อาจส่งผลทำให้เกิดอาหารเหล่านี้ได้

- เป็นหวัดง่าย ภูมิคุ้มกันโรคและความสามารถในการกำจัดพิษลดลง
- ผิวหนังขาดความยืดหยุ่น เกิดจุดด่างดำ ผื่น มีเลือดออกตามไรฟัน
- อ่อนเพลีย ไม่มีเรี่ยวแรง ประสาทสัมผัสต้อยลง
- มีภาวะเสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งกระเพาะ ดับ และส่วนอื่นๆ
- ประสิทธิภาพของต่อมหมวกไตลดลง เป็นภูมิแพ้ได้ง่าย
- เป็นโรคโลหิตจาง หรือโรคต่างๆ ง่าย บาดแผลหายยาก หากขาดมากจะเป็นโรค

โลหิตเป็นพิษ

- เกิดโรคลักปิดลักเปิด

สำหรับผู้ที่กำลังกังวลใจ เพราะไม่รู้ว่าจะหาวิตามินซีมาทานได้จากที่ไหน ... อยากจะบอกว่า ความจริงแล้วแหล่งของวิตามินซี เราสามารถหาได้จาก อาหารที่มีอยู่ในธรรมชาติทั่วไป แต่แหล่งที่มีมาก คือ ผักสดและผลไม้ต่างๆ โดยเทียบง่าย ๆ จากประเภทของอาหาร (100 กรัม) และวิตามินซี (มิลลิกรัม)

ดังนี้ มะขามป้อม 276, ฝรั่ง 160, พุทรา 154, มะขามเทศ 133, มะปรางสุก 107, มะละกอสุก 73, แคนตาลูป 33, มะนาว 25 และมะยม 8

อย่างไรก็ตาม ฟังตระหนักไว้ว่า “วิตามินซี” เป็นวิตามินที่มีความสำคัญเช่นเดียวกับวิตามินอื่น ๆ และร่างกายไม่สามารถผลิตขึ้นได้เอง ดังนั้น ทุกคนจึงควรบริโภควิตามินซี แต่จะมากหรือน้อยนั้นก็ขึ้นอยู่กับความต้องการของแต่ละบุคคล

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เรื่อง การเขียนสรุปความ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
เวลา 2 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การเขียนสรุปความ คือ การสรุปสาระสำคัญที่ได้จากการฟังและการอ่าน โดยใช้ภาษาของผู้เขียนเอง เน้นภาษาที่กระชับ รัดกุม ตรงประเด็น และสละสลวย

2. สาระที่ 2 : การเขียน

3. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

4. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เขียนสรุปความจากเรื่องหรือข้อความที่กำหนดได้

5. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อธิบายหลักการสรุปความได้
2. จับประเด็นสำคัญของเรื่องได้
3. เขียนเรียบเรียงเป็นภาษาของผู้เรียนได้อย่างสละสลวย

6. สาระการเรียนรู้

1. ความหมายของการเขียนสรุปความ
2. จุดประสงค์ของการเขียนสรุปความ
3. ประเภทของการเขียนสรุปความ
4. วิธีการเขียนสรุปความ
5. รูปแบบการเขียนสรุปความ

7. กระบวนการเรียนรู้

(ชั่วโมงที่ 1 – 2 เวลา 120 นาที)

ขั้นเตรียม (ใช้เวลา 15 นาที)

1. ครูชี้แจงการทำกิจกรรมร่วมกันในชั่วโมงเรียนนี้ โดยประธานเป็นผู้กำหนดให้สมาชิกไปศึกษาเอกสารตามศูนย์การเรียนรู้ที่ครูกำหนดไว้ 4 จุด จุดละ 1 คน

ขั้นศึกษาหาความรู้ (ใช้เวลา 45 นาที)

2. ให้นักเรียนเริ่มปฏิบัติตามกิจกรรมในข้อ 1 โดยให้ไปศึกษาใบงานที่ 2 เรื่อง ล้ำพู...ไว้เพื่อน ตามกำหนดเวลา 15 นาที เมื่อศึกษาเสร็จเรียบเรียงตามเวลาที่กำหนดแล้ว ให้กลับมาสื่อสารสิ่งที่ตนไปศึกษามาให้เพื่อนในกลุ่มของตนให้เข้าใจ โดยผลัดกันจับคู่พูดคุยสนทนากันก่อนว่า แต่ละคนไปศึกษามาว่าอย่างไรบ้าง ต่อจากนั้นจึงร่วมวงเขียนสรุปสิ่งที่ทุกคนภายในกลุ่มไปศึกษามาให้เป็นเรื่องเดียวกัน เพื่อนำเสนอหน้าชั้นเรียน

3. เมื่อครบเวลาตามที่กำหนดแล้ว ครูให้คำแนะนำเพิ่มเติมว่า เรื่องที่ไปศึกษาทั้ง 4 ศูนย์เป็นเรื่องเดียวกัน เพียงแต่ให้นักเรียนนำเรื่องที่ต่างคนต่างไปอ่านมาแต่ละตอน มาหลอมรวมกันก็จะได้สาระเป็นเรื่องเดียวกัน

ขั้นทำกิจกรรม (ใช้เวลา 40 นาที)

4. ให้พูดคุยสนทนากันถึงเรื่องที่ต่างคนต่างไปอ่านมาแต่ละตอน พร้อมทั้งให้หลอมเรื่องรวมกัน

5. ให้นักเรียนเขียนสรุปความจากเรื่องราวทั้งหมดที่ไปศึกษาเพื่อนำเสนอหน้าชั้นเรียน

6. ครูพิจารณาเวลาเรียน ถ้าเห็นว่ามีความพอก็จัดให้รายงานด้วยวาจาทุกกลุ่ม หรืออาจสุ่มเป็นบางกลุ่มตามความเหมาะสม

ขั้นสรุปและประเมินผล (ใช้เวลา 20 นาที)

7. ให้นักเรียนทำใบงานที่ 3 เรื่องตอบคำถามเรื่อง ล้ำพู...ไว้เพื่อน จำนวน 5 ข้อทุกคน เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจเป็นรายบุคคล เป็นเวลา 10 นาที

8. ครูตรวจผลการทำใบงานที่ 3 ของนักเรียน (ถ้าเวลาไม่ทันใช้สุ่มตรวจเมื่อให้ได้ข้อมูลเพื่อใช้ประเมินผลการทำงานของนักเรียน) สรุปผลการเรียนเรื่องการย่อความให้นักเรียนฟัง โดยสรุปผลการทำงานกลุ่ม และผลการทำงานเป็นรายบุคคลด้วย

9. ให้นักเรียนทำแบบประเมินการทำงานกลุ่มของตนเอง ประเมินการทำงานของเพื่อนต่างกลุ่ม เพื่อสะสมคะแนน และนำผลมาวิเคราะห์ เพื่อพัฒนาการทำงานภายในกลุ่มของตนเอง

8. สื่อการเรียนรู้การสอน

ใบงานที่ 2 เรื่อง ลำพู่...ไร่เพื่อน ศูนย์ที่ 1 ศูนย์ที่ 2 ศูนย์ที่ 3 และศูนย์ที่ 4
ใบงานที่ 3 เรื่อง ลำพู่...ไร่เพื่อน (ตอบคำถาม)

9. การวัดผลประเมินผล

9.1 วิธีวัดผล

- สังเกตการณ์ทำงานกลุ่มและการนำเสนอหน้าชั้นเรียน
- สอบถามการทำงานกลุ่มเป็นกลุ่มและสอบถามเป็นรายบุคคล

9.2 เครื่องมือวัด

- ใบงานที่ 2 เรื่อง ลำพู่...ไร่เพื่อน ศูนย์ที่ 1 ศูนย์ที่ 2 ศูนย์ที่ 3 และศูนย์ที่ 4
- ใบงานที่ 3 เรื่อง ลำพู่...ไร่เพื่อน (ตอบคำถาม)
- แบบประเมินการทำงานของตนเอง ประเมินเพื่อนต่างกลุ่ม และประเมินโดยครู

9.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล

- กำหนดเกณฑ์ผ่าน ผู้เรียนทำคะแนนได้ร้อยละ 65 ขึ้นไป

ใบงานที่ 2 เรื่องลำพู...ไร่เพื่อน

คำสั่ง ให้นักเรียนอ่านเรื่องลำพู...ไร่เพื่อนแล้วนำจับสาระสำคัญกลับไปเล่าให้เพื่อนฟัง
ให้ได้ความ

เมื่อหวนคิดย้อนไปถึงครั้งกระโน้น ในคลองตาเค็ดนี้เมื่อยามน้ำเกิด น้ำในคลองเปี่ยมฝั่งแสงนวลของจันทร์เจ้าส่องสว่างเป็นประกายสีเงิน นาน ๆ ก็จะมีเรือแจวเอื่อย ๆ มาจากปลายคลองข้างในออกไปส่งคนที่ตลาด และรับคนจากตลาดแวะส่งตามบ้าน สองฟากฝั่งมีต้นลำพูขึ้นเรียงรายเป็นแถวสลัดกับกอจาก ลำพูนั้นมีตัวหึ่งห้อยเกาะเต็มกระพริบแสงเรืองรองอยู่วูบวาบ ดูเหมือนประดับไว้ด้วยไฟฟ้า

ทั้งลำพูและจากล้วนมีประโยชน์ยิ่ง นอกจากจะป้องกันดิ่งพังแล้ว ใบแก่ของตนจากใช้ห่อขนมจากที่ขึ้นชื่อลือชา ขนมจากปากน้ำนั้นไง แล้วยังใช้มุมหลังคาทำฝาบ้าน ใบอ่อนใช้ห่อข้าวต้มมัด หอมและอร่อยกว่าห่อด้วยใบตอง คนแก่ใช้มวนยาสูบ ส่วนต้นลำพูนั้นรากของมันใช้ทำจุกขวด ลูกหรือดอกใช้รับประทานเป็นผักจิ้ม

นานแสนนานมาแล้ว นานจนจำไม่ได้เพราะตั้งแต่เกิดมาลำพูก็เห็นอยู่เช่นนี้ ลำพูและจากเป็นไม้ขึ้นในที่ ๆ น้ำสาละกจิดสาละกเต็ม หน้าน้ำเต็มน้ำในคลองจะเป็นประกาย แข่งกับแสงหึ่งห้อยบนต้นลำพู เขาว่าในน้ำเต็มมีฟอสฟอรัส ลำพูก็ไม่รู้เหมือนกันว่าฟอสฟอรัสมันคืออะไร

ครั้งหน้าน้ำจืดก็ไม่ต้องแต่งว้ายเต็มไปหมด ต้องแตงนั้นลำพูรู้จักดี มันคือปลาตัวนิด ๆ ใช้เป็นอาหารไม่ได้ หลังมันมีกระโดงหรือที่เรียกว่าเงียงแหลมคมมาก ใครลงอาบนํ้าในคลองถ้าไม่ระวังจะถูกมันตำถึงเลือดไหล มันจะมาเมื่อน้ำน้ำจืด ถึงตอนนั้นพวกเด็ก ๆ จะไม่กระโดดน้ำเล่นเลย เพราะกลัวฤทธิ์เจ้าต้องแตง

เดี๋ยวนี้สิ่งเหล่านั้นไม่มีแล้ว ถนนหลายสายเกิดขึ้น สวนที่เคยตกดินด้วยผลไม้กลายเป็นถนน ผู้คนไม่ต้องอาศัยเรือจ้างอีกต่อไป แล้วเรือจ้างก็ค่อย ๆ หายไป รวมทั้งเรือแม่ค้าผลไม้และของกินอื่น ๆ ที่เคยขึ้นล่องร้องขายอยู่เป็นประจำ เรือกาแพที่เคยบีบแตรเรียกคนซื้ออยู่ปืด ๆ ก็ไม่ได้ยีนอีกแล้ว เรือประมงที่เคยเข้าออกก็ไม่มีแล้วเพราะคลองตื้นเขิน เข้ามาไม่ได้ต้องจอดที่แม่น้ำ

ตลอดทั้งลำคลองมีแต่ความเจียบเขียบ บ้านเมืองเจริญขึ้นโรงงานอุตสาหกรรมทั้งหลายมาตั้งกันเต็มเมือง ระบายน้ำเสียลงสู่ลำคลอง ผู้คนจากที่ไหนต่อที่ไหน พวกกันหลังไหลมาทำงานโรงงานและค้าขาย เมื่อคนมากขึ้นขยะก็มากขึ้นตามตัว คลองที่น้ำเคยสะอาดเดี๋ยวนี้ดำเหม็นยากที่จะเหมือนเดิม

คำสั่ง ให้นักเรียนอ่านเรื่องลำพู...ไว้เพื่อนแล้วนำจับสาระสำคัญกลับไปเล่าให้เพื่อนฟัง
ให้ได้ความ

ลำพูเฝ้าแต่รันทด นึกถึงหิ่งห้อยเพื่อนเก่าคงไม่มีวันอีกแล้วเหมือนสายน้ำใสที่ไหลผ่านไป
เหลือไว้แต่น้ำขุ่นดำ ให้ลำพูต้องฝืนใจดูดซึมเพื่อหล่อเลี้ยงลำต้นพอประทังชีวิตอยู่ไปวัน ๆ รอ
ว่าเมื่อไรจะโค่นลงไปพังพาบอยู่กับดิ่ง

ลมแรงพัดกระโชกมา ลำพูโปรยเกสรของดอกแก่อลอยลิวไปกับกระแสน้ำ พร้อม ๆ กัน
นั้นก็ชะโงกมาเคลียดยอดจาก

“จาก เธอไม่รู้รู้สึกอะไรบ้างเลยหรือ ที่อยู่กันทุกวันนี้” ลำพูถามขึ้นเบา ๆ

ต้นจากชวยอดของมันเป็นอย่างท้อแท้ ใบเรียวยาวมันลู่ไปตามสายลม ตอบลำพูด้วยเสียง
สั้นเครือว่า “ใช่ เธอไม่น่าจะถามเลยลำพู ก็รู้ ๆ เห็น ๆ กันอยู่ทุกวันนี้มา เหมือนก็เหมือน ชุ่นก็
ชุ่นแล้วก็เป็นมากยิ่งขึ้นทุกวัน นอกจากนั้นยังเจ็บแสนเจ็บ เอ้อ...เป็นคลองร้างแล้วนะลำพู”

ลำพูรับคำอย่างหงอย ๆ “นั่นนะซี ฉันคิดเหมือนเธอ” แล้วพูดต่อไปว่า “ทุกสิ่งทุก
อย่างมันหายไปหมด แม้แต่เด็ก ๆ ก็ไม่มีโผล่มาให้เห็นเลย ผิดกับเมื่อก่อนโน้น พวกเขาจะพา
กันว่ายข้ามฟากมาโหนกกิ่งของฉันจนลำเกือบหักเสียได้ แต่ฉันก็พอใจนะเพราะฉันรักพวกเขา
จริง ๆ มันเหมือนเราโตมาด้วยกัน เธอละรู้สึกเหมือนฉันไหม” ลำพูเหลือวมาถามจาก

“ฉันน่าจะยิ่งกว่าเธอเสียอีกนะ” จากผู้ไม่ยอมแพ้ถึงความหลังเอ่ยขึ้นบ้าง “จำได้ไหม
พอเขาเล่นน้ำเหนี่ยอกันก็จะพากันลากเอาไม้ตมาเจาะกินผลของฉันอย่างเอร็ดอร่อย ถ้าเจาะไป
เจอผลแก่เขาโยนทิ้ง ปากก็บ่นว่า ลูกจากหัวหงอกแข็ง เคี้ยวไม่ออก แล้วก็หาทลายใหม่มา
ผ่าต่อไป กินจนอิมจึงไปตำคุดตำว่าัยกันต่อ”

จากถลาไปกับลมแรง พลาญพูดต่อไปว่า “แต่ฉันก็พอใจนะที่มีส่วนได้เลี้ยงพวกเขา
รักพวกเขาเหมือนกับที่เธอรักนั่นแหละ”

ลำพูแหงนขึ้นดูท้องฟ้าพูดว่า “พวกเด็กโตกันไปไม่รู้วาก็รุ่นแล้ว เธอกับฉันใครจะไป
ก่อนกันยิ่งในภาวะอย่างทุกวันนี้” แล้วลำพูก็พูดไม่ออก สวะกอหนึ่งลอยผ่านไปอย่างอ้อยสร้อย
ทั้งจากและลำพูมีความคิดอย่างเดียวกันว่าถ้ามนุษย์เอื้อเพื่อต่อชนชาติ ไม่มั่งงายเอาแต่ได้
ของตนฝ่ายเดียวไม่สร้างมลภาวะขึ้นมา ชนชาตินั้นพร้อมเสมอที่จะเป็นเพื่อนกับมนุษย์
ต้นไม้ ดอกไม้ นก ผีเสื้อ และแมลงต่าง ๆ รวมทั้งสายลมแสงแดด

คำสั่ง ให้นักเรียนอ่านเรื่องลำพู...ไว้เพื่อนแล้วนำจับสาระสำคัญกลับไปเล่าให้เพื่อนฟัง
ให้ได้ความ

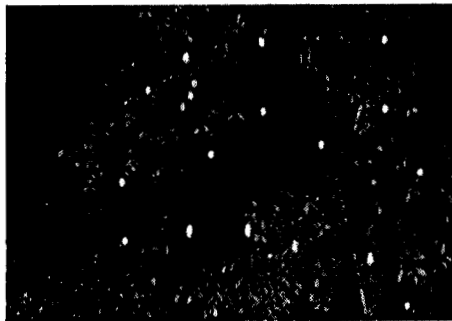
สิ่งเหล่านี้มีไว้ประดับโลก แต่มนุษย์ส่วนมากพากันมองข้ามไปอย่างน่าเสียดาย เสียดายความงามและความสุขรอบๆ ตัวเรา ที่ไม่ต้องลงทุนซื้อหา มีแต่ทางได้กำไร แต่ก็ไม่ยอม ดักดวงกำรนั้นกว่าจะรู้สึกตัวคงจะเกินสายเสียแล้ว

เมื่อนั้นไม้ก็หมดป่า ปลาก็หมดหนอง มองไปทางไหนไร้สีสนั เด็ก ๆ อีกหลาย ๆ รุ่น ต่อไปเขาจะรู้หรือไม่หนอ ว่าโลกนี้เคยมีผีเสื้อสวยที่ยาวบินชมดอกไม้งาม เคยมีนกนานาชนิด มาเกาะกิ่งไม้ร้องเพลงให้ฟังอย่างน่ารัก หรือไม้ก็บินเร่รำลอลิบไปในท้องฟ้า

ลำพูและจากต่างภาวนาขออย่าให้มีวันนั้น วันที่โลกไม่มีน้ำตา จากเอนยอดไปตามลม แรงแที่พัดมาพร้อมกับพุดอย่างรู้ใจลำพูว่า "ฉันเห็นใจเธอ ที่ขาดเพื่อนใกล้ชิดไป หิ่งห้อยหายไปนาน แล้วนะ" เมื่อเห็นลำพูเจ็บไปจากจึงบอกว่า "ฉันก็พลอยคิดถึงแสงสว่างพร่างพรายของเขา เหมือนกัน คงจะมีสักวันหรอกนะ ที่หิ่งห้อยจะกลับมา"

ลำพูเจ็บงัน รู้ดีว่าจากพลอบใจเพราะไม่มีวันอีกแล้ว ไม่มีจริง ๆ จากมีน้ำใจเสมอ เหมือนพี่ที่คอยปลอบน้อง

เดือนหรือแสงลงเพราะเมฆมาบดบัง นี่ถ้าหิ่งห้อยอยู่เหมือนแต่ก่อนโน้น ตอนนี้แหละที่ แสงของเขาจะเปล่งประกายสว่างวาบไปทั่วผั่งคลอง....

คำสั่ง ให้นักเรียนอ่านเรื่องลำพู...ไว้เพื่อนแล้วนำจับสาระสำคัญกลับไปเล่าให้เพื่อนฟัง
ให้ได้ความ

ตำนานรัก ของต้นลำพูกับหิ่งห้อย

ณ หมู่บ้านแห่งหนึ่ง มีชายหนุ่มชาวสวนผู้ขยันขันแข็งชื่อลำพูได้ปลูกพืช ผัก และต้นไม้
ทั้งหลาย ไว้ในสวนของเขาอย่างมากมาย ทำให้สวนของลำพูมีแต่ความร่มรื่น หิ่งห้อย คือสาว
น้อยแสนสวยประจำหมู่บ้าน นางเป็นหญิงสาวที่อ่อนหวาน มีจิตใจอ่อนโยน และนางเป็นที่รัก
ของชายหนุ่มลำพู.. ทุก ๆ เย็น สาวน้อยหิ่งห้อยจะมานั่งพรอตรักกับคู่รักของนางที่สวนของชาย
หนุ่มเป็นประจำ ภายในหมู่บ้านแห่งนี้มีเศรษฐีคนหนึ่ง มีลูกสาวที่ชื่อว่ากิ่งก้าน กิ่งก้านเป็น
ผู้หญิงที่เด็ดเดี่ยว และบ้าบิ่น สิ่งใดที่นางต้องการ นางจะต้องหาทางเอามาให้ได้ ไม่ว่าของสิ่งนั้น
จะได้มาด้วยความยากลำบากสักเพียงใด วันหนึ่งกิ่งก้านได้เดินทางไปถึงสวนของชายหนุ่มลำพู
นางชื่นชม ในความร่มรื่นของสวนยิ่งนัก จึงได้สั่งให้คนรับใช้ไปตามเจ้าของสวนออกมาพบ แต่
ทว่า พอนางได้พบหน้าหนุ่มลำพู นางก็หลงใหลในตัวของชายหนุ่มยิ่งนัก กิ่งก้านได้แต่พรีำ
เพื่อหาหนุ่มลำพู นางต้องการหนุ่มลำพูมาเป็นคู่ครองของนางให้ได้ โดยที่ไม่สนใจว่าหนุ่มลำพูมี
คู่รักอยู่แล้วก็คือ สาวหิ่งห้อย ลำพูอดอัดใจเป็นยิ่งนัก ชายหนุ่มปฏิเสธความรักของสาวกิ่งก้าน
อย่างไม่ใยดี สาวกิ่งก้านรุกรหนัก ไม่ยอมแพ้ และนั่นทำให้หนุ่มลำพูตัดสินใจชวนคนรัก แม่สาว
หิ่งห้อยหนีไปด้วยกัน สาวหิ่งห้อยตอบตกลง คนรักทั้งคู่หนีกันในเดือนเดือนแรกที่จะมาถึงนี้
บริเวณสวนของ ชายหนุ่ม แต่นั่นไม่ได้รอดพ้นจากสายตาของสาวกิ่งก้าน เมื่อถึงเดือนเดือนแรก
ในเวลานัด สาวกิ่งก้านก็คืออุปสรรคความรักของลำพู และหิ่งห้อย ท่ามกลางฝนฟ้าคะนอง มีแต่
เพียงชายหาปลาคนหนึ่งเท่านั้น ที่มองเห็นว่า สาวกิ่งก้านฮือฮุด อดกระชากหนุ่มลำพูไว้ และ
หลังจากนั้น ก็ไม่มีใครได้พบกับคนทั้ง 3 อีกเลย จนกระทั่งเวลาผ่านไป บริเวณคลองน้ำริมสวน
ของหนุ่มลำพูก็มีต้นไม้ต้นหนึ่ง โผล่ขึ้นมา และพอดกกลางคืนรอบ ๆ ต้นไม้ต้นนั้น ก็จะมีแมลง
ตัวเล็ก ๆ มีแสงสวยงาม บินรอบ ๆ ต้นไม้ ส่องแสงอย่างมีความสุข แต่ตรงโคนของต้นไม้ต้นนั้นเล่า
กลับมีต้นไม้อีกหนึ่งชนิดหนึ่งแผ่ราก งอกขึ้นมายึดโคนต้นไม้ไว้ ชาวบ้านจึงเรียกต้นไม้ต้นนั้นว่า ต้นลำพู
และเรียกแมลงที่ส่องแสงสวยงามนั้นว่า หิ่งห้อย และนี่ก็คือตำนานรัก ของต้นลำพู และหิ่งห้อย

ต้นลำพูคือผู้ชาย ที่มีคนรักคือหิ่งห้อยที่เป็นผู้หญิง ส่วนต้นโกก้างนั้น เป็นผู้หญิงอีกคน
ที่มาหลงรักต้นลำพู หากต้นลำพูไม่สนใจต้นโกก้างเลย ครั้นพอต้นลำพูจะตามหิ่งห้อยไป
โกก้างก็แผ่รากยึดลำพูไว้ด้วยความอาลัยรัก นั่นคือ..ที่มาของต้นโกก้างที่มีรากมากมาย
และหิ่งห้อยจึงชอบอยู่กับต้นลำพู..

ใบงานที่ 3 เรื่องลำพู...ไร่เพื่อน

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้นมัธยมศึกษาปีที่.....
 อยู่กลุ่มชื่อ.....

คำสั่ง จากການอ่านและฟังเพื่อนรายงานเรื่องลำพู...ไร่เพื่อนแล้ว จงตอบคำถาม

1. ลักษณะต้นลำพูว่าเป็นอย่างไร

.....

2. จากเรื่อง ให้บอกประโยชน์ของต้นลำพูและต้นจาก

.....

3. เพราะเหตุใดจึงไม่มีหิ่งห้อยในบริเวณที่ต้นลำพูอยู่อีก

.....

4. จากตำนานความรักของลำพูและหิ่งห้อย นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไร

.....

5. จากการอ่านเรื่องนี้ นักเรียนได้ข้อคิดและประโยชน์อย่างไรบ้าง

.....

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เรื่องการเขียนย่อความ

เวลา 2 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การเขียนย่อความหรือสรุปความ มีรูปแบบแนวการเขียนที่จำเป็นต้องศึกษาแต่ที่สำคัญคือควรอ่านเนื้อเรื่องให้ตลอดและแยกใจความสำคัญ จากนั้นย่อความตามรูปแบบและหลักเกณฑ์ และสรุปเรียบเรียงความใหม่ด้วยสำนวนของผู้ย่อเอง ผู้ที่มีทักษะการย่อความจะช่วยประหยัดเวลา ทั้งด้านอ่าน การเขียน การย่อความจะเป็นประโยชน์ต่อการอ่าน และ การศึกษาค้นคว้าในชีวิตประจำวัน

2. สาระที่ 2 : การเขียน

3. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

4. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เขียนย่อความจากเรื่องหรือข้อความที่กำหนดได้

5. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อธิบายหลักการย่อความได้
2. จับใจความหลักและใจความรองของเรื่องที่อ่านได้
3. เขียนลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านได้

6. สาระการเรียนรู้

1. ความหมายของการย่อความ
2. หลักการย่อความ
3. รูปแบบการย่อความ

7. กระบวนการจัดการเรียนรู้

(ชั่วโมงที่ 1–2 เวลา 120 นาที)

ขั้นเตรียม (ใช้เวลา 15 นาที)

1. ครูชี้แจงการทำกิจกรรมร่วมกันในชั่วโมงเรียนนี้ โดยประธานเป็นผู้กำหนดให้สมาชิกทุกคนมีความพร้อมในบทบาทหน้าที่ที่ได้รับในการเรียนครั้งต่อไป ซึ่งใน 2 ชั่วโมงนี้เราจะศึกษา

ขั้นศึกษาค้นคว้า (ใช้เวลา 45 นาที)

7. สนทนาถึงเพลงที่นิยมกันในสมัยนี้เพื่อให้เกิดความสนใจในบทเรียนต่อไป โดยพูดถึงสาระของเพลงที่ผู้ฟังได้รับ

8. ครูแจกใบงานที่ 1 เรื่อง ภาษาสวยด้วยเพลงให้นักเรียนกลุ่มละ 1 ชุด ให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตามคำสั่งในใบงานที่ 1 คือ ให้สรุปสาระของเนื้อเพลงและนำเสนอกลุ่มละ 3 นาที

9. ครูแจกใบความรู้ที่ 1 เรื่อง การเขียนย่อความ ในเรื่อง ความหมาย หลักการ รูปแบบ ให้นักเรียนศึกษาทำความเข้าใจ โดยจับคู่กันอ่านและสนทนาแลกเปลี่ยนความเข้าใจกัน โดยครูอธิบายเพิ่มเติม

ขั้นทำกิจกรรม (ใช้เวลา 35 นาที)

10. นักเรียนร่วมกันอภิปรายในกลุ่ม เพื่อที่จะเสนอผลงานการย่อความบทเพลงจากคำสั่งในใบความรู้ที่ 1 มาปรับปรุงพัฒนา

11. กลุ่มช่วยกันนำเสนอผลงานการย่อความบทเพลงครั้งที่ 2 กลุ่มละ 3 นาที นำเสนอกระบวนการคิดและวิธีทำงานร่วมกันในการแสดงความคิดเห็นในการปรับปรุงพัฒนาการ แสดงการเปรียบเทียบในเชิงพัฒนาผลงาน และนำเสนอผลงานการย่อความบทเพลงครั้งที่ 1 ดัดคู่ไว้กับผลงานการย่อความบทเพลงครั้งที่ 2 ที่ป้ายนิเทศหน้าห้องเรียน

ขั้นสรุปและประเมินผล (ใช้เวลา 25 นาที)

12. นักเรียนกลุ่มอื่นร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็นผลงานของเพื่อนต่างกลุ่ม

13. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันทำแบบทดสอบประจำแผนการสอนคือให้ย่อความเรื่อง “ความสนุกในวัดเบญจมบพิตร” ที่แจกให้ แล้วส่งให้ครูตรวจ

14. ครูสุ่มผลงานนักเรียนบางกลุ่มนำเสนอตามความเหมาะสมกับเวลา พร้อมกับชี้แนะข้อดีข้อเสียจากผลงานนักเรียน รวมทั้งชี้ให้เห็นความสำเร็จของพลังความสามัคคีตลอดจนบทบาทและหน้าที่ที่ได้รับผิดชอบภายในกลุ่มว่าส่งผลดีอย่างไรบ้าง

15. นักเรียนทำแบบประเมินการทำงานในกลุ่มของตนเองเพื่อสะสมผลคะแนนและนำผลมาวิเคราะห์เพื่อพัฒนาการทำงานภายในกลุ่มของตนเอง

8. สื่อการเรียนการสอน

- ใบความรู้ที่ 1 เรื่องการย่อความ
- ใบงานที่ 1 เรื่องภาษาสวดด้วยเพลง

9. การวัดผลและประเมินผล

9.1 วิธีการวัด

- สังเกต
- สอบถาม

9.2 เครื่องมือวัด

- แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนย่อความเรื่อง "ความสนุกในวัดเบญจมบพิตร"

- แบบประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียน

9.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล

- กำหนดเกณฑ์ผ่าน ผู้เรียนทำคะแนนได้ร้อยละ 65 ขึ้นไป

ใบงานที่ 1 เรื่องภาษาสวดด้วยเพลง

ส่วนที่ 1 กลุ่มเราชื่อกลุ่ม.....

สมาชิกชื่อ

1.....

2.....

3.....

4.....

- 1.1 พวกเราได้ศึกษาบทเพลงจากที่แนบมาในท้ายใบงานแล้วทุกเพลง
กลุ่มเราสนใจเพลง.....

ส่วนที่ 2

- 2.1 ใจความสำคัญของเพลงคืออะไร.....ช่วยกันแสดงความคิดเห็นสมาชิก...
ช่วยกันคิดคนละ 1 ข้อนะครับ

สมาชิกคนที่ 1 คิดว่า

สมาชิกคนที่ 2 คิดว่า

สมาชิกคนที่ 3 คิดว่า

สมาชิกคนที่ 4 คิดว่า

ขอนไม้กับเรือ - บ่าววี

โดดเดี่ยวเดียวดายในท้องเล ลมพัดลมเพลอຍมาไกล เป็นแต่ขอนไม้ไม่มีทิศทาง
 ประคองตัวเองไปเหงาเหงา กลางคืนเหน็บหนาวจนใจจะพัง ไม่เหลือความหวังอะไรเลย
 วันหนึ่งน้องสาวลอยค่อมมา มือเจ้าไขว่คว้าขอนไม้เอาไว้ เพียงหวังในใจ พยุงให้ลอย
 อยากส่งให้เธอไปถึงฝั่ง พื้นดินทางนั้นยังรอคอย แรงเหลืออยู่น้อยจะไปอย่างไร

* หากมีเรือสักลำ แล่นมา ก็ขอให้เธออย่าช้า ขึ้นเรื่อนั้นไป

** เปรียบกับพี่เป็นแต่ขอนไม้ ต่อให้รักเจ้ามากเพียงไหน ฝูพังไป ฝั่งพาก็ได้ไม่นาน

เปรียบกับพี่เป็นแต่ขอนไม้ เกาะลอยคอให้เพียงข้ามวัน แต่ฝั่งฝัน ขอเพียงให้เรือพาเจ้าไป

โดดเดี่ยวเดียวดายในท้องเล ลมพัดลมเพไปตามกระแส ขอนไม้อ่อนแอจะไปไหนไกล
 พี่อยากให้จมไปด้วยกัน ไม่ยอมให้ฝันเจ้าต้องสลาย เมื่อพี่จมนายให้เจ้ายังมีหวัง

ช้า (* ** **)

ใบความรู้ที่ 1 เรื่องการย่อความ

ความหมายการย่อความ กุหลาบ มัลลิกะมาส และวิพุธ โสภวงศ์ (2530 : 78) ได้ให้ความหมายของการย่อความว่า เป็นการกล่าวอย่างกระชับ เฉพาะเนื้อหาที่สำคัญของข้อความเต็มที่เรานำมาย่อ เนื้อหาที่สำคัญนั้นอาจเป็นข้อเท็จจริง หรือเป็นความคิดของความเห็นก็ได้ เพื่อสะดวกแก่การเข้าใจและการนำไปใช้

หลักการย่อความ

1. อ่านเรื่องที่จะย่ออย่างน้อย 2 เที่ยว
2. พิจารณาเก็บเฉพาะใจความสำคัญ หรือใจความประกอบที่จำเป็น
3. นำใจความนั้นมาเรียบเรียงด้วยภาษาของตนเอง ความสั้นยาวของการย่อขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของการย่อและลักษณะของเรื่อง
4. ใช้ถ้อยคำภาษาที่เข้าใจง่าย ได้ใจความชัดเจน ความหมายครอบคลุม และใช้ภาษาเขียนกระชับไม่เยิ่นเย้อ
5. ศึกษารูปแบบการขึ้นค้ำนำก่อนที่จะย่อความ เพื่อให้ทราบแหล่งที่มาของเรื่อง รูปแบบการย่อความ

1. ถ้าเรื่องที่ย่อเป็นความเรียง นิทาน นิยาย ตำนาน บทความ ฯลฯ ต้องบอกประเภทชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง ที่มาของเรื่องเท่าที่จะรู้ได้ ตัวอย่างเช่น

ย่อนิทานเรื่อง.....ของ.....จาก
..... หน้า.....ความว่า

.....
.....
.....
.....

2. ถ้าเรื่องเป็นประกาศ แถลงการณ์ คำสั่ง ระเบียบ ฯลฯ ต้องบอกประเภทเจ้าของเรื่อง ชื่อเรื่อง ผู้รับ วันเดือนปีที่ออก เท่าที่จะทราบได้ ตัวอย่างเช่น

ย่อประกาศเรื่อง.....ของ.....ลงวันที่
..... ความว่า

.....
.....
.....
.....

3. ถ้าเรื่องที่ย่อเป็นคำปราศรัย สุนทรพจน์ พระราชดำรัส ฯลฯ ต้องบอกประเภท
เจ้าของ เรื่องผู้ฟัง โอกาสที่กล่าว วันเดือนปีที่กล่าว เท่าที่ทราบ ตัวอย่างเช่น

ย่อคำปราศรัยของ.....แก่.....ในโอกาส
.....ทาง (ที่).....ณ วันที่.....ความว่า

.....
.....
.....

4. ถ้าเรื่องที่ย่อเป็นคำประพันธ์ต้องบอกประเภท ชื่อเรื่อง เจ้าของเรื่อง ที่มาของเรื่อง
แล้วย่อใจความเป็นร้อยแก้ว ตัวอย่างเช่น

ย่อกลอนสุภาพเรื่อง.....ตอน.....ของ

.....

จาก.....หน้า.....ความว่า

.....
.....
.....

ข้อสังเกต

1. ถ้าความเดิมเป็นบทสนทนา ต้องเปลี่ยนเป็นคำบอกเล่าหรือบทสนทนานั้นให้เป็น
ของผู้ย่อเอง โดยเปลี่ยนสรรพนามใหม่ให้เหมาะสม
2. ถ้าข้อความเดิมเป็นคำราชาศัพท์ตามชั้นของบุคคลก็ให้คงคำราชาศัพท์นั้นไว้
3. ถ้าข้อความเดิมเป็นร้อยกรองให้เปลี่ยนเป็นร้อยแก้ว
4. ข้อความที่ย่อแล้วควรเขียนติดต่อกันไปไม่ต้องย่อหน้าเหมือนความเดิม เว้นแต่
ข้อความเดิมเป็นเรื่องต่างกัน แยกเป็นตอน ๆ อยู่แล้ว
5. ตัวอย่างรูปแบบมีให้ดู 4 ลักษณะ ถ้านักเรียนพบเรื่องที่จะย่อแปลกแตกต่างไป
จากนี้ให้บอกที่มาเท่าที่จะทราบได้ แล้วจึงย่อความต่อไปตามลำดับ

เวลาไหนด้วยกันได้ พวกเราเด็ก ๆ ขนาด 11-12 ขวบอยู่นอกเกณฑ์ ก็วิ่งเล่นกันอย่างสนุกแทบตาย ความสนุกนั้นคือไปเที่ยวตามเด็กรุ่นเดียวกันไปเที่ยวดูร้านตุ๊กตา แม้เพียงไปนั่งดูก็สนุก ออกจากร้านตุ๊กตาไปร้านตกเบ็ด เขาทำเป็นสระและห่อสลากเป็นรูปสัตว์น้ำต่าง ๆ อยู่ในนั้นมีเบ็ดติดแม่เหล็กไว้ตรงปลายใครจะตกเบ็ดก็เสีย 1 บาท แล้วยื่นเบ็ดลงไปสระ ห่อสัตว์เหล่านั้นมีเหล็กอยู่ข้างในด้วย ก็กระโดดขึ้นมาติดเบ็ด เราชอบเสียจริงๆ จังๆ อีกแห่งหนึ่งก็คือร้านที่มีกลไกต่าง ๆ เช่น มีร้านหนึ่งจัดเป็นถ้ำและมีลำธาร พาเรือลำเล็กขนาดนั่งคนเดียวลอยเข้าไปในถ้ำแล้วพากลับอกออกมาเอง เราไปยืนดูเห็นประหลาดนักหนาว่าทำไมเรือมันไปเองได้ และในนั้นมีอะไรบ้าง อยากรู้เสียจริงๆ ตกลงนัดกันว่าเราจะลงกันคนละลำ (มีอยู่ 3 ลำ) ถ้าเขาเป่านกหวีดให้เรือออก เราจะเอามือสาวฝั่ง 2 ข้างให้มันไปเร็วเข้าจนเห็นว่า ทำไมเรือมันไปเองได้ เมื่อซื้อตั๋วใบละบาทและนั่งลงในเรือแล้ว พอเขาเป่านกหวีดปล่อยเรือเราก็สาวฝั่งเข้าไปในถ้ำ พอโผล่ก็เจอผู้ชายคนหนึ่งกำลังยกโพงสังกะสีพ่นน้ำดังโพล่ง ๆ เราตะโกนพร้อมกันว่า “นั่นแน่” ดาพ่นน้ำหัดตัวกลับเข้าไปในหลังหินหายเงียบ เราภาควมใจเสียจริงๆ ว่า จับได้แล้วว่าทำไมเรือมันไปเองได้ กลับออกมาคุยโขมงจนเจ้าของร้านต้องมากะซิบบว่า อย่าเอะอะไป

ที่ที่สนุกอีกแห่งหนึ่งก็คือในเมืองจีน ของสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช มีประตูดัดตัวเข้าไปข้างในแล้วมีร้านเป็นห้อง ๆ รอบสี่เหลี่ยม ขายอาหารจีน ขายน้ำชา ขายจันอับ และอะไรต่างๆ ที่เป็นจีน มียกพื้นเล็กๆ อยู่ตรงกลางเมืองให้พวกตลกเล่น พวกเราติดละครตลก การเข้าเมืองนั้นเป็นอันไม่ได้ตัดตัว เพราะเราคุ้นเคยกับพวกขายตัวเสียแล้ว เราก็อ้างเข้าวิ่งออกได้สบาย ส่วนเงินที่ใช้จ่ายบ้างนั้น ถ้าไม่มีหรือหมดก็เที่ยวขอพวกผู้ใหญ่ซึ่งโดยมากเขาให้ เพราะไม่ต้องการให้กวน เป็นอันว่า งานวัดเบญจมบพิตร ในสมัยรัชกาลที่ 5 นั้น ทุกคนสนุก เช่น

1. ผู้ใหญ่ก็ได้พบกันทั่วถึง ทั้งได้เฝ้าในหลวงซึ่งตามธรรมดาแม้จะเฝ้าได้ง่ายก็มักจะเป็นในเวลาการงานไม่เป็นไปรเวดเช่นในงานวัดนี้ และยังได้ทำบุญตามเสด็จในการพระราชกุศลด้วย เพราะงานจะมี 5 - 7 วันก็ตาม ในวันหนึ่งพระเจ้าอยู่หัวจะทรงนำพระสงฆ์ออกเที่ยวด้วยพระองค์เองและเจ้าของร้านต่าง ๆ ก็มีของถวายใส่ยามเช่นตักบาตร วันไหนเป็นวันพระเที่ยวพวกเราเด็กผู้หญิงก็ถูกเก็บตัวไว้กับร้าน เพราะไม่ให้เข้าไปยุ่ง

2. พวกหนุ่มสาวก็มีโอกาสได้รู้จักกัน พร้อมทั้งผู้ใหญ่ก็รู้เห็น ไม่ต้องลักขโมยรักกัน สิ่งที่น่ารำคาญที่มีอยู่ก็คือ สงครามแย่งกัน ใส่ความกันอย่างน่าสยดสยอง สงครามเจียบชนิดนี้ข้าพเจ้าเคยเห็นตั้งแต่คลุมถุงไม่คลุมถุง และแม้ฉีกถุงแล้วก็ตาม ทุกสมัยล้วนแต่แย่งกันเป็นมูลเหตุอย่างน่าอนาถอย่างไรก็ตามหนุ่มๆ สาวๆ ก็ยังได้สนุกสนานตั้งใจ แม้พักหนึ่งเท่านั้นเอง

3. พวกเด็กก็สนุก ได้รู้ ได้ดู ได้เห็น ได้ชมสนใจ แต่ชนของเราไม่มีสิ่งสกปรกเจือปนเลย ทุกครั้งที่ข้าพเจ้านึกถึงงานวัดเบญจม ฯ และคุยกันถึงเรื่องงานวัดยังสนุกอยู่ไม่รู้หาย แต่เมื่อผ่านวัดไป หรือแวะเข้าไปกับพวกนักท่องเที่ยวก็ดี ข้าพเจ้าอดหยุดยืนหัวเราะและนึกขำในใจไม่ได้ว่าเมืองจีนทั้งเมือง ถ้ำ เขา ลำธารมีเรือทั้งลำ ๆ ร้านรวงใหญ่โตร้านข้างในเป็นแถวร้านเจ้านาย ขุนนาง นายห้าง พ่อค้า ฯลฯ ดายจริง เนื้อที่เท่านั้นเอง

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เรื่อง การเขียนย่อความ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
เวลา 2 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การเขียนย่อความหรือสรุปความ มีรูปแบบแนวการเขียนที่จำเป็นต้องศึกษาแต่ที่สำคัญคือ ควรอ่านเนื้อเรื่องให้ตลอดและแยกใจความสำคัญ จากนั้น ย่อความตามรูปแบบและหลักเกณฑ์ และสรุปเรียงความใหม่ด้วยสำนวนของผู้ย่อเอง ผู้ที่มีทักษะการย่อความจะช่วยประหยัดเวลา ทั้งด้านการอ่านและการเขียนการย่อความจะเป็นประโยชน์ต่อการอ่านและการศึกษาค้นคว้าในชีวิตประจำวัน

2. สาระที่ 2 : การเขียน

3. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

4. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เขียนย่อความจากเรื่องหรือข้อความที่กำหนดได้

5. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อธิบายหลักการย่อความได้
2. จับใจความหลักและใจความรองของเรื่องที่อ่านได้
3. เขียนลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านได้

6. สาระการเรียนรู้

1. ความหมายของการย่อความ
2. หลักการย่อความ
3. รูปแบบการย่อความ

ใบงานที่ 2 เรื่องหลวงพ่อพระพุทธชินราช

ศูนย์ที่ 1

คำสั่ง ให้นักเรียนอ่านเรื่องหลวงพ่อพระพุทธชินราช แล้วนำใจความสำคัญ
กลับไปเล่าให้เพื่อนฟังให้ได้ความ

พระพุทธชินราชเป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัยที่มีลักษณะงดงาม ซึ่งจัดได้ว่าเป็นพระพุทธรูป
ที่งดงามที่สุด องค์พระมีขนาดหน้าตักกว้าง ๕ ศอก ๑ คืบ ๕ นิ้ว (๒.๘๗๕ เมตร) สูงเจ็ดศอก
(๓.๕ เมตร) หล่อด้วยทองสัมฤทธิ์ขัดเงาเกลี้ยง เป็นพระพุทธรูปที่อยู่คู่เมืองพิษณุโลกมาตั้งแต่
สมัยโบราณกาล สันนิษฐานว่าสมเด็จพระเอกาทศรถได้ทรงปิดทองเป็นครั้งแรกเมื่อ พ.ศ.๒๑๔๖
และเมื่อ ๒๔๗๘ ได้มีการลงรักปิดทองเต็มองค์อีกครั้งหนึ่ง ให้พุทธศาสนิกชนได้ สักการะ บูชา
อยู่จนถึงปัจจุบัน ปัจจุบันพระพุทธชินราชประดิษฐานอยู่ ณ พระวิหารทางทิศตะวันตกของวัด
พระศรีรัตนมหาธาตุ วรมหาวิหาร องค์พระนั่งขัดสมาธิอยู่บนฐานชุกชีบัวคว่ำบัวหงายพระพักตร์
หันไปทางทิศตะวันตก (ด้านริมแม่น้ำน่าน) มีซุ้มเรือนแก้วและสลักด้วยไม้สักลงรักปิดทอง
ประดับเนื้อพระปฤษฎางค์ ประณีตอ่อนช้อยงดงาม มีความศักดิ์สิทธิ์ นำเลื่อมใสศรัทธาอย่างยิ่ง
และช่วยเน้นให้พระวรกายของพระพุทธชินราชงามเด่น ชัดเจนยิ่งขึ้น

คำสั่ง ให้นักเรียนอ่านเรื่องหลวงพ่พระพุทธรชินราช แล้วนำใจความสำคัญ
กลับไปเล่าให้เพื่อนฟังให้ได้ความ

พระวิหารพระพุทธรชินราช

เป็นวิหารเก่าห้อง เช่นเดียวกับกับวิหารพระอัฐารส แต่ย่อมกว่าเล็กน้อย ออกแบบ
แผนผังเป็นพิเศษเพื่อเชิดชูพระพุทธรชินราชให้เด่นขึ้นพื้นวิหารได้ลดระดับลงทีละน้อยเมื่อมอง
จากภายนอกพระวิหารองค์พระจะอยู่ในระดับสายตาพอดี มีหน้ามุกโถง ลักษณะสถาปัตยกรรม
เป็นโครงสร้างเครื่องประดับ แบบสุโขทัย หลังคาซ้อน สามชั้น ชั้นบนสุดอยู่ตรงช่วง พระประธาน
และมี หลังคา ปีกนกสองชั้นเลยออกมา สี่ชั้น หน้าบันของมุกโถงเป็นแบบลูกพักหน้าพรหมหรือ
จั่วภควัม ชั้นล่างสุดจำหลักไม้ เป็นรูป เทพพนม ช่วงละองค์ ล้อมรอบด้วย ลาย ดอกไม้ประกอบ
และชั้นบนสุดตรงหน้าพรหมแกะสลักเป็นรูปแจกันดอกไม้ มีเทพดายืนประนมมือ อยู่ทั้งสอง
ข้าง หน้าบันและลวดลายลงรักปิดทองทั้งหมด บันลมมีลักษณะเส้นอ่อนโค้งน้อย ๆ ประดับด้วย
ใบ ระกา แบบสุโขทัย มีหลังคาต่ำเพราะมีช่วง ปีกนก ถึงสี่ชั้น ผนังจึงต่ำมาก หน้าต่าง เป็นแบบ
ลูกตั้ง ด้านละเจ็ดบาน ปิดเปิดได้ อยู่ระหว่างเสาแบน แต่ละบานเจาะช่องลม และช่องแสงสว่าง
บานละ หกช่อง เป็นช่องเล็ก ๆ แสงสว่างผ่านเข้าออกได้น้อยมาก ผนังภายในระหว่างช่วง
หน้าต่าง มีงานจิตรกรรมฝาผนังทุกช่อง แต่ละช่องมีรูป ทวยเทพ พับเพียบประนมกรกลุ่มละสาม
องค์ หันหน้าสู่พระประธาน ผนังหลัง ของเทพดาเป็นลาย ดอกไม้ร่วง ยังคงมีสีสดใสดงงาม
สองทางเข้า มีจิตรกรรม ฝาผนังเรื่องเวสสันดรชาดก และพุทธประวัติ อยู่ทางซ้ายและขวา
ตามลำดับ ส่วนเบื้องหลังองค์พระพุทธรชินราช นั้นใช้สีด้าทา เป็นพื้นมีรูปเทพดาประนมกร
อยู่ข้างละองค์ประดับด้วยลายดอกไม้ร่วงสีทองระย้าห่างกันพองามภายใน พระวิหาร มีเสาร่วม
ในประธาน สองแถวเป็นเสากลม ขนาดใหญ่แถวละเจ็ดต้น รั้วชายคาปีกนก อีกสองแถวเป็นเสา
กลมขนาดเล็กอีกแถว ๆ ละเจ็ดต้น รวมเสาทั้งหมด 28 ต้น เสาแต่ละต้นเขียนลายทองประดับ
พื้นสีด้า เป็นลายพุ่มทรงข้าวบิณฑ์ก้านแย่ง ช่วงคอเสาและเชิงเสาเขียนลายกรวยเชิง
อย่างสวยงาม มีกลีบบัวซ้อน สลับกันห้าชั้น ลงรักปิดทองแวววาวรองรับช่อและโครงสร้างแบบ
เครื่องประดับ ซึ่งเป็นเครื่องบน ช่อ ทาด้วยสีชาด ตอนหัวและ ท้ายช่อ เขียนประดับ ด้วยลาย
กรวยเชิง ตรงเสาและช่อ ช่วงหน้าพุทธรชินราช มีลายรวงผึ้ง และที่เสามีสลาย สาหร่ายหัวนาคทั้ง
สองด้าน (พระพุทธรชินราช ในพระราชนิพนธ์ ของ ร.5 พ.ศ.2460)

คำสั่ง ให้นักเรียนอ่านเรื่องหลวงพ่พระพุทธรชินราช แล้วนำใจความสำคัญ
กลับไปเล่าให้เพื่อนฟังให้ได้ความ

วัดพระศรีรัตนมหาธาตุวรมหาวิหาร หรือที่เรียกขานกันว่า "วัดใหญ่" ตั้งอยู่ริมแม่น้ำ
น่านในบริเวณตัวเมืองเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรชินราช พระพุทธรูปที่ได้รับการยกย่องว่างาม
ที่สุดองค์หนึ่งของไทย พระพุทธรชินราชเป็นพระพุทธรูปที่พุทธศาสนิกชนนับถือมาตั้งแต่โบราณ
สันนิษฐานว่าสมเด็จพระมหาธรรมราชาลิไท โปรดให้สร้างขึ้นในคราวเดียวกับพระพุทธรชินสีห์
และพระศรีศาสตราครั่งสถาปนาเมืองพิษณุโลกเป็นเมืองลูกหลวงในพุทธศักราช ๑๙๐๐ พระพุท
ธรชินราชคือประจักษ์พยานถึงความสูงส่ง ทางฝีมือและความฉลาดลึกซึ้งของช่างในยุคหนึ่ง
นอกจากองค์พระจะงดงามโดยพุทธลักษณะคือเป็นการนำเอาลักษณะที่งามตามแบบอย่าง
พระพุทธรูปสุโขทัยกับเชียงใหม่มาผสมผสานกันอย่างลงตัวแล้วการประดิษฐานองค์พระในจุดที่
พอดีทั้งเรื่องแสงเงาและมุมมองยังมีส่วนสำคัญให้เราได้รับความงามนั้นอย่างเต็มที่ ซึ่งไม่น่าเชื่อ
ว่าจะเป็นฝีมือที่สร้างโดยมนุษย์เป็นผู้สร้างขึ้น เมื่อสมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพเสด็จมา
นมัสการพระพุทธรชินราชครั้งแรกในปี ๒๔๓๕ ทรงบันทึกไว้ว่า "เวลานั้นยังมีได้ปฏิสังขรณ์แก้ไข
พระวิหารให้สว่างอย่างทุกวันนี้ พอไปถึงประตูวิหารแลเข้าไปข้างใน ดูที่อื่นมืดหมดเห็นแต่องค์
พระชินราชตระหง่านงามเหมือนลอยอยู่ในอากาศ เห็นเข้าก็จับใจเกิดเลื่อมใสในทันที เพราะเขา
ทำช่องแสงสว่างเข้าทางประตูใหญ่ด้านหน้าแต่ทางเดียว พระชินราชตั้งอยู่ข้างในตรงประตูและ
เป็นช่องปิดทอง จึงแลเห็นก่อนสิ่งอื่นในวิหาร" ต่อมาได้มีการเจาะหลังคาวิหารให้แสงสว่างเข้า
ได้มากขึ้น ซึ่งกลับทำให้องค์พระไม่เด่นเช่นที่เป็นมาแต่โบราณ อีกประการหนึ่งได้แก่การ
กำหนดตั้งองค์พระให้หน้าตักอยู่ในระดับสายตาในวิหารซึ่งมีรูปทรงยาวเปรียบประดุจกล่องสอง
กำกับระยະการมองให้ได้คมชัดที่สุดช่วยให้เราเห็นความงามได้เต็มที่ ข้อนี้ท่านผู้รู้กล่าวไว้ว่า
หากพระพุทธรชินราชไปประดิษฐานอยู่ในวิหารสั้นๆ และองค์พระตั้งอยู่สูงจนต้องแหงนหน้าดูจะ
ไม่งามได้เท่าที่เป็นอยู่ที่นี่ พระพุทธรชินราชนั้นมีได้ "เป็นหลักเป็นศรี" เฉพาะแก่จังหวัดพิษณุโลก
เท่านั้นตั้งที่พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าฯ ทรงสรรเสริญว่า "ถ้าพระพุทธรชินราชยังคงอยู่ที่
เมืองพิษณุโลก ทราบไศเมืองพิษณุโลกจะเป็นเมืองที่ควรไปเที่ยวอยู่ทรานั้นถึงในเมือง
พิษณุโลกจะไม่มีชิ้นอะไรเหลืออยู่อีกเลย ขอให้แม้แต่พระพุทธรชินราชเหลืออยู่แล้ว ยังคงจะอวด
ได้อยู่เสมอว่า มีของควรดูควรชมอย่างยิ่งอย่างหนึ่งในเมืองเหนือ หรือจะว่าในเมืองไทยทั้งหมด
ก็ได้ "

คำสั่ง ให้นักเรียนอ่านเรื่องหลวงพ่อบุชชินราช แล้วนำใจความสำคัญ
กลับไปเล่าให้เพื่อนฟังให้ได้ความ

ตำนานพระพุทธรูปชินราช

ตำนานการสร้างพระพุทธรูปชินราชปรากฏหลักฐานทางโบราณคดีว่า พระมหาธรรมราชาที่ (พญาสิทธิ) รัชกาลที่ 5 แห่งราชวงศ์พระร่วง กรุงสุโขทัย โปรดให้สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ.1900 ตามพงศาวดารเหนือ ได้กล่าวเรื่องการสร้างพระพุทธรูปชินราช พระพุทธรูปชินสีห์ และพระศรีศาสดา เจือนิยายไว้ มีใจความว่า เมื่อพระเจ้าศรีธรรมไตรปิฎกได้โปรดให้สร้าง เมืองพิษณุโลก เสร็จเรียบร้อยแล้วก็ตรัสให้สร้างวัดพระรัตนมหาธาตุ มีพระมหาธาตุ รูปปรำงค์ สูง 8 วา และ พระวิหารทิศ กัพระเบียงรอบพระมหาธาตุ ทั้ง 4 ทิศ โปรดให้ช่างชาวชะเลียง (สวรรคโลก) เชียงแสน และหริภุญชัย(ลำพูน) ร่วมมือกันสร้าง พระพุทธรูป หล่อด้วยทองสัมฤทธิ์ 3 องค์ สำหรับประดิษฐานในพระวิหารทิศ ได้เริ่มทำพิธีเททองหล่อ ณ วันพฤหัสบดี ขึ้น 15 ค่ำ เดือน 4 ปีเถาะ สัปตศกจุลศักราช 317 (พ.ศ.1498) เมื่อกะเทาะหุ่นออกแล้ว ทองคงแล่น ดิดเป็นองค์พระบริบูรณ์เพียง 2 องค์ คือ พระพุทธรูปชินสีห์ กับพระศรีศาสดา ส่วนพระพุทธรูปชินราชทองไม่แล่นดิดเต็มพระองค์ ต้องทำพิธีหล่อต่อมาอีก 3 ครั้งก็ยังไม่สำเร็จ ครั้งหลังสุด พระเจ้าศรีธรรมไตรปิฎกต้องตั้งสังฆาธิษฐาน แล้วทำพิธีเททองหล่อเมื่อ วันพฤหัสบดี ขึ้น 8 ค่ำ เดือน 6 ปีมะเส็ง นพศกจุลศักราช 319 (พ.ศ.1500) จึงสำเร็จเป็นองค์พระบริบูรณ์ในการหล่อครั้งหลังสุดนี้ปรากฏว่ามีปะขาวผู้หนึ่งจะมาแต่ใด ไม่มีใครทราบได้มาช่วยปั้นหุ่น และเททองหล่อพระด้วยเมื่อเสร็จพิธีหล่อพระแล้ว ปะขาวก็ออกเดินทาง ไปทางเหนือเมืองพอถึงหมู่บ้านแห่งหนึ่งก็หายตัวไปไม่มีผู้ใดพบเห็นอีก ดังนั้น จึงเข้าใจกันว่าปะขาว ผู้นั้นคือ เทวดา แปลงตัวมาช่วยหล่อพระพุทธรูปชินราช จึงได้พุทธลักษณะงดงามยิ่งนัก เลยเป็นเหตุให้เกิด ความเลื่อมใสในพระพุทธรูปองค์นี้ยิ่งขึ้น ส่วนหมู่บ้านที่ปะขาวไปหายตัวนั้น ก็เลยได้นามในภายหลังว่า บ้านปะขาวหาย หรือดาผ้าขาวหาย มาจนทุกวันนี้(พระพุทธรูปชินราช ในพระราชนิพนธ์ของ ร.5 พ.ศ.2460)

ใบงานที่ 3 เรื่องหลวงพ่พระพุทธรชินราช

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้นมัธยมศึกษาปีที่.....
 อยู่กลุ่มชื่อ.....

คำสั่ง จากกาอ่านและฟังเพื่อนรายงานเรื่องหลวงพ่พระพุทธรชินราชแล้ว จงตอบคำถาม

1. ลักษณะรูปลักษณะของหลวงพ่พระพุทธรชินราชเป็นอย่างไร

.....

2. ลักษณะของพระวิหารของหลวงพ่พระพุทธรชินราชเป็นอย่างไร

.....

3. เพราะเหตุใดจึงมีผู้นิยมไปนมัสการหลวงพ่พระพุทธรชินราชเป็นจำนวนมาก

.....

4. จากตำนานพระพุทธรชินราช นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไร

.....

5. จากการอ่านเรื่องนี้ นักเรียนได้ข้อคิดและประโยชน์อย่างไรบ้าง

.....

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เรื่อง การเขียนเรียงความ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
เวลา 4 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

เรียงความ คือ ความเรียงที่เขียนขึ้นเพื่อแสดงความรู้ความสามารถในการเขียนและการคิด ผู้เขียนต้องศึกษารูปแบบ และใช้ความสามารถเฉพาะตัวในการเขียนตามหลักและวิธีการเขียน แต่อย่างไรก็ตามการเขียนเรียงความให้ได้ดีนั้น สามารถฝึกฝนได้ด้วยการปฏิบัติอยู่เสมอ

2. สาระที่ 2 : การเขียน

3. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

4. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เขียนเรียงความแสดงการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อธิบายความหมาย องค์ประกอบและรูปแบบของการเขียนเรียงความได้
2. กำหนดขอบข่ายของโครงเรื่องได้
3. รวบรวมข้อมูลมาเขียนให้ตรงกับเรื่องที่ต้องการสื่อความได้
4. เรียบเรียงถ้อยคำได้สละสลวย

6. สาระการเรียนรู้

1. ความหมายของเรียงความ
2. องค์ประกอบของการเขียนเรียงความ
3. รูปแบบของการเขียนเรียงความ
4. การเขียนเรียงความที่ดี

7. กระบวนการเรียนรู้

(ชั่วโมงที่ 1 – 2 เวลา 120 นาที)

ขั้นเตรียม (ใช้เวลา 10 นาที)

1. ครูชี้แจงการทำกิจกรรมร่วมกันในชั่วโมงเรียนนี้ โดยประธานเป็นผู้กำหนดให้สมาชิกทุกคนมีความพร้อมในบทบาทหน้าที่ที่ได้รับในการเรียนครั้งต่อไป ซึ่งใน 2 ชั่วโมงนี้เราจะศึกษาเรื่องการเขียนเรียงความกัน

ขั้นศึกษาหาความรู้ (ใช้เวลา 50 นาที)

2. ครูชักชวนให้นักเรียนทุกคนนึกถึงเรื่อง “ความอ้วน” ให้แต่ละกลุ่มเตรียมกระดาษเปล่ากลุ่มละ 1 แผ่น กำหนดให้สมาชิกคนที่ 1 เขียนอะไรก็ได้ 1 ประโยคในเรื่องที่เกี่ยวกับความอ้วน ใช้เวลา 1 นาที กำหนดให้สมาชิกคนที่ 2 เขียนอะไรก็ได้ 1 ประโยค เป็นประโยคที่ 2 ลงในกระดาษแผ่นเดิมในเรื่องที่เกี่ยวกับความอ้วนเช่นเดียวกัน ใช้เวลา 1 นาที ทำลักษณะนี้ไปจนครบจำนวนสมาชิกทั้ง 4 คน ครูเป็นผู้กำกับเวลาอาจจะให้เขียน 1 รอบ 2 รอบ หรือ 3 รอบตามความเหมาะสม

3. สมาชิกทุกคนในกลุ่มนำประโยคต่างๆ ที่แต่ละคนคิดขึ้น ช่วยกันเขียนเรียงร้อยเป็นเรื่องราวแล้วให้แต่ละกลุ่มออกมานำเสนอเรื่อง “ความอ้วน” ของแต่ละกลุ่มหน้าชั้นเรียน โดยครูและเพื่อนนักเรียนเป็นผู้ติชม และให้กำลังใจกระบวนการทำงานกลุ่มที่สามารถช่วยกันสร้างสรรค์งานให้สำเร็จออกมาได้ดังที่เห็น

4. นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาไปความรู้ที่ 2 เรื่องการเขียนเรียงความ เพิ่มเติมจากที่เคยมีความรู้เรื่องการเขียนเรียงความมาแล้วตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา ครูอธิบายให้คำแนะนำเพิ่มเติมในส่วนที่นักเรียนยังสงสัย ยังไม่ชัดเจน และในส่วนที่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นต้องมีความรู้เพิ่มเติม เช่น เรื่องความเป็นเอกภาพ ความเป็นสัมพันธภาพ และหลักการวางโครงเรื่องในการเขียนเรียงความ เป็นต้น

ขั้นทำกิจกรรม (ใช้เวลา 45 นาที)

5. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอ่านและทำกิจกรรมร่วมกันในการอ่านเรียงความจากใบงานที่ 2 เรื่องตลาดดอกไม้ริมคลองหลอด จับคู่ภายในกลุ่มสนทนาพูดคุยถึงความรู้และข้อสรุปของเรื่องตลาดดอกไม้ริมคลองหลอด และท้ายสุดให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งสมาชิกรายงานผลการทำกิจกรรมร่วมกันหน้าชั้นเรียน

ขั้นสรุปและประเมินผล (ใช้เวลา 15 นาที)

6. ครูสรุปผลการพัฒนาในการปฏิบัติงานกลุ่มของนักเรียน พร้อมทั้งติชมและให้กำลังใจโดยอาจให้นักเรียนพูดคุยถึงความรู้สึก ปัญหาหรืออุปสรรคในการปฏิบัติงานกลุ่มของแต่ละกลุ่มเป็นการแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

กระบวนการเรียนรู้

(ชั่วโมงที่ 3 – 4 เวลา 120 นาที)

ขั้นเตรียม (ใช้เวลา 15 นาที)

1. ครูชี้แจงการทำกิจกรรมร่วมกันในชั่วโมงนี้ โดยประธานเป็นผู้กำหนดให้สมาชิกทุกคนมีความพร้อมในบทบาทหน้าที่ที่จะได้รับในการเรียนครั้งต่อไป ซึ่งใน 2 ชั่วโมงนี้เราจะศึกษาเรื่องการเขียนเรียงความกันต่อไปโดยเน้นการปฏิบัติ

2. ครูทบทวนกิจกรรมเรียนก่อน

ขั้นศึกษาหาความรู้ (ใช้เวลา 15 นาที)

3. นักเรียนช่วยกันแจกใบงานที่ 5 เรื่องตัวอย่างการเขียนเรียงความ เพื่อให้ นักเรียนใช้ศึกษาเป็นหลักในการฝึกเขียนเรียงความ

ขั้นทำกิจกรรม (ใช้เวลา 60 นาที)

4. ฝึกปฏิบัติโดยกำหนดเรื่องต่อไปนี้ 1. ความสามัคคี 2. ลดภาวะโลกร้อน 3. การประหยัดพลังงาน ให้นักเรียนแต่ละคนเลือกเขียนเรียงความตามความสนใจ ความยาวประมาณ 1 หน้ากระดาษ A4 โดยกำหนดเวลาให้ 40 นาที

5. ให้นักเรียนภายในกลุ่มจับคู่แลกเปลี่ยนกันอ่านเรียงความ วิเคราะห์แสดงความคิดเห็น ดี – ช่างงานของเพื่อน พร้อมให้พิจารณางานของสมาชิกคนใดที่มีความสมบูรณ์ที่สุด เพื่อที่จะนำเสนอผลงานเป็นตัวแทนของกลุ่มต่อไป

ขั้นสรุปและประเมินผล (ใช้เวลา 30 นาที)

6. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มพิจารณางานภายในกลุ่มของตนเองของคนใดคนหนึ่ง ที่คิดว่าสมบูรณ์ที่สุด ใช้สำนวนภาษาที่สามารถสื่อสารได้ดีที่สุดในกลุ่ม นำเสนอให้เพื่อน ๆ ฟัง พร้อมทั้งบอกถึงเหตุผลที่เลือกเรียงความของเพื่อนสมาชิกคนนั้นมานำเสนอ และมีการประเมินงานในกลุ่มกันอย่างไร

7. ครูสรุปและกำกับเวลาให้เหมาะสม ครูนำผลการประเมินการทำงานกลุ่มในการเรียนเรื่องการเขียนย่อความให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนทำแบบประเมินการทำงานกลุ่มอีก เพื่อเป็นสิ่งเร้าและเป็นการกระตุ้นการทำงานของนักเรียนให้ดีขึ้นในครั้งต่อไป

8. สื่อการเรียนรู้การสอน

- ใบความรู้ที่ 2 เรื่องการเขียนเรียงความ
- ใบงานที่ 4 เรื่องตลาดดอกไม้ริมคลองหลอด
- ใบงานที่ 5 เรื่องตัวอย่างการเขียนเรียงความ

9. การวัดผลประเมินผล

9.1 วิธีวัดผล

- สังเกตการณ์ทำงานกลุ่มและการนำเสนองานหน้าชั้นเรียน
- สอบถาม

9.2 เครื่องมือวัด

- ใบงานที่ 4 เรื่องตลาดดอกไม้ริมคลองหลอด
- ใบงานที่ 5 เรื่องตัวอย่างการเขียนเรียงความ
- แบบประเมินการทำงานกลุ่ม (ประเมินโดยเพื่อนต่างกลุ่ม)

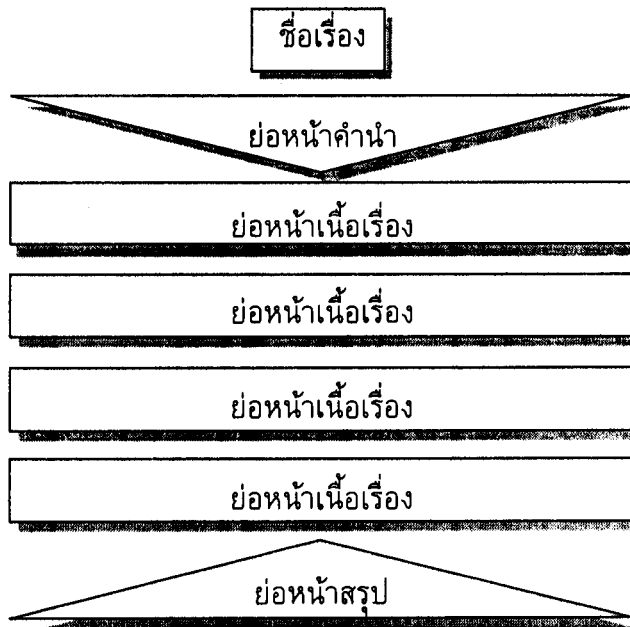
9.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล

- กำหนดเกณฑ์ผ่าน ผู้เรียนทำคะแนนได้ร้อยละ 65 ขึ้นไป

ใบความรู้ที่ 2 เรื่องการเขียนเรียงความ

ความหมายของการเรียงความ คือ ข้อความที่มีหลายย่อหน้าประกอบด้วย ชื่อเรื่อง และมีข้อความอธิบาย บรรยาย ในขอบเขตของชื่อเรื่อง มีความเคร่งครัดในเรื่องการแบ่งย่อหน้า เนื้อเรื่อง สรุปลง และต้องใช้ภาษาที่เป็นแบบแผน

องค์ประกอบของเรียงความ

คำนำ เป็นข้อความเบื้องต้นที่เขียนแนะนำเรื่องราวอย่างกว้างขวาง แล้วขมวดสู่จุดที่จะเข้าสู่เรื่องนั้นๆ ลักษณะของคำนำที่ดีคือ ไม่เยิ่นเย้อ ก่อให้เกิดความสนใจต่อเรื่อง และไม่ยากจนเกินไป

เนื้อเรื่อง เป็นเนื้อหาทั้งหมดซึ่งอาจมีหลายย่อหน้าหรือหลายตอนก็ได้ แล้วแต่ความมากน้อยของเนื้อหา และอย่าลืมว่าในแต่ละย่อหน้านั้นควรมีใจความสำคัญเพียงหัวข้อเดียว และทุกย่อหน้าต้องเป็นเรื่องที่เกี่ยวกันตามลำดับก่อนหลัง

บทสรุป เป็นการเขียนปิดรายการของเรื่อง ซึ่งอาจทำได้โดยฝากข้อคิดเห็นให้ผู้อ่านเกิดความประทับใจ หรืออาจจะยกเป็นคำกลอน สุภาษิต การจบการเขียนเรียงความนี้ควรแยกเป็นย่อหน้าหนึ่งและต้องให้เข้มข้นด้วยการทบทวนเนื้อหาสำคัญหรือสรุปความหมายสำคัญ

ลักษณะของเรียงความที่ดี

1. มีเอกภาพ คือ มีเนื้อความเป็นอันหนึ่งอันเดียวมีจุดมุ่งหมายเพียงอย่างเดียว ไม่กล่าวนอกเรื่อง เรียงความจะมีเอกภาพขึ้นอยู่กับการวางโครงเรื่อง

2. มีสัมพันธ์ภาพ คือ มีเนื้อหาที่สอดคล้องกันเป็นไปตามลำดับของเนื้อเรื่องที่จะเป็นความสัมพันธ์ต่อเนื่องที่เกิดจากการจัดลำดับความคิด

3. มีสารัตถภาพ คือ จะต้องมีการสรุปเรื่องราว ความสมบูรณ์เกิดจากการวางโครงเรื่องที่ตีตนเอง

การวางโครงเรื่อง

เมื่อเลือกเรื่องที่เขียนได้เหมาะสมแล้ว ต้องมีการวางโครงเรื่องเพื่อให้การเขียนเรียงความนั้นมีระบบ เนื้อหาไม่วกวน การวางโครงเรื่องที่ดีมีลักษณะดังนี้

1. อยู่ในขอบข่ายของเรื่องที่วางไว้
2. มีน้ำหนักใกล้เคียงกันเสมอกัน คือ ประเด็นใหญ่ของเรื่องแต่ละประเด็นจะต้องมีความสำคัญเสมอเหมือนกัน เพราะถ้าประเด็นแต่ละประเด็นต่างกันมากจะทำให้เนื้อหาขาดความสมส่วน
3. มีความอิสระไม่ซ้ำซ้อนกัน ประเด็นใหญ่มีสาระต่างแง่คิดกันออกไป ไม่มีการเหลื่อมล้ำกัน
4. มีความสมบูรณ์ครอบคลุมสาระสำคัญทุกแง่ทุกมุม
5. มีการลำดับความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงกันและต่อเนื่องกันเป็นอย่างดี ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจง่ายไม่สับสน

แนวปฏิบัติในการเขียนเรียงความมีดังนี้

1. เขียนให้พอเหมาะกับเวลา การจะเขียนให้สั้นหรือยาวต้องพิจารณาเรื่องเวลาเป็นสำคัญ
2. กำหนดโครงเรื่อง พอเป็นแนวทางว่าเราจะเขียนประเด็นนั้นอย่างไรบ้าง
3. ลงมือเขียนจริง ต้องเขียนให้สะอาด อ่านง่าย

หลักการเลือกเรื่อง

ไม่ว่าจะเป็นเรียงความที่กำหนดเรื่องให้หรือเป็นเรื่องที่คุณเขียนคิดเอง มีหลักการเลือกเรื่องที่ดีควรเขียน ดังนี้

1. เป็นเรื่องที่คุณเขียนมีความรู้หรือประสบการณ์มาก่อน
2. เป็นเรื่องที่คุณเขียนมีความสนใจ
3. เป็นเรื่องที่ทันสมัยหรืออยู่ในความสนใจของสังคม
4. ควรเป็นเรื่องเกี่ยวกับรูปธรรมมากกว่านามธรรม
5. ควรเป็นเรื่องใกล้ตัวมากกว่าไกลตัว
6. เป็นเรื่องที่คุณค้นคว้าหาข้อมูลได้สะดวกและกว้างขวาง

7. เป็นเรื่องที่คุณเขียนสามารถแสดงความคิดได้กว้างขวาง
8. เป็นเรื่องที่มีขอบเขตพอสมควร

เอกภาพ

ทั้งหัวข้อใหญ่และหัวข้อประกอบของโครงเรื่องเรียงความต้องมีเอกภาพ คือ มีใจความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับชื่อเรื่อง หัวข้อใดที่มีใจความต่างจากชื่อเรื่องหรือไม่สอดคล้องกับชื่อเรื่อง จะทำให้เสียเอกภาพ สมควรตัดออกไป

สัมพันธภาพ

หัวข้อใหญ่และหัวข้อประกอบของโครงเรื่องเรียงความ ต้องเรียงลำดับตามหลักสัมพันธภาพ จึงจะทำให้ใจความราบรื่นเข้าใจได้ชัดเจนแจ่มแจ้ง ถ้าการเขียนไม่เป็นไปตามหลักสัมพันธภาพ เรียงความนั้นจะสับสนคลุมเครือ

ใบงานที่ 4 เรื่องตลาดดอกไม้ริมคลองหลอด

คำสั่ง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านเรียงความเรื่องต่อไปแล้วช่วยกันทำกิจกรรมท้ายเรื่อง

คลองหลอดเคยเป็นคูเมืองครั้งหนึ่งในประวัติศาสตร์ แต่มาในสมัยนี้ความเจริญได้ขยายตัวอย่างรวดเร็ว จนเขตพระนครกว้างขวางออกไปจากเดิมมากมาย คลองหลายแห่งได้ถูกถมและขยายเป็นถนนสำหรับความจำเป็นของยานพาหนะในสมัยใหม่ แต่คลองหลอดก็ยังเป็นคลองเล็กๆขนาดเดิมที่ขนาบด้วยถนนสองข้าง เป็นคลองที่สะอาดสวยงามมีน้ำไหลเอื่อยอยู่สายเดียวที่นับว่าใกล้พระบรมมหาราชวังที่สุด นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้วยังได้กลายเป็นตลาดต้นไม้แห่งเดียวที่รู้จักกันดีในกรุงเทพฯ

แต่เดิมตลาดต้นไม้แห่งนี้ได้จัดขึ้นที่บริเวณคลองหลอดข้างสวนสราญรมย์ ต่อมาได้ย้ายมาอยู่แถวสะพานเสี้ยวตรงข้ามสนามหลวงริมคลองหลอด ถ้าเป็นวันธรรมดาแล้วริมคลองหลอดแถวตลาดต้นไม้นี้จะเงียบเหงา จะมีแต่น้ำในคลองที่ใสสะอาดขึ้นลงตามปกติ ถนนหนทางที่ราบเรียบแถวนั้นจะมีผู้คนบางตาแทบนับได้ เพราะบริเวณนั้นไม่ใช่ย่านการค้าหรือที่อยู่อาศัย แต่ตรงกันข้ามในวันเสาร์อาทิตย์ไม่ว่าผู้คนหลั่งมาจากไหนเดินกันขวักไขว่ เริ่มตั้งแต่เช้าตรู่จนฟ้าสว่าง พวกพ่อค้าแม่ค้าจะนำต้นไม้ทั้งไม้เล็ก ไม้ใหญ่ ไม้ดอก ไม้ใบมาวางขายกันจนเต็มไปหมด จนเหลือเพียงช่องเล็กๆพอเดินหลีกกันไปได้ พวกต้นไม้ขึ้นดีราคาแพงทนแดดจัดไม่ไหวก็ชิงเดินที่ผ้าใบมีหลังคาพอกันแดด ของที่ขายไม่ใช่เพียงต้นไม้อย่างเดียวยังมีพวกกระถางปุ๋ย เครื่องปลูกต้นไม้ อุปกรณ์ในการเลี้ยงไม้อย่างครบครัน

ในวันหยุดของสัปดาห์ ถ้าได้ใช้เวลามาเดินดูตลาดต้นไม้บริเวณแห่งนี้ ท่านจะเพลิดเพลินกับความสนุกสนานและได้สัมผัสกับกลิ่นที่หอมของดอกไม้นานาชนิด หลายคนบอกว่าใช้เวลาเดินวนเวียนววนอยู่หลายชั่วโมง เลือหาซื้อต้นไม้ยังไม่เบื่อหน่ายแต่กลับรู้สึกเป็นสุขใจถึงแม้ว่าบางครั้งจะอยู่กลางแจ้งแดดร้อน หลายคนบอกวาม่าเที่ยวตลาดแห่งนี้บ่อย ในที่สุดก็อดไม่ได้ที่จะหอบหิ้วเอาต้นไม้กลับบ้านพร้อมเงินในกระเป๋าที่พร่องไปบ้าง แต่อาทิตย์ต่อมาก็ยังไปเดินชมต้นไม้อีก ซ้ำยังเป็นความสุขที่น่าอิจฉาเสียเหลือเกิน

สิ่งที่ประทับใจของชาวต่างประเทศที่เข้ามาในเมืองไทย ที่นอกเหนือไปจากความงามของศิลปกรรมไทยและผู้คนที่มียิ้มอัธยาศัยดีงามแล้ว ในเมืองไทยยังมีดอกไม้งามๆดังที่นางสาวมิลินดา เบอริ์ สาวสวยชาวอเมริกันผู้ที่ได้รับคัดเลือกเป็นเทพีผ้าฝ้าย ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้แทนส่งเสริมการใช้ผ้าฝ้ายของโรงงานผลิตผ้าจากสหรัฐ เธอได้กล่าวว่า โอกาสแรกที่เธอเข้ามาในเมืองไทย สิ่งที่ได้รับคือช่อดอกกล้วยไม้ขนาดใหญ่ เธออุทานว่า “เมืองไทยนี้ช่างเป็นเมืองที่มีดอกไม้ที่สวยงามจริงๆ”

เท่าที่กล่าวมาถึงเรื่องดอกไม้ ไม่ใช่เฉพาะมีแต่ที่ริมคลองหลอดเท่านั้น แต่มีอยู่ทุกภาคของประเทศไทย เพราะถ้าท่านมาที่คลองหลอดท่านไม่ต้องเสาะหาต้นไม้ไปถึงถิ่นเกิด หากเดี๋ยวๆ จะพบไม้งามที่มารวมกันทุกสารทิศของประเทศไทย สีสังฆามตระการตาขายกันที่นั่นเอง ดูก็น่าเป็นที่รวมของต้นไม้หายากชนิด คลองหลอดไม่มีมนต์ขลังพอที่ท่านจะต้องกลับไปอีกแต่ดอกไม้แปลกๆ นานาชนิดต่างหากที่ทำให้เราต้องตื่นแต่เข้าไปเดินริมคลองหลอดทุกวันเสาร์อาทิตย์

เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้วช่วยกันภายในกลุ่มตอบคำถามต่อไปนี้

1. ประโยคสำคัญของย่อหน้าคำนำคืออะไร

.....

.....

2. ประโยคสำคัญของย่อหน้าที่ 2 คืออะไร

.....

.....

3. ประโยคสำคัญของย่อหน้าที่ 3 คืออะไร

.....

.....

4. ประโยคสำคัญของย่อหน้าที่ 4 คืออะไร

.....

.....

5. ประโยคสำคัญของย่อหน้าสรุปคืออะไร

.....

.....

ใบงานที่ 5 ตัวอย่างการเขียนเรียงความ เรื่อง “ความรักที่ยิ่งใหญ่”

คำสั่ง เมื่อศึกษาเรียงความเรื่องนี้จบแล้ว ให้นักเรียนฝึกเขียนเรียงความเรื่องที่กำหนดให้คือ “ความสามัคคี” “ลดภาวะโลกร้อน” “การประหยัดพลังงาน” เรื่องใดเรื่องหนึ่ง ตามความสนใจ

ความรักที่ยิ่งใหญ่

ในสัตว์หลายชนิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งสัตว์ปีกและสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมนั้นบทบาทหน้าที่ของผู้เป็นพ่อแม่ไม่ได้เพียงเป็นผู้ให้กำเนิดเท่านั้น แต่รวมไปถึงการดูแลปกป้องเลี้ยงลูกน้อยให้เติบโตจนกว่าจะสามารถช่วยเหลือตนเองได้ ซึ่งต้องเสียสละเวลาทั้งร่างกายแรงใจ เราลองมองดูตัวอย่างของความเสียสละอันเนื่องมาจากความรักของสัตว์เหล่านั้น

สัตว์จำพวกนก รวมถึงเป็ด ไก่ ห่าน หงส์ นั้น ภายหลังจากฟักออกจากไข่แล้ว จะต้องอยู่ในความดูแลของพ่อแม่อย่างใกล้ชิด เนื่องจากยังไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของการหาอาหารกิน ผู้ที่เป็นพ่อแม่จึงต้องทำหน้าที่หาอาหารให้แก่ลูกน้อย

นกจำพวกเหยี่ยวและอินทรีนั้น อาหารของพวกมันจะเป็นจำพวกนกหรือสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ซึ่งกว่าที่พ่อแม่จะหามาให้ลูกนั้นต้องเหนื่อยยากพอสมควร มีหน้าซำเมื่อหามาได้แล้ว ยังต้องฉีกอาหารชิ้นใหญ่เหล่านั้นให้เป็นชิ้นเล็กๆ เสียก่อน แล้วจึงหย่อนใส่ปากลูก มิฉะนั้นลูกอาจติดคอถึงตายได้

และเมื่อการกินเสร็จแล้ว การขับถ่ายก็เป็นสิ่งที่ตามมาอย่างหลีกเลี่ยงมิได้ ซึ่งผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับสิ่งขับถ่ายก็พ่อแม่อีกนั่นแหละ วิธีจัดการของเสียสำหรับแม่นกก็คือ ไข่จะงอypปากคาบของเสียซึ่งมีลักษณะเป็นถุงแล้วหย่อนทิ้งไปนอกรังหรือไม่ก็กลืนลงท้องไปเลย

ลูกนกและสัตว์เมื่อเกิดใหม่ๆ ยังไม่มีขนหรือถ้ามีก็น้อยมาก ทำให้ไม่มีฉนวนกันความร้อนหนาวของอากาศ จึงต้องอาศัยพ่อแม่เป็นเกราะกำบัง ซึ่งพ่อแม่ของสัตว์เหล่านั้นก็ต้องดูแลลูกอย่างใกล้ชิด เพื่อให้ความอบอุ่น ความร่มเย็นแก่ลูก

นอกจากหน้าที่ที่กล่าวมาแล้ว พ่อแม่ยังต้องดูแลลูกด้านความปลอดภัยด้วยวิธีการต่างๆ อีกมากมาย นี่แหละค่ะ ความรักของผู้เป็นพ่อแม่ ยิ่งใหญ่เหนือกว่าอื่นใดในโลก

คำนำ

ย่อหน้า

ย่อหน้า

ย่อหน้า

ย่อหน้า

สรุป

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็น

เวลา 2 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การเขียนแสดงความคิดเห็น เป็นการเขียนเพื่อแสดงความรู้สึกรู้สึกนึกคิด หรือความคิดเห็นของผู้เขียนที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งไปยังผู้อ่าน เพื่อให้ผู้อ่านได้รับรู้และเข้าใจในความคิดของผู้เขียน

2. สาระที่ 2 : การเขียน

3. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

4. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เขียนแสดงความคิดเห็นได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

5. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. กำหนดโครงเรื่องในการเขียนแสดงความคิดเห็นได้
2. ใช้ภาษาในการเขียนแสดงความคิดเห็นได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
3. เรียบเรียงเนื้อหาในการเขียนแสดงความคิดเห็นได้
4. เสนอแนวคิดเชิงแสดงความคิดเห็นได้

6. สาระการเรียนรู้

1. ความหมายของการเขียนแสดงความคิดเห็น
2. หลักการเขียนแสดงความคิดเห็น
3. ลักษณะการเขียนแสดงความคิดเห็น

7. กระบวนการเรียนรู้

(ชั่วโมงที่ 1 – 2 เวลา 120 นาที)

ขั้นเตรียม (ใช้เวลา 10 นาที)

1. ครูชี้แจงการทำกิจกรรมร่วมกันในชั่วโมงนี้ โดยประธานเป็นผู้กำหนดให้สมาชิกทุกคนมีความพร้อมในบทบาทหน้าที่ที่ได้รับในการเรียนครั้งต่อไป ซึ่งใน 2 ชั่วโมงนี้เราจะศึกษา เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็น

2. ครูนำสนทนาถึงบทความหรือคอลัมน์ต่างๆ ในหนังสือพิมพ์ที่ครูมอบหมายให้ไปอ่าน ซึ่งในชั่วโมงนี้ ครูกำหนดให้นำบทความหรือคอลัมน์ที่เป็นการเขียนในเชิงแสดงความคิดเห็นมาพูดคุยสนทนาแลกเปลี่ยนกัน แล้วเชื่อมโยงเข้าสู่เรื่องการเขียนแสดงความคิดเห็นต่อไป

ขั้นศึกษาหาความรู้ (ใช้เวลา 50 นาที)

3. ครูแจกใบความรู้ที่ 3 เรื่องการเขียนแสดงความคิดเห็น ให้นักเรียนศึกษาร่วมกันเป็นกลุ่ม แล้วจับคู่พูดคุยสนทนาเพื่อสรุปข้อความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาใบความรู้ ครูอธิบายแนะนำเพิ่มเติม

4. นักเรียนช่วยกันแจกใบงานที่ 6 ตัวอย่างการเขียนแสดงความคิดเห็นเรื่อง “เด็กไทยยุคปฏิรูปการศึกษา” จับคู่กันอ่านพร้อมจับใจความสำคัญสรุปโดยเขียนไว้ท้ายใบงาน จากนั้นจะสุ่มนักเรียนบางกลุ่ม อ่านส่วนที่เขียนไว้ท้ายบทความประมาณ 3 – 5 คน ครูและเพื่อนรับฟังแก้ไข ดี – ชมตามที่เหมาะสม

5. ครูอธิบายเรื่องการวางโครงเรื่องจากตัวอย่างงานเขียนเรื่องดังกล่าว ในประเด็นการวางโครงเรื่อง และความสมบูรณ์ของโครงเรื่อง

6. ครูอธิบายถึงประโยคที่ยกตัวอย่างมาจากงานเขียนเรื่องดังกล่าว เช่น เป็นหมั่นในความประหยัด ความซื่อสัตย์ไม่โปรงใส และมีวินัยนอกตนเอง เป็นต้น ประโยคต่างๆ ดังกล่าวนี มีลักษณะเด่นเรื่องการใช้ภาษา ครูให้นักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็นโดยใช้คำถามกระตุ้น

7. ครูให้นักเรียนทุกคนช่วยกันหาแนวคิดของผู้เขียนจากตัวอย่างงานเขียน โดยครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนออกมานำเสนอ แล้วครูให้คำแนะนำเพิ่มเติม

ขั้นทำกิจกรรม (ใช้เวลา 45 นาที)

8. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเลือกบทความหรือคอลัมน์จากหนังสือพิมพ์ที่ครูให้เตรียมมาในคาบนี้ พูดคุยสนทนาแสดงความคิดเห็นแล้วนำเสนอบทความหรือคอลัมน์นั้นหน้าชั้นเรียน โดยการสรุปและแสดงความคิดเห็นกับบทความหรือคอลัมน์นั้นด้วย

ขั้นสรุปและประเมินผล (ใช้เวลา 15 นาที)

9. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องความหมาย หลักและวิธีการเขียนแสดงความคิดเห็นและจดบันทึกลงในสมุด

8. สื่อการเรียนการสอน

1. ใบความรู้ที่ 3
2. ใบงานที่ 6 การเขียนแสดงความคิดเห็นเรื่อง “เด็กไทยยุคปฏิรูปการศึกษา”
3. หนังสือพิมพ์

9. การวัดผลและประเมินผล

9.1 วิธีการวัดผล

- สังเกตการณ์ตอบคำถาม และการร่วมแสดงความคิดเห็น
- ตรวจสอบผลงานการรายงานหน้าชั้นเรียน

9.2 เครื่องมือวัด

- ใบงานที่ 6 การเขียนแสดงความคิดเห็นเรื่อง “เด็กไทยยุคปฏิรูปการศึกษา”

9.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล

- กำหนดเกณฑ์ผ่าน ผู้เรียนทำคะแนนได้ร้อยละ 65 ขึ้นไป

ใบความรู้ที่ 3 เรื่องการเขียนแสดงความคิดเห็น

ความหมายของการเขียนแสดงความคิดเห็น

การเขียนแสดงความคิดเห็นคือ การเขียนแสดงความรู้ความคิดเห็นต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ซึ่งเป็นการเขียนที่ประกอบด้วยข้อมูลอันเป็นข้อเท็จจริง ทั้งนี้ความคิดเห็นควรอยู่บนพื้นฐานของเหตุผลและเป็นไปในทางสร้างสรรค์

หลักการเขียนแสดงความคิดเห็น

หลักการเขียนแสดงความคิดเห็นจะมีหลักการอยู่ 4 ประการ คือ

1. หลักการเลือกเรื่อง จะต้องเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของตนเองและของผู้อื่น ด้วยและต้องมีความรู้ในเรื่องนั้นจึงจะทำให้เขียนได้ ขณะเดียวกันผู้อ่านก็จะได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่
2. หลักการให้ข้อเท็จจริง การเขียนที่ดีการให้ข้อเท็จจริงมีความสำคัญและจำเป็นมาก ผู้เขียนที่มีความรับผิดชอบจะให้ข้อเท็จจริงต่อผู้อ่านอย่างตรงไปตรงมา ทั้งนี้การให้ข้อเท็จจริงของผู้เขียนแสดงความคิดเห็นจะให้ประโยชน์ต่อผู้อ่าน ตรงที่ทำให้ผู้อ่านได้รับข้อมูลเพิ่มเติม หรือได้รับข้อมูลพิเศษที่ผู้อ่านควรรู้ เป็นต้น
3. หลักการแสดงความคิดเห็น การเขียนแสดงความคิดเห็นจะประกอบข้อเท็จจริงและการแสดงความคิดเห็นซึ่งในสถานการณ์แสดงความคิดเห็นนี้ ทักษะของแต่ละคนจะไม่เหมือนกัน อาจขึ้นอยู่กับ ความรอบรู้ของแต่ละคนไม่เท่ากัน มุมมองต่างกัน ประสบการณ์ต่างกัน จิตใจกว้างหรือคับแคบต่างกัน หรือผู้เขียนมีอะไรแอบแฝงเป็นการส่วนตัว
4. หลักการเรียบเรียงงานเขียนแสดงทัศนะ มีลักษณะคล้ายคลึงกับรูปแบบการเขียนเรียงความที่นักเรียนเรียนมาแล้ว เพียงแต่งานเขียนต้องพยายามดึงดูดให้ผู้อ่านสนใจ การใช้ถ้อยคำให้เหมาะสมกับเรื่องสื่อความหมายให้ตรงกับอารมณ์ ทั้งนี้ ควรหลีกเลี่ยงถ้อยคำที่รุนแรง ซึ่งอาจก่อให้เกิดความขัดแย้งอย่างรุนแรงตามมาภายหลัง

ลักษณะการเขียนแสดงความคิดเห็น

ลักษณะการเขียนแสดงความคิดเห็นอาจมีหลายแนวทาง เช่น ลักษณะการเขียนเพื่อดึงข้อสังเกต สนับสนุน โต้แย้ง หรืออาจเขียนเชิงประมาณค่า แต่ทั้งนี้จะต้องแสดงความรู้ ความคิดเห็นของผู้เขียนเอง ตลอดจนแสดงความรู้สึกส่วนตัวของผู้เขียนให้ผู้อ่านทราบ ดังนั้นผู้เขียนจะต้องมีความรู้ในเรื่องที่จะเขียนให้ผู้อ่านเข้าใจได้ สามารถเขียนลำดับความคิดเห็นได้อย่างเป็นระบบระเบียบ มีการวางโครงเรื่อง ใช้สำนวนโวหารเชิญชวนให้ผู้อ่าน

**ใบงานที่ 6 ตัวอย่างการเขียนแสดงความคิดเห็น
เรื่อง “เด็กไทยยุคปฏิรูปการศึกษา”**

คำสั่ง ให้นักเรียนจับคู่กันอ่านและจับใจความที่ได้จากการอ่าน และให้วิเคราะห์วิจารณ์แสดงความคิดเห็นจากเรื่องนี้ จดบันทึก จากนั้นให้นำเสนอให้เพื่อนฟังหน้าชั้นเรียน

เด็กไทยยุคปฏิรูปการศึกษา

ในช่วงเวลานี้ใครๆก็จะได้ยินคำว่าปฏิรูปการศึกษา ซึ่งดูเหมือนจะเป็นเรื่องใหญ่ของผู้ใหญ่และเป็นเรื่องไม่เล็กของเด็ก โดยเฉพาะเด็กมัธยมศึกษาอย่างพวกผมก็พลอยตื่นเต้น คึกคักนิยมยินดี ติดตามข่าวกันอย่างทั่วถ้วนหน้า แด่นั้น...ไม่ได้หมายถึงผมหรอกครับ เพราะทุกวันนี้จิตใจผมมันห่อเหี่ยวลงทุกวันด้วยเรื่องการศึกษาของตัวเอง

ผมได้ยินแม่พูดด้วยภาษาที่แปลกไป มีทั้ง “ปฏิรูปการศึกษาจะเป็นหมันหรือไม่” “ความซื่อสัตย์ไม่โปร่งใสจะปฏิรูปกันได้อย่างไร” แม่จะเริ่มพูดสิ่งที่ผมไม่รู้เรื่อง และที่สำคัญที่สุดแม่ไม่ค่อยมีเวลากินข้าวกับผม ไม่มีเวลาคุยกับผม ไม่มีเวลาดูผมทำการบ้าน ผมไม่รู้ว่แม่ไปยุ่งอยู่กับอะไร ผมรู้สึกว่กำลังเกิดช่องว่างระหว่างแม่กับผม ผมเริ่มเห็นห่างกับแม่ แต่ผมพอจะสังเกตได้ว่ แม่ผมพูดเรื่องปฏิรูปการศึกษาบ่อยมาก ผมเห็นแม่ยุ่งและบ่นว่เหนื่อย...แต่แม่ก็มีความสุข ในสีหน้า มีความกระฉับกระเฉงในการทำงานอย่างเป็นปกติสุขดี ผมนี่ซิ...แ่ จนกระทั่งวันเวลาผ่านไป ผมเริ่มเกิดความเคยชิน แล้วก็มานั่งนึกว่การปฏิรูปการศึกษานี้แหละที่ทำให้หลายๆ อย่างเปลี่ยนแปลงไป มีความยุ่งยากเกิดขึ้นไปทุกที่ รวมทั้งเกิดขึ้นในครอบครัวผมด้วย...แม่ไม่มีเวลาให้ผม

เพื่อนๆรู้ไหมว่แม่ผมคือใคร แม่ผมก็คือ “คุณครู” คนหนึ่งนั่นเอง ครูเป็นอาชีพที่เกี่ยวข้งกับการปฏิรูปการศึกษาดตรงตัวเลยทีเดียว ด้วยเหตุนี้ผมจึงไม่แน่ใจว่ การปฏิรูปการศึกษาจะเป็นสิ่งที่ดีหรือไม่...สำหรับผม.. อย่างหนึ่งที่ผมรู้สึกก็คือ ผมกำลังมีวินัยยกตนเองครับ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็น

เวลา 2 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การเขียนแสดงความคิดเห็น เป็นการเขียนเพื่อแสดงความรู้สึกรู้สึกนึกคิด หรือความคิดเห็นของผู้เขียนที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งไปยังผู้อ่าน เพื่อให้ผู้อ่านได้รับรู้และเข้าใจในความคิดของผู้เขียน

2. สาระที่ 2 : การเขียน

3. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

4. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เขียนแสดงความคิดเห็นได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

5. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. กำหนดโครงเรื่องในการเขียนแสดงความคิดเห็นได้
2. ใช้ภาษาในการเขียนแสดงความคิดเห็นได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
3. เรียบเรียงเนื้อหาในการเขียนแสดงความคิดเห็นได้
4. เสนอแนวคิดเชิงแสดงความคิดเห็นได้

6. สาระการเรียนรู้

1. ความหมายของการเขียนแสดงความคิดเห็น
2. หลักการเขียนแสดงความคิดเห็น
3. ลักษณะการเขียนแสดงความคิดเห็น

7. กระบวนการเรียนรู้

(ชั่วโมงที่ 3 – 4 เวลา 120 นาที)

ขั้นเตรียม (ใช้เวลา 10 นาที)

1. ครูชี้แจงการทำกิจกรรมร่วมกันในชั่วโมงนี้ โดยประธานเป็นผู้กำหนดให้สมาชิกทุกคนมีความพร้อมในบทบาทหน้าที่ที่จะได้รับในการเรียนครั้งต่อไป ซึ่งใน 2 ชั่วโมงนี้ฝึกการเขียนแสดงความคิดเห็น

ขั้นศึกษาหาความรู้ (ใช้เวลา 20 นาที)

2. นักเรียนช่วยกันแจกใบความรู้ที่ 4 เรื่องการเขียนแสดงความคิดเห็นที่มีประสิทธิภาพ ให้นักเรียนจับคู่กันศึกษาแล้วร่วมพูดคุยสนทนากันเป็นกลุ่ม ครูอธิบายเพิ่มเติมซึ่งลักษณะการเขียนนั้น จะมีรูปแบบเหมือนกันกับการเขียนเรียงความซึ่งนักเรียนมีความรู้พื้นฐานดีอยู่แล้ว

ขั้นทำกิจกรรม (ใช้เวลา 60 นาที)

3. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มตกลงกันเลือกเรื่องที่จะเขียนแสดงความคิดเห็นกลุ่มละ 1 เรื่อง โดยเลือกทำจากใบงานที่ 7 ดังมีเรื่องให้เลือกต่อไปนี้

เรื่องที่ 1 เท่ห้อย่างมีสไตล์ด้วยการปล่อยชายเสื้อออกนอกกางเกง

เรื่องที่ 2 ปากดำดูดีด้วยกรองทิพย์

เรื่องที่ 3 สามัคคีคือพลัง

เรื่องที่ 4 โทรศัพท์มือถือถือในโรงเรียน

เรื่องที่ 5 ภาษาไทยกับชีวิต

เรื่องที่ 6 ทรงผมที่นักเรียนต้องการ

เรื่องที่ 7 ความรักในวัยเรียน

วิธีการคือ ให้แต่ละกลุ่มเลือกเรื่องเพียงเรื่องเดียวและให้เขียนแสดงความคิดเห็นทุกคนเมื่อเวลาผ่านไปประมาณ 10 นาที ให้จับคู่กันหลอมความคิด และแต่ละคู่ก็นำความคิดที่หลอมรวมกันมาเรียบเรียงภาษาใหม่ กลายเป็นชิ้นงานของกลุ่ม

4. ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนจนครบทุกกลุ่ม

ขั้นสรุปและประเมินผล (ใช้เวลา 30 นาที)

5. ครูแสดงความคิดเห็นในการทำงาน โดยใช้กระบวนการกลุ่มของนักเรียน ให้เห็นข้อดีและข้อที่สมควรแก้ไขปรับปรุง

6. ให้ทุกกลุ่มช่วยกันประเมินการทำงานกลุ่มของตนเองและการทำงานกลุ่มของผู้อื่น

7. ครูเป็นผู้สรุปผลคะแนนการประเมินการทำงานกลุ่มตั้งแต่การเรียนในแผนการสอนที่ 1 จนถึงแผนการสอนที่ 7 และชมนักเรียนเป็นการให้กำลังใจ

8. ให้นักเรียนเตรียมตัวสอบ post-test วัดความสามารถด้านการเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร โดยจะมีการเขียนสื่อสารเรื่องการจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปความ การย่อความ การเรียงความ และการเขียนแสดงความคิดเห็น ในชั่วโมงต่อไป

8. สื่อการเรียนการสอน

1. ใบความรู้ที่ 4 เรื่องการเขียนแสดงความคิดเห็นที่มีประสิทธิภาพ
2. ใบงานที่ 7 การเขียนแสดงความคิดเห็น

9. การวัดผลและประเมินผล

9.1 วิธีการวัดผล

- สังเกตการณ์ตอบคำถาม และการร่วมแสดงความคิดเห็น
- ตรวจสอบผลงานการรายงานหน้าชั้นเรียน

9.2 เครื่องมือวัด

- ใบงานที่ 7 การเขียนแสดงความคิดเห็น
- สรุปแบบประเมินคะแนนสะสมเพื่อดูความก้าวหน้าและการพัฒนาของตนเอง

และของกลุ่ม

9.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล

- กำหนดเกณฑ์ผ่าน ผู้เรียนทำคะแนนได้ร้อยละ 65 ขึ้นไป

ใบความรู้ที่ 4 เรื่องการเขียนแสดงความคิดเห็นที่มีประสิทธิภาพ

การเขียนที่มีประสิทธิภาพ ย่อมขึ้นอยู่กับผู้เขียนในฐานะที่เป็นผู้ส่งสารสำคัญ ผู้เขียนจำเป็นต้องมีความสามารถหลายอย่างประกอบกันดังนี้

1. มีความรู้พอในเรื่องที่ตนเขียนและมีวัตถุประสงค์ของตนเองอย่างแจ่มแจ้งว่า ตนเองจะส่งสารเพื่อเหตุใด และใครให้ผู้รับสารรับได้ว่าสารของตนคืออะไร ถ้าผู้เขียนขาดความรู้ในเรื่องที่เขียน ข้อเขียนที่แสดงออกไปย่อมจะไม่มีแก่นสาร ถ้าผู้เขียนไม่มีวัตถุประสงค์แจ่มแจ้ง ข้อเขียนก็จะสับสนวุ่นวายที่ผู้อ่านจะจับจุดสำคัญได้ว่าผู้เขียนจะส่งสารว่าอย่างไร การที่จะเขียนได้ดีนั้นต้องอาศัยความตั้งใจในการฝึก การเขียนมีหลายชั้นควรฝึกทุกชั้น ถ้าสามารถทำได้มีความเข้าใจไขว่ไขว่กันว่านักเรียนมัธยมศึกษาเข้าใจข้อความได้ระดับหนึ่งแล้วไม่จำเป็นต้องฝึกอีก แต่แท้ที่จริงการคัดลอกเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้ในสังคมอยู่มาก

2. เลือกรูปแบบเหมาะสมกับเนื้อหา

3. ใช้ถ้อยคำสำนวนให้เหมาะสมกับเนื้อหา โดยคำนึงถึงความรู้ประสบการณ์ของผู้รับสาร เช่นสำนวนว่า หายหกตกหล่น ไม่ควรนำมาใช้กับเนื้อหาที่เป็นวิชาการ แต่ถ้าจะพูดจากันอย่างไม่เป็นทางการก็ใช้ได้

4. ใช้ถ้อยคำที่มีสำนวนความหมายชัดเจนทั้งนี้เพื่อให้การสื่อสารได้ตรงตามวัตถุประสงค์

5. ใช้ถ้อยคำสำนวนอันเป็นที่ยอมรับว่าเป็นภาษาที่สุภาพ ได้แก่ ถ้อยคำสำนวนที่นิยมใช้เป็นภาษาเขียนโดยทั่วไป ไม่เฉพาะแต่ในท้องถิ่นและไม่เป็นสำนวนภาษาต่างประเทศ

ใบงานที่ 7 การเขียนแสดงความคิดเห็น

คำสั่ง ให้นักเรียนเลือกเขียนแสดงความคิดเห็นเป็นกลุ่ม ๆ ละ 1 เรื่อง จากเรื่องที่กำหนดให้ต่อไปนี่ (ใช้เวลาประมาณ 20 นาที)

- เรื่องที่ 1 เทห์อย่างมีสไตล์ด้วยการปล่อยชายเสื้อออกนอกกางเกง
- เรื่องที่ 2 ปากดำดูดีด้วยกรองทิพย์
- เรื่องที่ 3 สามัคคีคือพลัง
- เรื่องที่ 4 โทรศัพท์มือถือถือในโรงเรียน
- เรื่องที่ 5 ภาษาไทยกับชีวิต
- เรื่องที่ 6 ทรงผมที่นักเรียนต้องการ
- เรื่องที่ 7 ความรักในวัยเรียน

หลังจากเขียนแสดงความคิดเห็นครบตามเวลาที่กำหนดแล้ว ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมานำเสนอความคิดเห็นเรื่องที่กลุ่มรับผิดชอบ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – นามสกุล นายเลิศพันธุ์ มั่นคง
เกิดวันที่ 8 ตุลาคม 2520
สถานที่เกิด โรงพยาบาลราชวิถี เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร
ที่อยู่ปัจจุบัน 230/3 หมู่ 2 ตำบลวัดตายม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก 65210
ที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนวังทรายพูนวิทยา อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร 66180

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2532 ระดับประถมศึกษา
โรงเรียนบ้านคลองตาล (กระจำงจินดา)
อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย

พ.ศ. 2538 ระดับมัธยมศึกษา
โรงเรียนศรีสำโรงชนูปถัมภ์
อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย

พ.ศ. 2542 ระดับปริญญาตรี
ครุศาสตรบัณฑิต โปรแกรมวิชาฟิสิกส์ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม
จังหวัดพิษณุโลก

พ.ศ. 2552 ระดับปริญญาโท
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก